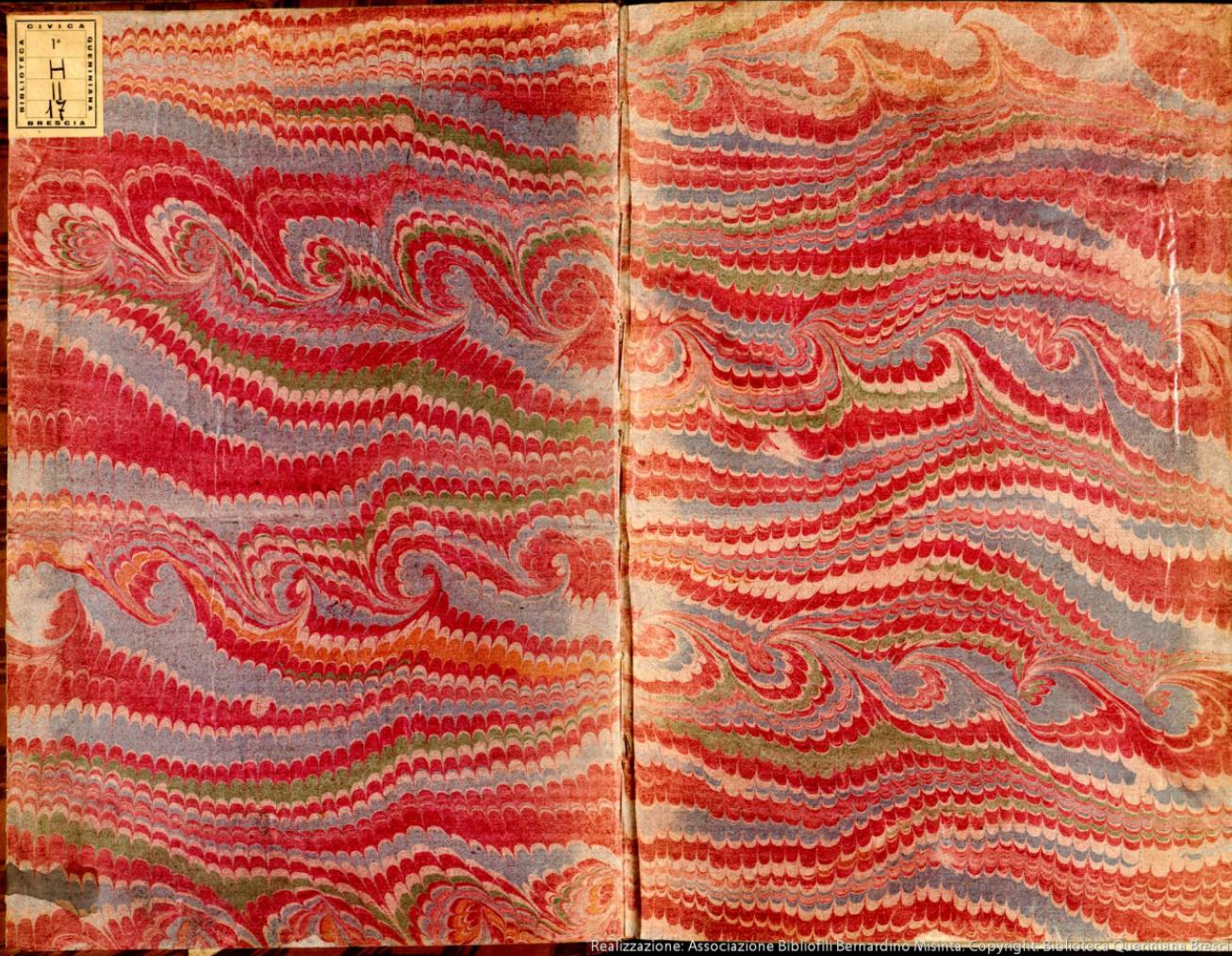

SCHERZO
DI
MOSAR
DELUD

OSU
BIBLIOTEC

7:H

II

17.

CLARISSIMO ET ILLUSTRISSIMO VIRO,
D. D. FRANCISCO XAVERIO BON,
EQUITI, REGI A B OMNIBUS
C O N S I L I I S,
MARCHIONI Sⁿ HILARII,
VICE COMITI Sⁿ QUINTINI,
BARONI DE FOURQUES, SOLEZ,
E T L A T O U R,
DOMINO DE CELLA NOVA, TERRADE,

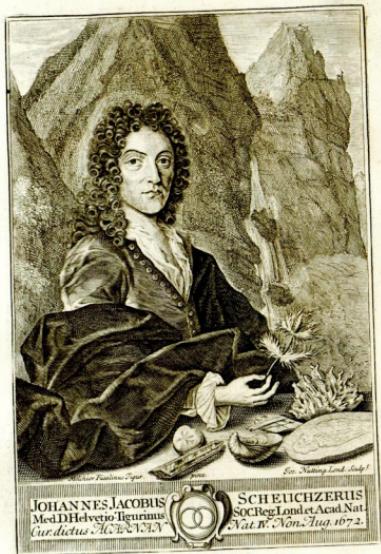
&c. &c.

PRINCIPI SENATUS MONSPELIENSIS,
REGIÆ SCIENTIARUM ACADEMIÆ
EJUSDEM URBIS PRÆSIDI,
DOMINO MEO GRATIOSISSIMO,

Laborem hunc submissa Devotione

Dico

A C A R N A N.

P R A E F A T I O A D L E C T O R E M , P R I O R I E D I T I O N I

Præmissa.

En extremâ bac , cultissimâ simul
 & depravatissimâ , Mundi Sene-
 cità ex aquo fere surgunt , & ad
 summum usque gradum , Scientiae cum
 Probitate , & Ignorantia cum Malitia .
 Singulare accidit Sapientissimæ Providen-
 tie Consilio , ut eâ ætate , quâ Scholasti-
 cismus , Atheismus & Scepticismus Dilu-
 vianæ Inundationis veritatem dubiam red-
 dere , si pote , evertere , vel absurdis ex-
 plicationibus obscûrare conantur , ea velut
 Aurum Igne depuratum reddatur tanto cla-
 rior & nitidior . Amicas invicem porri-
 gunt manus Scriptura & Natura . Con-
 qui-

PRÆFATIO

quiruntur hodie in omni Terræ angulo, magnâ diligentia, horrendæ illius Catastro-
pbes, que ante tot mille annos toti Terræ
exitio fuit, Reliquæ: Integra inde for-
mant Musea non famâ duntaxat, sed stem-
mate quoque & dignitatibus Illustres in
omni Europâ, & ipsis Indis, Viri. Adeò
copiosa prostat superlex, ut feligere possint
alii Cochleas & Conchas, alii Pilæs,
eorumve & aliorum Animantium partes,
alii Plantas, Ligna, Fructus, Semina,
que omnia ut durabilitate, curiositate, ita
quoque Antiquitate & usu superant Nu-
mos, Sculpturas, Picturas, Regnorum
trium, Animalis, Vegetabilis & Miner-
alis produc̄ta recentia, & quicquid in Pin-
acothecis colligit Hominum curiositas. Spe-
ciminis loco sit præsens Plantarum Dilu-
vianarum, multis hacenus involuta du-
biis, consideratio, quam tanto planiorem
reddit Lufsum Naturæ, ut vocantur, jux-
ta positio, ut simul velui in Theatro si-
flantur DEI iustissimi Peccatorum Vindi-
cis Monumenta, & Sapientissimi am-
pliostis vestigia. Lege, Benevolè Lector,

ani-

AD LECTOREM.

animo, si placet, à præjudiciis libero, &
judica, ratiocinantem rectè tolera, erran-
tem corrige, sed cum ratione.

ADDITA AB AUCTORE

AD

PRÆCEDENTEM PRÆFATIONEM.

 si haec, quam oculis legis & ma-
nibus, Benevolè Lector, al-
tera Herbarii Diluviani Edi-
tio, Typis exquisitissimis Officinæ
Dr Vander Aa subiecta, gratior futura
priore, quia auctiorem habet Textum, &
Appendicem integrum novam, maximâ
curâ elaboratam, quò Plantæ Fossiles ad
methodum Tournefortianam sunt reduc̄tae,
& longâ serie ita ordinatae, ut quivis abs-
que labore, vel parum in Re Botanicâ ver-
satus, Fossiles, quas vel habet, vel videt
Plantas, vel φυτωφός Lapidès commodè dis-
ponere, Herbariumque sic omni ære peren-
nius, blattis tineisque invictum confidere,
atque, ex confusa alias θεοφόνω Historiā, le-

A 2

vi

PRÆFATIO AD LECTOREM.

vi negotio se extricare possit, imo & novis
vel animadversionibus, vel additionibus,
addo & correctionibus, augere. Adjecta
sunt, præter Indices necessarios, aliquot
Tabulæ Ænæ novæ Plantarum, tum
ex proprio Museo, tum aliunde conquista-
rum, pro facilitiori simul & jucundiori
Operis Lectione.

HER-

Pag 5.

HERBARIUM DILUVIANUM.

Drolierunt non ita pridem in scenam Pices, non
uox tristans, multa persone, suamque dixerunt cau-
fam, non invitè Eruditorum auribus. Nunc ea-
dem quidem agitur, non Fabula, sed Historia, fed
mutantur Personæ. Tremenda illa, omniumque,
quas Terra unquam tali, mutationum maxima, Diluviana Ca-
trophe, Arca ipsi Noachicæ similis, quod aliam tempore ex
alio conspicta loco, oculis exhibeat Scenographia Ideam. Aliam
ejusdem rei exhibet faciem Pices, aliam nunc silent Plantæ,
inde ab Inundatione fatali illa & universali refudat. Muta Pi-
scium Turba juvithæ & simplicitate causa confusa, eam defendit
sine alieno subfido, ait Vegetabilia Advocato indigent, qui cau-
fam eorum suscipiat, distinctiones necessarias anticer, & fol-
vat, nodum non una difficultate implicatum extrect. Plus hic
laboris, plus difficultatis, plus habemus quod defendamus, plus
quod oppugnemus. *Vegetabilia*, ve *Vegetabilium* ænulas ima-
gines, offendentes *antediluvianas*, *diluvianas*, in Diluviana stra-
torum Terra subfidentia genitas, & *postdiluvianas*, quotidie ad-
huc produci solitas. Suum cuique administrandum jus, suum ad-
judicandum tempus, sui singulis Regnis ponendi limites, con-
denda regulæ, juxta quis obvia quevis in Lapidibus Plantæ po-
fint cognosci, & à fatis imaginibus dignoscii. Adfruenda Hy-
pothesis, ut vulgo nunc appellatur, Diluviana, fed nec extra
sana Philosophia limina pellendum illud Systema, quod Naturam
habet productricem, Leges puta DEI mechanicas extra Re-
gnum Vegetable operantes, & miro in Minerali tractus deli-
neantes. Suum tribuendum cuique. Parum autem, vel nihil,
relinquetur Archæo, parum Ideis Luidianis, in Atmosphærâ cir-
cumvolitantibus, que adeò tenui nituntur pede, adeò decurta-
tis sunt alis, & deplumes, ut vix incedere, nudum in libertâ Aurâ

A 3

vo-

6 H E R B A R I U M

volitare, nedum in Terræ poros sece insinuare, rudimentula sua expandere, & Piscem integrum vel Plantam efformare possint. Parum id genus Diis tutelaribus aliis, ignorantia, vel pervercacia in erroribus semel receptis, Alys; DEI est hic Labor, non Atomorum Epicurearum, nullo ordine invicem occurfantium, non Idearum Platoniarum, non Facultatum Scholastiarum. Oculatum nimis est hoc Seculum, quām ut ineptis hujusmodi fibi fucum fieri patiatur. Digna est materia solidā inquisitione, quæ omnium penē hominum agitat mentes, omnium fistulat oculis, quæ magnā curā conquiritur ex omni Terræ angulo, in Musæa integra congeritur, ipsa statim de suo ortu quætionem formans etiam apud illiteratos: providente ita DEO, qui in ultimâ hac Mundi senectâ, qui sc̄ientia de DEO atque Atheismis ex aequo ferè surgunt, vîres suas pro viribus singuli pro Veritate & contra, intendunt, Diluvianæ Catastrophi memoriam, multis nimium remotam, & tantum non abolitam renovari, & Historia veritatem ab omni Fabulæ fuso alienissimam etiam per argumenta è Naturâ petita probari, & ab incredulous insulibus, atque Philoophâtrorum finitris interpretationibus liberari vult. Item hæc moneo, ut videant Sacram Litterarum & Religio- nis Interpretes, quanti ipsi interfit, hac ex Historiâ Naturali subidia non fugitivo contempnere oculo, sed examine estimare digna, & pro Veritatum Divinarum defensione applicare. Sint Herbae nostræ Diluvianæ, Cochlea, Conchæ, Piscis, aliae que reliqua frena, quibus Athei ad rationis normam cogi posunt.

Conveniunt Hypotheses, quas quidem habemus de *Lapidibus* ita dictis *Figuratis* in eo, quod ortum trahant ex corruptâ Naturâ. Ait differunt, quod Idælia & Archaeia incipiunt à corruptâ sui Mensis Naturâ, à cerebri figuramentis, quibus velut columnis Naturæ adiuncitum superfruunt, quod tamen, ut illud Scholasticorum, vel propriâ mole corruit, vel à Vento Veritatis subvertitur: nos vero inchoemus à corruptâ Naturâ Terræ, que in nos, quotquot vivimus, portat, & nutrit, ita basos loco inservit omni Scientia Naturali, tanquam rea facti. Est hic sane una ex gravissimis retardati in Philosophia Naturali progressus causis, quod de adiuncto erigendo, & compaginando omnes haec tenus fuerint solliciti, dico, de Systematibus condensis, antequam Trabes fuere preßi, antequam fatus habuimus Observatiōnum, fatis materie de qua; imò una ex præcipuis causis tot diverſatum Sectarum, tot litium, rixarum, inutilem contentionum. Et Laudabile admodum Societatum Regiarum Euro- pæ-

Reverendissimo in CHRISTO Patri Thome Provin. Divinae Archiepisc.
Cantuarensi, totius Angliae Primi et Metropolitano.

pxarum, Scientia Naturalis confutarum, institutum, quo innumeratas ante, de quavis materia, colligunt Observaciones, quam de Systemate condicendo cogitant. Conferant ad hoc adiunctum Lapides, Arenam, Ligna, Metalla, operas Angli, Galli, Itali, Germani, Populi Septentrionales, conferant non Cartellii foli, aut Gaffendi, Boylei, aliquie magni nominis viri, sed inferiores quoque fortis, minoris famæ homines, minorum quoque Gentium Dii. Ego, in angulo Europea haud incuriosus degens, Pisces fossiles haud ita pridem fux restitui Familix, Plantis nunc reddere conabor sua iura, quibus a usurpatioribus Mineralibus fuere defraudata; illuftratus sumus integrum de Dendritis, figuris Lapidibus imprefatis plantarum annulis Hisporianis, ceptam jam ante bina Annorum Iuſtra, & sub formâ Dissertationis Epifolica de Dendritis, aliisque Lapidibus, qui in superficie juâ Plantarum, Foforum, Florarum figuræ exprimitur, Ad Celeb. D. D. Michaelen Fridericus Locknerum, Medicum Norimbergensem peritissimum & eruditissimum, Acad. Nat. Curioforum Periandium, ex qua nunc, qua ad rhombum faciunt, denuo excerpto.

T A B . I

Ex celeberrima si non Europea, Helvetia saltæ, Lapicidina Tabularum nigri coloris fistillum, que supra pagum Matt, Glareensis Ditionis centenis aliquot pedibus extat, Pisces protuti Glareianos aliquot in *Vindictis* corum & Querelis. Nunc ex eadem Fodina Fig.I. profero rurum Natura *longas*, tectem Universalis Inundationis authenticum, imo non Hispiorum duntaxat, sed Temporis quoque Indicem genuinum, *Spicam Fumenti Hispanicam* & *Chronologicam*, Ingenii cibum valde nutritum, quem Cereri, frugam inventrici, dicafet Pagana Antiquitas, ut Monumentum *are*, quo per aliquot Seculorum decursum in Terra corredi incipit, perennius. Fumenti generali termino utor, ne Lectori, vel mihi iphi, ex prima denominatione aliquod nascatur prajudicium. Fumenti spicam hanc esse, certum. Sed incertum, cuiusnam. Sunt hujus generis Herborificationes pro Rei Herbarie Ignatis, Tyronibus, & fistul pro Botanicis expertis. Illi generali quodam Titulo ignorantiam suam velare, hi ex paucis indicis non genus duntaxat, sed speciem ipsum de- terminare possunt, licet id fape sit expertissimus vel difficillimum, vel impossibile. Posset hoc trahi *Triticum effusum* C.B. Theatr. 358. *Trimeſtre* alias dictum, quia Martio mense factum, terno hinc Menſe maturum demetur. *Differ* enim *hic* *Tri-*

à Titico hyberno & Silvino non solo fationis tempore, sed spicæ longiore, craftore, & longioribus aris tuis ad Hordei similitudinem, quales etiam in nostra conficiuntur spicae. Potius tamen huc traxerim Secale hybernum vel majus. C. B. Theatr. 425. Secale J. B. II. 416. Rogga vulgo, Roggen, Rocken, Roggen-Korn dictum, quod autumno ferunt, & non plerunque à fatione menfe in borea convebuntur. Imo potius adhuc huc pertinet Hordeum. An vero Difſicibon fit, vel Polyſicibon, determinare non audeo. In spica nostrâ Hordeaceâ attendi menterur, 1. copulenta, nam in una Tabula est concava, in altera convexa, ut grana in eo statu, quo ferunt, fatis foliolaris habentia ad exprimentanda in materia Lapidu lutoſa figuram. 2. Maturitas fermè dimidia, qualis in Hordeo conficitur medio ferè Mayo, quo Diluvium contigit, & qualem præ fe ferunt *Acetosae Nuces*, de quibus infra, folliſ, utpote ſapiis, ob cortices non fatis indutatos, corrugatae, ſape in ambitu fiffuram paſſa. 3. Culmum ſummitas, cui ſpicæ infidet. 4. Spica ipſa doradantia ferè, aris, qua Grana obtegunt, armata. 5. Lineola in aris transverſa, conferenda cum *hamulis illis ferratis*, in Secali & Hordeo præ aliis frigibus conficiuntur. 6. Prominenția nodosæ infra ſpicam in ſummo cullo conſpicuë, in Hordeo cumpriſis obvia. 7. Arisæ laterales ex ima ſpicæ ſurgentes, ſpicæ fecundaris, vel faltem fertiliſ admodum indicium, inter Hordeaceas ſpicas ſapiis quoque, quam inter frumentaccas alias, obviuia.

Speciale conſiderationem meretur Locus ſpicæ huius natans, vel potius depositionis, Lapidum iſorum ſifilium fodina, que eis elt alitudinem, in Monte *Blattenberg*, qui *Liberi, des Freybergs*, pars eft, quali per universam Helvetiam, multò minus extra eam, Frumentum nec ferunt, nec metit: quo ipſo clare evincitur, elevata ſuſile hanc ſpicam ſupra Locum natalem, elevari non potuisse alia, quam Inundationis, occafione, Inundationem hanc non aliam effe, quam Universalem illam toti Terra fatalem, quæ ipſa Montium altissimum cacumina ſuperavit, quod alibi preſiū ex Naturæ Phænomenis demonſtratum ibo: in ſtratis quoque Ardeſiarum noſtrarum depoñi non potuisse, niſi eo tempore, quo fuere formata, id eft, in Diluvio.

In eadem hac Lapidina quotquot haētenuis reperti fuere cum ſpicâ nostrâ Pifces, Helvetice sunt indolis. Quidam igitur ex praefenti Spicæ hujus hordeacea arguerem, Helvetie fuos quoque ſuſile incolas ante Diluvium, qui frumenta ſeverint, eoque Terri-

ricolis alii laboriosiores, & pientiores (ſi pietas aliqua tribui potest Terra impleta violentiâ, in qua omnis caro corripit viam suam. Gen. VI. 12.) quandoquidem Terra nostra Helvetia antediluviana, utrum modernâ longè fuerit fecundior, cā tamē proportioni culturam admittit difficultorem, intacta altiarum Terræ partium, quā nunc postdiluviana cedit aliis etiam vicinioribus Gallicis, Italiciis, & Germanicis; proindeque incolas tulit labore magis addictos, vittis minis deditos, &c, quod pulchritudine ostendit Cl. *Woodwardus Geograph. Phys.* p. 85, &c. Terra antediluviana fertiliitas minima fuit causa occasionalis ſcelerate vita. Qui hanc Helvetia primæ conditionem, Helvetiorum pri- morum itatun, negat, cum rogo, ut præter Mappam Helvetie antediluvianæ proferat Historia genuina de Helvetis antediluvianis, vel non antediluvianis, monumenta.

Animadverti meretur circa ſtructuram Corticis exterioris Terra, in diluvio natam & fractam, quod Plantæ, & Pifces in iis dunatax ſratis repertiantur, que temuia ſunt à dimidia linea ad digitum ulque, non in craſſioribus pedalibus, petrificabilis, & multiplicitibus. Exempli loco fitam Glaronensis nostra Lapidum ſifilium ſtrata, que ſola ex Helvetiis, quantum quidem haētenuis conſtat, Plantæ & Pifces ſepulcros continent, Oningenia, Ilmenavia, Eſelbienia, Anglica, Veronenia. De hoc Phænomeno ita ratio- cinor: In refolutione corticis terret (de interiori nucleo nobis non noto nulla nunc eft quaq[ue]) diſtinguenda probū ſint, quas in diversis ſratis offendimus, particulae, eratæce, arenole, faxæ, luſtoſe, bituminofis aliquando junctæ, terre, que diverſum habent, non duntax gravitatis ſpecifica, ſed queco cohaſionis, tenacitatis gradum. Minime omnium cohærente arenosa, quæ compoſuere ſratu tum arenosa, tum faxæ; Ha ubi in magna extircent copia, ut in Regionibus poſtē montofis, qualiſ eft Helvetia nostra, ſubſedere ne impedimento, remanentibus, que natūram in ſuperficie Vegetabilibus, & Animantibus varis, ſubſidentibus tamen, ſimil cum particulae terrefribus faxofis, conchylis & crufatæcis, quæ eſdem fuere gravitatis ſpecifica. Hinc eft, quod faxa Helvetiorum Montium nec Plantæ continent, nec Plantas, aliquando quidem, ſed raro, Ligna carbonum fossilium ſpecie ſepe media faxis inclinata, ſed quidem Teltacea & Crufatæca, nec ubique tamen. Lubet hic *in meſſa* orbi curioſo generalē hanc fittere obſervationem, conſideratione attēnta dignissimam. Profant quidem in ſummis montium Cacuminibus rupeſ & Conchis, cocheleſque marinis conſtantibus, in perpetuum Veritatis monumentum, quod *Aquis operti*

operti fuerint omnes montes excelsi, qui fuerint sub universo celo, & surrexerint Aque ad quindecim cubitos supra altissimum mon-
tum vertex. Gen. VII, 19, 20. Pleraque tamen, eaque copio-
sifima, Tefacea Diluviana prostant in toto Montis Jura tractu
à Scaphisano agro in Burgundiam usque per Territorium Tigri-
num, Comitatum Badenensem, Ditionem Solodorensem, Bernen-
sem, Baſileensem, & Comitatum Neacahrensem protinus. Hu-
ius rei oportet aliqua prius causa Phyfica. Ego hanc ex situ con-
jecto. Cralz Terra exteriori fracte summis et in summis Al-
pibus Helveticis, Gotardo, Adala, carunque brachis. Hinc
descenditur gradatim, five deprimitur strata ad Littora, &
ipsum fundum Maris, non tamen per Planum inclinatum conti-
num, quis hic ibi surgit aliae inaequalitates montos, orta ex
speciali stratorum interiacentium fractura, & subsidentia horum,
elevatione illorum; Hinc protenko vallium, & Montium, Flu-
minumque fluxus, versus omnes quidem plagas, præcipue vero
versus meridiem & septentrionem, atque versus ortum & occa-
sum. Ultimi hujus generis prominentia sunt Jura, limitaneis
primus Lapis, quo Tefaceorum, Crustaceorum, & Vegetabili-
um Aquis innatantum inter summam Alpes, & Jura Juga fuer-
e devoteute, ut adhuc ibi tum in interanicis, tum in Agris super-
ficiei, & Montis ipsius dorso paffim & magna copia invenian-
tur; pro voluntate ulterius, quo Jugum transfixere, undis cum suis
primi orbis Animalis & Vegetabilis reliquiis, in Alfaria, Palati-
nata, Lotharingia, Belgo Inferiori obvius. Eadem ratio est,
cū versus Meridiem non statim Diluvianas reliquias sicut Le-
ptonium, & Rhetorium Juga, sed Veronensis cum Apenninis.
Non impedit generalis habe regula, quo minus hic ibi in locis
intermediis fuerint deposita tum Animantia, tum Plantæ, que
seil. vel motu colluviae integræ affequi non potuerunt, ut ve-
getabilia leviora, (unde tot in Helveta Turfifodina, seu Cefpi-
tum bituminosorum ingenus apparatus, qui nunc demum in umum
trahi incipit) vel aliis gravioribus adhaerent, ut spica nostra
frumentacea, vel in cono lutoſe ſeſe ſepeliverunt Animantia, ut
Pices Glaronenes facet. Nimirus adhafere paffim Plantæ,
prefertim Capillares, materie stratorum viciſſidori, quacum fu-
re hic ibi, convenienter Legibus Gravitatibus, ſepulta, & ſic ab
interitu conseruata, ut si noua vita, figura faltæ, refect. Pificum
alia paulo et ratio. Natarunt hi in Aquâ Diluviali hinc inde, pro-
sum, retrofum, emeritura ex cono, & Liquidum vitæ ſue con-
veniens quasitare, paffim tamen evitantes Charybdi, incidere
in Scyllam, demerita vel in fixa crassiora, unde, veluti ex Inter-
no,

no, nulla redemptio, vel inter strata tenuiora, unde in hisce poſtre-
mis temporibus, eruditis simul & curiosis, eruantur, & veluti
ex carcere quater mille annorum liberantur, ut Teſtes ſint Inno-
centius proprius, & criminis alieni.

Nondum hic contemplationum, quas Spica noſtra Hordeacea
ſuggerit, finis Superet uſus Chronologicus. Disputant inter ſe
Chronologi, quo Menſe acciderit Diluvium? In Anno ſexcen-
timo vite Noa Menſe secundo, decima ſextimo die Menſa rupta
fuit omnes fontes Aſſiſt magne, & ſenecte coeli aperte ſunt. Ita
Sacer Codex Gen. VII, 11. Disputant ſelicer, an hic locum ha-
beat ordo Menſum Circulum, an Sacrorum? Hinc aliqui ad Au-
tumnūm uſque, vel Hyemem, elegant Diluvii initium, ali ad
vernum tempus, vel Principium Aſſtatis. Meum non eſt, tri-
cas, quas varia Calculi ratio ſuggerit, vel examinare, vel folve-
re, fed intra Cancellos Historie Naturalis manere, & qua contemplatio Antiquitatum Diluvialium ſuggerit momenta ponderare,
nec in illius praedictum novâ hac argumentandi ratione uti.
Tenut alios generale hoc dubium, vix tempore hyberno DEUM
Noa ex uitio imperiſſe ex Arcā, fed verno, ut ex ſqualore
carceris liberatus exhibaretur amenitate Veris, & Animalia
paſſa invenirent. Alfred. Chronol. p. 9. Et quid, queſo, Noachi
ipius famili inveniſſet, vergente Anno, quo ſe nutrire potuſſet? Qui Animantia Brute ſeſe diſpergere per Terrarum orbem,
ſingula ad clima, quod Temperamento uo convenit? Qui
Plantæ ipſe radiceſ ſuas agere, germinare, & ad fructificandum
ſe diſponere? Nonne repreſiſſe omnia frigus, encæſſer Animantia
calidiori Climi aſſuta, Plantas in prima germinatione
ſuſſocafſſer Algor, Prunia, Nives? Trifla ſancti ad ſubſequens uſque
Ver ſuſſer Naturæ, non renacentis, fed emorientis, facies.
Opus habebat Terra ſuperior limosa, canosa, non algore, fed
calore, qui humiditatem nimiam expellere, fibras Vegetabilium
nimio humore relaxatas firmaret, femina ſoveret, germina pro-
truderet, ſuccis nutritis mortuū daret, circulationem promoveret,
viventia omnia equalore femorūtū refuſicaret.

Negativa potius hæc eſt argumentandi ratio, videamus, quid
positivo produci queat tum pro initio fatalis illius Catastrophiſ,
tum pro fine. Januam aperit Woodwardus meus Geogr. Phys.
pag. 228. & 229. Idem tempus, inquit, vernum intelligens,
qua proluſerint Aque Diluviales, deſignat ipſa quoque Natura,
ad eō quidem exacte, ut nemo non poſſit ipſis palpare deſigis con-
venientiam Relationis Maſſice, & borum Nature lineamento-
rum, utriusque etiam iudicis ab eadem origine dependentiam. Ita

consentient invicem *Phenomena*, ut ex Reliquiarum uniformi collectione detegere poterimus ipsum tempus Anni, quo Diluviana Inundatio contigit, & Speciam determinare ipsum mensem Majum; non mihi oboviam venit in tanta verum, quas oculis meis aperit paci, multitudine unica Plantae, vel aliud corpus, quod referri possit ad illam altam constitutionem Anni: nibil, quod maturus est, vel serius; nibil, quod prævestitur baberit, vel mollissem etatem, quam nunc communiter habent in memorato mensa. Non desunt alia Animalia, quod ante Diluvium vixit, Regni *Phenomena*, que phara alia nec minus demonstrativa, iuppeditana in eundem finem Argumenta. Alt enimvero a generali hac demonstratione sufficit celebrerrimus Vir, specialiorem Reliquiarum recensionem, & Calculi ipsius evolutionem, reservans pro ampliori Operc, ad cuius elaborationem vires & vitam mecum apprebarunt ex animo omnes boni. Ego veluti anticipando nunc fito Spicam Frumenti feminaturam, que certe non ad Autumnale, vel Hyemale tempus, sed ad Vernalum referri debet, sed paucim in hoc opusculo vegetabilia alia, & Animalia, que huc collinantur.

Gloria mihi duco singulare, infere heic judicium ut subactissimum ita faventissimum, Ill. Actorum Societatis Regie Gallice Collectoris. *Véole des nouvelles espèces des Médailles, dont les dates sont & sans comparaison plus anciennes, & plus importantes, & plus sûres, que celles des toutes les Médailles Grecques & Romaines.* Hilt, de l'Acad. Roy. 1710. p. 28. Edit. Belgic.

In gratiam corum, qui calculi ipsius fuit curiosi, *às à m'ang* integrum siltum Diluviana Inundationis ferenti Chronologiam, viam monstrans ipsi Sacra Scriptura Textibus.

Gen. VII. 10. *Et factum est, post septem dies, venerunt Aque Diluvii super Terram.* Septem felicit dies ante ingressum est Noachus Arcam cum sua Familia, & Animantibus, quam Diluviumcepit: ita ut septem hi dics etiam ingrediantur calculum de mora Noachi in Arca.

Gen. VII. 11. *In Anno sexcentesimo vita Noah, mensē secundo, decimo septimo die Mensis, eodem scilicet die, rupti sunt omnes Fontes abyssi magnae, & fenebra cali aperte sunt.* Hic in sententiarum divortia abeunt Chronologi Commentatores. Intelligent quidam Mensem secundum *Cirilem*, qui octauum est *Sacer*, *Marchesianum* dictus, Josepho *magnum*, & *Olobris* nostro, præcipue vero *Noverembri* responderet. Diem 13. *Olobris* Anno ab Orbe condito 1657. numerat *Scaliger*; *Spanheimus* ad *Noverembri* transit; *Ufferinus* diem 7. *Decembris* determinat. Juxta hos

hos Inundatio cepit Autumno, vel ingruente Hyeme. At sunt alii, quibus & nos calculum adjicimus, qui *Mensē secundum Sacrum* intelligendum volunt. Est hic *Octauus Cecilius*, Istar dictus, respondens *Aprilī*, præcipue *Majō*. Diem 7. *Junii* pro initiali ponit *Langius*. Nos intra Maji confinū manemus, eligentes potius diem 4. vel 5. Maii ex *Kalendario Hebreico Seb. Münnsteri*, qui nunc foret dics 15. vel 16. ejusdem mensis.

Gen. VII. 12. *Et suū pluvia saper Terram quadrageinta dies, & quadrageinta noctes.* *Voffio* interprete definiunt hi 40. dies 28. die tertii mensis, *Sivan*, qui responderet *Majō*, præcipue vero *Junio*. Ut adeo finis Pluviae hujus quadragefimalis incidat in finem circiter Junii.

Gen. VII. 14. *Aucta sunt itaque Aque super Terram centum & quinguaaginta diebus.* Sub his 150. comprehendunt Commentatores illos 40. atque hi finis horum 150. dierum incidi ad finem Octobris. *Aucta sunt*, ut verbo nostra Tigurina haberet, *Aque*, continuata per vicies pluvias, & eruptione ipsa Aquarum Abyssi, donec inceperit *Aqua super Aquas*, & operis fuerint omnes montes excisi, qui fuerant sub universo calo. Gen. VII:18, 19.

Gen. VIII. 3. *Et reverze sunt Aque de Terra, magis, magisque decrecentes, immunitaque sunt Aque post centum quinguaaginta dies.* Quia nimur DEUS addaxit ventum super Terram, & obtricti sunt fontes Abyssi, atque fenebra cali, cobibita est pluvia de calo. Ver. 1. 2.

Gen. VIII. 4. *Septimo vero Mensē, decima septima Mensis, refedit Arca pector Montes Ararat.* Est hic *Septimus Mensis Sacer Thibiri*, ex Civilibus primus, respondens *Septembri*, majori ex parte vero *Oloibri*, ut adeo refederit Arca statim post finitos 150. dies, ad finem Octobris.

Gen. VIII. 5. *Et Aque quidem magis magisque decrecabantur usque ad decimum Mensem, decimo etiam Mensē, prima die Mensis, vixi sunt cacumina Montium.* Mensis hic *Thebet Sacrorum decimus*, *Civilium quartus*, responderet *Januario*, circa cuius initium datum fuit conficerere Montium Juga.

Gen. VIII. 6, 7. *Falsum est autem, post quadraginta dies, ut Noah aperta fenebra Arca, quam fecerat, corrum emitteret. Incedit corvi emulsi verius medium Februario.*

Gen. VIII. 8, 9. *Emisit quoque columbam a se, ut videtur, si immunita essent Aque a superficie humi, at columba non inventiens, quod pedem reponeret, reverza est ad eum in Arcam, erant enim Aque in superficie universae Terre.* Ille vero exerta manuscepit eam, introductaque eam ad se in arcam, *Septuaginta expecta-*

peccavit post corvi emisionem, ut adeo columba prima evolatio incidat post medium Februario.

Gen. VIII. 10 — 14. Porro quoniam expellasset alios septem dies, rursum emisit Columbam ex Arca, que veniens ad eum sub vesperam solium oleo deceptum in ore suo gelabat. Cognovit ergo Noab, quod Aquae immunitate essent saper terram. Expediatis autem adhuc septem diebus aliis rursum emisit Columbam, que ultra non eis reversa ad eum. Factumque est sexcentesimo primo Anno, Mensi primo, cunctisque prima die, excitate sunt Aquae de Terra, amovitque Noab speculum Arcæ, & ecce superficies Terræ erat siccata. Bis septem, vel quatuordecim hi dies, quibus emissæ fuerunt binæ, una post alteram, Columbae, protrahunt tempus ad principium Martis; Respondet enim primus Mensis Nysam, Civilium septimus, Martii, & initio Aprilis. Est Olea ex iis arboribus, que longi avi, & faciliter regenerant, ut etiam stipite Oleum aridum & levem Terra implantatione germinare, & radices agere. Fortunatus Licitus expertus fuit, & hoc ipso confirmatur illud Virgilii:

Tristuratur seco radix oleaginea Ligno.

Quantomagis regenerinare potuit, inquit vero folia conservare, aliam nova protudere, Olea, que cum radicibus, Trunco, & ramis Aquæ innatavit. *Certum hoc est*, verba sunt *Woodwardi* pag. 219, quod ultimè subcederit Vegetabilis, utpote Terrestriæ materia leviora: & per consequens jacuerint plura ex illis in superficie Terræ, illi autem, que notabilis fuerit mols, uti e.g. *Abores crafftiores*, & latè sua pandentes brachia, surixerint cum ramis suis ad insignum Aquæ altitudinem, inquit comoas suas elevari in ipsum Aerem, sicque ductum & fluxum Aquæ recedentis facile potuerint sequi, us preferim in locis, ubi ob delectatorem contingit precipites volvi fluxus. Tanto facilior fuit Arborum omnis generis, speciatione Oleæ, conservatio, quod Aqua Diluvialis fuerit non simplex, pura, limpida, sed cenofa, limosa, partibus terreis copiose imprognata: Accedit, quod prima Terra nondum plenè exicata crux etiam fuerit limosa, ut nec Noahus, nec Animantia incedere potuerint ante diem 27. mensis secundi. Ita enim Sacer Codex:

Gen. VIII. 14. *Porro in Menso secundo, vigesimo septimo die mensis, arcuata est Terra*; ita scil. ut grecum ferret, & faris succreverit Herbarum pro nutrimento Hominum, & Bestiarum. Egressus igitur Noahus ex Arca sub initium Maii, vel versus medium hujus Mensis, nam respondet secundus Sacer, Tjar dictus, *Credis oclausus, Aprili*, præcipue vero Mayo; diem 15. vel 16.

Maji

Maji responderet vult in *Kalendario Hebraico Sebæti. Ministerio. Constat hinc*, Noahum ab uno Majo ad alterum, per Annū plus minusve, moratum sive in Arca.

Hez. quidem occasione Spicæ nostræ Hordeaceæ, cui associari potest *Spica Secalina Luid. Lith. Britt.* pag. 108. *cultus integer fragmentum* 14. *pedum profunditate in puteis Matrenibus repetitus. Ramazzini. l.c. Spica Tritici in hilli Mansfeld. Bättner. Rad. Dil. Tef. p. 203.*

Fig. 2. exhibet *Vitis Folium flavescentis coloris in Lapiide fissili candido cretaceo Oeningeri*, in *Dioecesi Constantiniensi*; ad Diluviana quoque referendum, ut omnia illius Lapicidina figurata fossilia, seu Animalia referant Regnum, seu Vegetable. Illius plura Specimina, extant in *Querolis & Vindictis Piscium*; hujus plura quoque exhibebimus in praesenti Traetatu. Ex confectu Lapidum fissili *Glaronianum & Oeningerium* evanescit dubium *Luidi* pag. 132. *Cum extra Ferri Fodinas & Puteos carbonarios nigrisquam ferre appareant Folia mineralia?*

Fig. 3. Duum generum Plantas sifit in eodem Lapiide fissili nigro, ex Carbonariis Anglicis, unde transmiserit *Woodwardus*. Una videtur *Equisetum palustre brevioribus foliis polyspermum*. C. B. *Tepl. 142. Equisetum minimum seu cauda Equina minima. Myl. Sax. Subt. pag. 30. fig. 12. ad p. 19.* Altera ad *Epiphyllolispermas* pertinet, difficulter determinata. Haud multicum abundat Fig. 2. *Tub. 104. Pluknet. Amath. Botan.* nisi quod faxea nostra acutioribus fit foliis, illa rotundioribus.

Fig. 4. Donum est *Woodwardi*, Planta alia Diluviana Epiphyllolisperma, ut videtur, in dimidiata falso oviformi, five extus convexo, ex *Fodinis Novocastrenibus* Anglicis. Est omnino animadversione dignum, quod maxima Plantarum Diluvianarum pars sit ex Familia *Epiphyllolispermarum*, seu *Dorsiferarum*, quæ *Capillares* vulgo vocantur, & hæc præcepit Notæ ab aliis distinguuntur, quod habent *femem minutissimum pulvereum foliis* & *plerumque averis imbeciles*. Sunt autem hujus generis Plantæ structura tenacioris, vivacioris, fibram rigidiorum, quæ sepe per integrum Hymen virent, nec, ut alia aliarum Plantarum folia, siccæ marcescendo contrahantur, quæ proin expansa potuere Aquis Diluvialibus innatare, & marga faxoë passim adhaerescere.

Fig. 5. Conferenda cum Fig. 3. *Equisetum* potest cum *Equisetum majori Myl. Sax. Subt. p. 30. Fig. 3. ad p. 16.* Ut & Fig. 5.

Fig. 6. In Lapiide fissili nigro *Ilmenavensis*, exhibet Plantam epiphyllolispermarum *Trichomanis* similem: quacum conferri debet *Filix*

Filix mineralis mari non ramosa similis, pinnulis obtusis mucronatis. Luid. Lith. Britt. n. 184. *Minera ferri exprimentis Filicem marem.* Woffart, vale Hanov. §. 10.

Fig. 7. Est *Filicula*, & quidem *Filicula fontana major* sive *Adiantum album* *Filicis Folio*. C. B. Pin. 318. *Adiantum album* *Filicis folio*. J. B. III. 733, cui jungo *Filicula Saxatilis* caule tenui fragili Raji Hitler. Plant. 152, vel potius *Filicula montana* folio vario Tour. Inft. 542. *Adiantum album* *tenuifolium Rute murariae* accedens. J. B. III. 733. *Adiantum* foliis minutis in oblongum scissis pediculo viridi. C. B. Pin. 355. Color Lapidis, qui inducitur paulo Marge speciem preber, est cinereus, aut Plante ipsius ater. Locus natalis fuit Fodina Lithantracum ad pagum Altawaffer duobus à Sudicino miliaribus in Silesia. Idem hoc videatur, quod cum *Maro*, *Majorana*, vel *Dicamno Cretico* comparat Myl. Sax. Subt. p. 39. Fig. 5, ad p. 26. Ab eodem candem Plantam margine cinereo subinde colore Martialis inctae impreffiam obtinuit von Schwarzwald ex Silesia. Habet & Luidus Lith. p. 108. *Adiantum album* five *Rutam murariam* Schiltz. Carbonario imprefiam.

Fig. 8. Siftit quoque Plantulam Fig. 2, similem nigrofusci coloris in Lapide griseo, ex Fodiis Manebachensis, & ex Silesia. Potell hic, si quis alius hujus generis Lapis, referri inter dubios, vel si mavis, amphibios, & vel ad Diluvianas Plantarum reliquias referri, vel ad Terrigenos. Nulli propteret dicam scribam, five prius elegir, five posterius, ulque dum certius sumus informati. Priori tamen opinioni ego accedere interim malo.

Fig. 9. In eodem Lapide cinereo Silesiaco duplimente monstrat Plantulam: una ad *Filicem* referenda videtur, altera ad *Filiculas*. Illi accedit *Trichomanes miniale longifolium* sive *Lithotrichomanes longioribus foliis integris donatum*. Luid. num. 197.

Fig. 10. Videtur etiam *Filicis* Species in Lapide Manebachensi.

T A B . II.

Fig. 1. Lapidem siftit fissilem cinereo fuscum ex Museo Civico Tugurino, cui impreffum cernitur *Equisetum*, & quidem, si conjectura locus. *Palustre brevioribus foliis polypermon*. C. B. Specialiter attentionem hinc merentur 1. Rami, vel furculi ex eodem caule, vel radice, si mavis, prodeuentes, & ad angulos quidem acutos, qui dubiam reddere possent Equifeti denominationem, quandoquidem ex radice reptante perpendiculariter furgere solent stolones. 2. Rami geniculati. 3. Folia è singulis geniculatu-

Illustrissimo Draco Newton, Equiti Aurato, Societatis Regia Anglicæ Præsidi.

nicalis in orbem prodeuntia 6—8. ad 12. & plura. Qualis qualis sit hac Planta, inde hoc elici potest, quod sit Diluviana, & quidem ejus magnitudinis, qualiter exhibet Majus. Sunt Equitati caules tenuiores, quam ut convenient Plantae adulteri, sefirix, vel autumnali: *Hippuratum* hunc Lapidem vocavi aliquando.

Fig. 2. In Fissili Lapide Oenigeni cretaceo sibit, pallido flavescenti colore, costam foliolam Plantæ aliquas leguminosæ, vel Filicinæ, quam speciatim determinare ardum dico. Per medium singulorum foliorum nervus trajicitur, ut de origine Diluviali nullus dubitare possim. Haud abfamilis videtur *Filix floridæ* sive *Lithospermum* Luid. n. 188.

Fig. 3. In Nigra Lapide atram monfrat *Filicem*, & quantum videtur, maren folia dentata. C. B. Modò dentatae foliorum margines paulò forent distinetiores, quas non dentatae delineavit Sculptor. Fragmentum caulis adeit cum foliis ex eo alternatio prodeuntibus. Singulari tamen confideratione digna sunt puncta acerrimi coloris in foliis conspicua, quæ irrefrigabile praebent Plantæ epiphyllisperma, nec nisi rarissime in Lapidibus obvium, indicum. Sunt haec *Puncta*, femur rudimenta, in foliis, non Lapide ipso, nec caule conspicua, ejus efficacia, ut veluti ene acutissimo, fungant Adversarios quoqvis Diluviana Hypothecos. Miro hic, adhuc executire *Luidum* qui tamen p. 107. testatur, nonnunquam ipsiflora folia materia flexili membranacea conflata inventari: & vel hinc reliqua ab ipsis foliis mandatum absintus aliquando impresta sinte sufficiat; & p. 108. à siffere fide agno, Thoma Kirkmanno *Filicem* integrum mineralum repertam tradit: immo p. 118. *Filicis* pinnularum obfcurè viridecentem (adquæ in colore haud multum variatam) in media Schisto Carbovaria ad altitudinem 30. pedum inventam memorat.

Fig. 4. In Lapiде cretaceo Oenigeni folium *Populi nigri* C. B. que *Populus nigra* seu *Nigra* J. B. Flavescens colore à Lapide ipso diffinictum, figura fabrotunda, circa marginem ferrata, in acumen abeunte, & longo infuper pediculo, tanquam totidem notis characteristicis scilicet latius ab aliis Arborum foliis distinguens. Examine curiosus Lector atque Spectator, num, quod tradit *Luidus* p. 133. nondum competunt sit foliorum mineralium alla Arborum & Fruticum foliis respondere? & conferat, rogo, Fig. 8. hujus, Fig. 6. & 8. Tab. III. Fig. 7. 8. 9. 10. Tab. IV. & simul judice, an verum sit, quod scribit idem, folia mineralia multo plerunque minora esse in, que reserue videantur?

Fig. 5. Ex Tabulis Nob. D. Frederici Heyn, Podicularum Saxo-Gothanarum primi Inspectoris, qui de Plantis Lapidibus impref-

prefsis Libram edere sibi constituit, spicam sifit *Graminis* cuiusdam *panicei*, vel potius *Julium* predictæ *Populi nigre*. C. B. Qui ipsius lanuginis reliquias ostendere videtur. Comparent autem hi juli amentaci Aprili, & Mayo, ut inde rursum argumentum peti possit pro Inundatione Majali. Conferri potest *Graminis Panicei* spica Luid. pag. 108.

Fig. 6. Prostat in Nob. D. Gotlobfredi Mylii Saxonia subterranea, p. 30. & refert, ipso Interpretate, fructum Arboris *Abovai* Indicum: Lapis fissilis, in quo conficitur, est *Manebachensis*, producens hujus generis figuratis diversis.

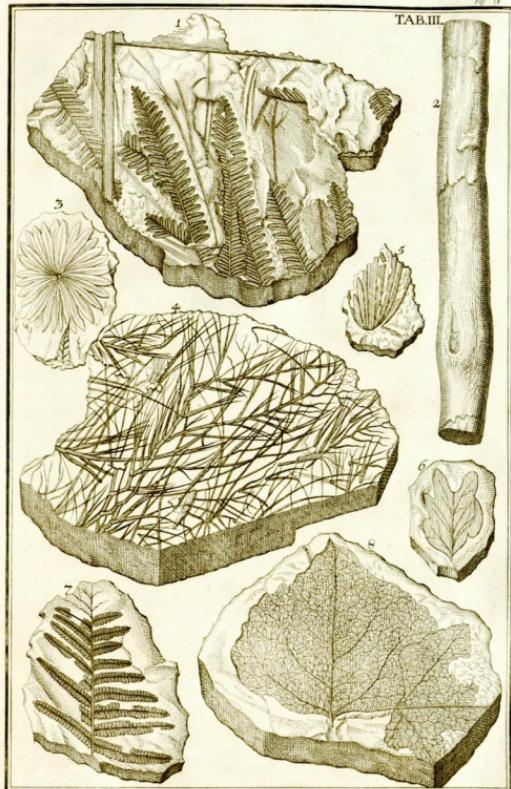
Fig. 7. Ex codem Opere Myliano l. c. mutuo pertinet, etque, ipso ita sentiente, *Fannaria* in Lapide fissili *Manebachensi*. Est haec *Libopteris* feminæ *Trichomanis* pinnulus longioribus. *Luid. Lib. Britt.* num. 186. ipsa quoque, ut videtur *Filix* ramosa Myl. l. c. Fig. 8.

Fig. 8. Saxum arenarium flavefens ac cinereum durius, ex *Abbatiscellorum* Territorio mili allatum, folia oftentans variis generis. Unum ex his, quæ depingere suffi, est *Sorbi alpine* J. B. seu *Alsi effige lanato folio majoris*. C. B. quæ *Cratagi* characterem & nomen fert apud Tournefortium. Alteram angustius trinervium vident *Plantaginem*, determinata non ita facile, ut prius. Circa hunc Lapidem observarere est, non mili constare certò, an Diluvianis fint adnumerandæ figure ei impresa, an Polli-Diluvianis. Fieri enim potest, ut arena per montium parietes devoluta secum ferat defluens ex Arboribus folia, quæ molli adhuc materia vestigia sua imprimit, vel, ut folia strato aliqui jam impressa superinducantur alio strato arenario, omnia que tandem coalescant in saxum, quemadmodum videmus, quotidie folia Arborum nasci in Tofo.

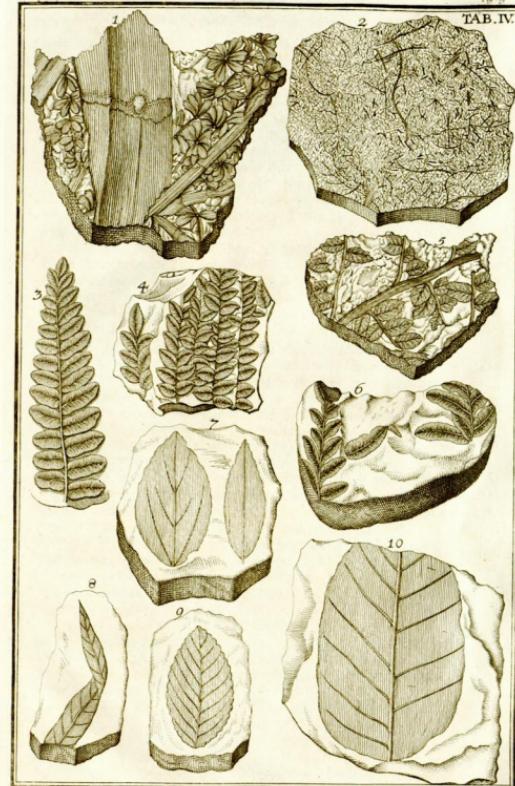
T A B. III.

Fig. 1. Elegantissimum est fatalis Inundationis productum. In eodem Lapiide nigro è Fodinis *Faringdonenibus* Anglia eruto, & à *Woodwardo* dono dato, conficiunt sunt *Stipites* varii seu caules Plantarum, speciatim *Arundinis*, folium item *Plante* conferenda cum Fig. 6. Tab. IV. sed cum primis oculos ad se rapient surculi *Trichomanis* seu *Polytrichi officinarum* C. B. *Trichomanis*, sive *Polytrichi*, J. B. adeò affabre elaborati, & arrâ suâ Tincturâ à reliquo Lapiide differnendi, ut nemo non Plantam primo intuitu distinguere, ac nominare possit. Non ignorant, quibus Planta hæc est cognita, ex eadem radice plures erigi surculos, nec proin mirabitur, si & hic in eodem Lapiide videat sex septemque surculos folios ad eandem fere plagam directos.

Fig.

J. ac Reverend. Johanni Paulo Bignonio Parisiensi Abbati
S. Quintini. Consiliario Status ordinario

Pl. et Exc. Petro Valkenier Potentiss. Reip. Belgicae ad Sac. Cae. Maj.
Sereniss. Regem. Roman. & R. Comitia &c. Recpp. H. et R. et R. ext.

Fig. 2. Non duntaxat imprellum Plantæ alicuius vestigium sifit, sed, quod rarum, furculum, vel caulem solidum, in Lapidem, vel Metalliforme corpus, ferruginei coloris, transmutatum. Digi craffites eft hoc caulis fragmentum, in quo notabilis geniculi vestigium, & caulis ipius tumidior ibi craffites. Planta ipsa videtur *Arenaria* quadam. Locus natalis eft *mejor* Bononiae, ubi raram hoc Diluvii *mejor* juxta cum aliis indubius Inundationis universalis Monumentis Tefaccis, Crufaceis eruit *Johannes Scheuchzerus* Frater.

Fig. 3. Mutuo sumta eft ex Clariſſ. D. Eduardi *Luidii Lithophyl. Brit. Ichogr.* num. 201, ubi hoc Titulo extat. *Aparine dentis foliata emulum Lithophyton radioſum*. E Fodinis Glamorganis genibus. Videat haad quoque ablatore bafis folioſa *Aſſi* cuſusdam, vel *Myagri*, & huc quoque pertinere *Rabeola mineralis Luid.* num. 202.

Fig. 4. In Lapide *Oeningenſi* fitit Gramen quoddam, frequenter geniculatum, foliis è geniculis prodeuntibus in extremo bifurcatis, ac trifurcatis. Perrarum Natura geminen. Graminis autem quenam fit hac species, determinare perdifficile judicio. Notum eft ipſis *aywesfina*, quād difficultis fit Graminum etiam integrorum, Historia, à Spicis, glumisive potius quād foliis definienda. Hic autem defint spicæ florifera, fructifera, defint panicula, glumi. Nec exiguum movent ferpulum ipſe foliorum in extremis bifurcationes, quoniam nullibz haec tenus inter Gramina tales iſtruturam offendi, ſupſicari licet, adeſe folia non revera bifida, trifidave, ſed ex geniculo prodeuntia, nondum plenè è vaginis evoluta, ſuas tamen extremitates jam porrigitia.

Fig. 5. Ex *Silesia* Lapis folia plura exhibens ex uno puncto prodeuntia, qualia fuit Plantarum fellatarum, conferenda cum Fig. 3.

Fig. 6. Folium *Mespili Apii folio sykeſtris, spinis five Oxyacanthæ*. C. B. que eft *Oxyacantha vulgaris* seu *Spinus albus*. J. B. in Lapide fili *Oeningenſi*.

Fig. 7. *Filicis* quadam species pinnulis denfo ordine cofte adnatis in Lapide nigro *Silesiaco*. *Filix Myl. Sax. Subt. pag. 30.* Fig. 6. ad pag. 19. Hand ablutit *Filix non ramosa major, pinnulis longis angulis, profunde dentatis, supremâ pinnâ longius mucronata*. Pluk. Amalch. Botan. p. 93. Tab. 403.

Fig. 8. *Tilia* folium in Lapide fili candido *Oeningenſi*.

T A B . IV.

Fig. 1. Ex Filiibus Anglicis nigri coloris, impresa fervat vestigia Plantæ cuiusdam fellata: & quidem videre me putto caules *Gallii albi vulgaris*. Tourn. seu *Mollaginis montane* C 2 *angu-*

angustifoliæ, vel *Gallii albi latifoliæ*. C. B. Pin. 334, atque infra per caulem, geniculò infrastructum, *Arundinæ* cuiusdam, ut mihi videatur; Frequens satis est hac Planta in Fodinis tum Anglicis, tum Germanicis; Luidii est *Ignota Planta mineralis Neurophyllum Carbonarium dicta* num. 184. *Lithophyllum*, *bituminosum* facie arundineæ, sive *fratula Carbonaria*: Item caulis cuiusdam Plante mineralis. Ejusdem num. 199. 200, pag. 12. *Mylia* in *Sax. Subi.* comparationem inservit cum *Ligno Aloe* & *Arundine* pag. 30. imd: quod singulari attentione dignum judico, eandem hanc Plantam, in foliis integris, eodem modo, ut hoc *Lithophyllum*, geniculatis, molibus, crassis, offendit in cespitis bituminosis, qui propè *Cenobium Ruti* effodiuntur, de quibus infra amplior dicendi locus erit. Videatur huc pertinere *Arundo Sativa* C. B. Ex Anglia integræ posidio. Caulum fugacem, utrinque fratra, compresæ valde, quibuscum conserui possunt Trunci hi & fibipes Lignosi in fratribus saxicis prope Thunum reperiundi, quo offendit in Itinere Anni 1711.

Fig. 2. Lapis fulvis cinereus melanolticos & melanogrammos *Oenningensis*, cineribus quasi stipulatis combusibus confertus.

Fig. 3. Mutua sumta est Luidii *Lithophyllum*, Britann. n. 189, ubi vocatur *Lithosunda minor*, sive *Osnunda mineralis pinnulis brevioribus densius disposita*. E *Carbonariis Denervis apud Gloucesterenses*. Referat lane nervorum è medio scapo folii producentium parallelismo, arcu figura ipsorum foliorum *Osnundam regalem* an *Filicem floridam Park. Tour.* quæ *Filix* est *rampa non dentata florida*; C. B. seu *Filix floribus insignis*. J. B. Conferri etiam possunt icones *Filicum*, quæ extant in *Plukenet. Almag. Tab. 402.* Fig. 2, 4.

Fig. 4. Ex eodem Luidii Libro, ubi num. 191. audi *Trichomanes mineralis folia integræ mucronatis*. E *Carbonarii juxta Leeswood*, in *Ago Flintensis*.

Fig. 5. *Filix* est quadam ramosa, foliis denticulatis, vel leguminosæ quadam Planta, quam dono accepi à Nob. Dn. Maximiliano Spenero Medico Potentissimi Prussiae Regis Aulico, Amico honorando.

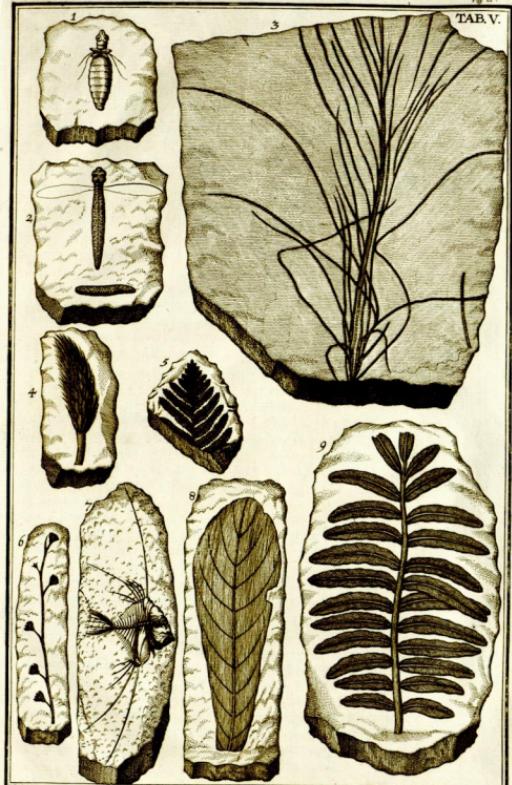
Fig. 6. *Osnunda*, vel *Filix* alia ex Northbierly, Lancastrensis Agri: & ex Fodinis Flintenibus in Cambro-Britannia: conferenda cum Fig. 3. hujus Tabule; item Fig. 2. & 4. *Plukenet. Alma. Tab. 402.* ex fol. 82. & 83. Pl. 2. & 6. *Mantill.*

Fig. 7. *Pyri* aliuse Arboris folium in Lapide fissili *Oeningensi*.

Fig. 8. *Salicis angustifoliae* folium in Lapide fissili *Oeningensi*.

Fig. 9. Folium *Carpini* Dod. Pempt. 841. seu *Ostryæ Ulmo si-*

milis

Illustrissimo Mauritiu Emmett Equiti Anglo-Viro
Summe Eruditissimis.

*miliis fructu in umbilicis foliacis C. B. Pin. 422. seu Fagi sepium,
vulgo Ostry Theophrasti. J. B. I. 146.*

*Fig. 10. Folium *Nucis Juglandis* sive *Regie vulgaris*. C. B.
Pin. 417. seu *Nucis Juglandis* J. B. I. 241.*

T A B. V.

Fig. 1. *Libellam* sifit, vel *Perlam*, *Cevestone* dictam Florientinis, Venetis *Corculo*, aliis *Monachella*, *Spofo*, *Saetta*, *Liburnensis* *Cavolochio*, Gallis *Densifelle*, Germanis *Schneidernäthe*, *Augenschieffer*, Belgis *Jusseren* statu atatis, plene jam elaborata, & eius quidem generis, quo maxime dicuntur. Figura proflus convenit *Libella Sexta* apud *Jonsoni*, *Hist. Nat. Insect.* pag. 42. Tab. IV. capite, pediore, ad dorso viridis, alvo tota corulea, per quam linea fertur à dorso ad extrellum usque aterina, aliis cinereis, pedibus nigris. Putaret quis primo intuitu, reprobans in hac Figura *Vermiculum Libelle*, eo quidem metamorphos eos statu, quo *Tuberculata* quatuor è dorso, ubi Thorax ventri connectitur, nitide protuberant, que *Tubercula Alarum* sunt receptacula, conferretque cum Fig. IV. Tab. VIII. *Swammerdam* *Hist. Insect.* p. 175. Sed obstat non parallela dorsum, sed cruciformis velut. *Tubercularum* horum expansio, quo non nascentes, fed natas jam alas, licet in *Lapide* non expressas, indicat, mereturque conferri Fig. *Jonsoni* supra jam citata. *numeris* hanc in *ad 100 virginis* genus committo lumentius tanto & audentius, quod obseratio haec *Libelle* in fissili *Lapide* *Oeningeri*, *Diocesios Constantiensis* (quam in Museo vnde fervat Exc. & regemusim, D. D. *Job. Henricus Larvatus Tigurinus*) obvia, lucem tenetur hand exiguum tempore, quo Diluvium contigit, quodve supra retulit ad Majum mensem, quo ipsum hoc Animal suam acquirit perfectionem, & vergente Atlante maturè sese in suis folliculos convolvit. Eodem, si non maiori, aëstimo haberi merentur hujus generis Producta naturalia, quo Epochæ signatae in Nummis Asiaticarum & Ägyptiacarum Urbiuum.

Confirmans ratiocinium hocce aliud *Libelle* genus in *Lapide* his fili candido Fig. 2. quod ex *Agri Veronensis* valle montana *Bolga* dicta obtinuit, meoque Museo donavit, vir Historia Naturalis, speciatim Infectorum, peritissimus D. D. *Antonius de Vallisnieri* de Nobilibus *Vallisnieriis*, Medicinæ Professi, in Illustri Lycco Patavino Clarissimus. Comparet in eodem *Lapide* *Libella* alis expansis, quarum tractus non obscurè quidem, sed nec ita clare, ut sculptor exprefit, visfuntur, & ad basin vermiculus *Vallisnieri* *Aquaguelo* nuncupatus. *Libella* est ex Maximarum familia.

Fig. 3. *Alge tenuifolia*, seu, si mavis, *Graminis species* in falso filioli candido, ejusdem cum precedente loci natalis. Fortassis non longè à Veritatis semita aberro, si huius traxero *Phycites Plinii Hyl. Nat. L. 37. c. 10.* ita dictum ab *Alge* Figura: vel etiam *Dendritas latiores*, qualem delineari curavi in *Mic. Nat. Cur. Dec. III. Ann. V. & VI. App. p. 59.* Imò vero communissimos nostris *Dendritis Phycitariorum* nomine insignier, qui Icoses eorum conferet cum *Fico maritimo Rorismarini foliis dentatis*. *Boccon. Musæo Fisic.* p. 268. Ad praesentem Figuram pertinent forsan *Alge tenuifolia* Luid. p. 108.

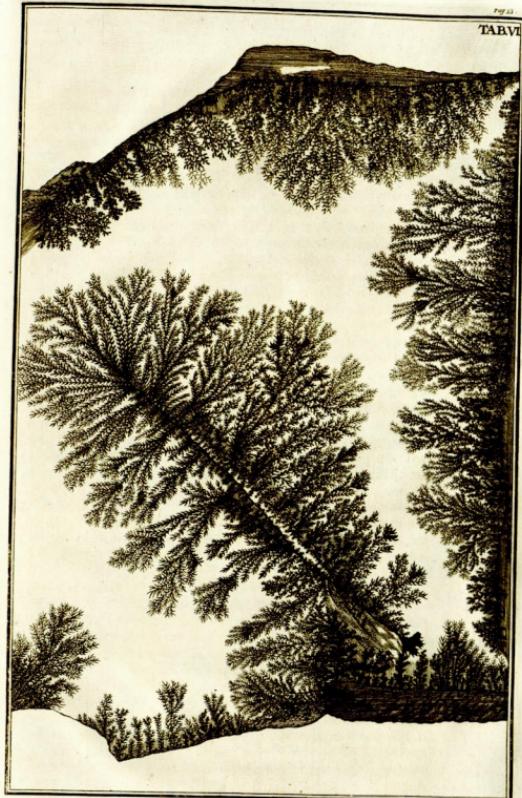
Fig. 4. *Hordæ Spica immatura coloris fuscæ seu nigricantis in Lapide filioli griseo*, ex *Podina S. Andreae Sylvæ Hercynie*, *aus St. Andreas Söllen am Hartz*, memorata & depicta à Clariss. atque Confidatiss. Dn. *Gabriele Mylio Saxon. Subterr. pag. 15.* Coincidit Spica hujus conditio immatura temporis verno ad aëtam vergenti, quod haëtemus indicárum Spica Frumenti Tab. I. & *Libelle Tab.* hujus V.

Fig. 5. *Filicis species* in falso *Farringtonensis Angliae*, communicata ab amicissimo meo *Woodwardo*. Conferri potest cum *Filice*, cuius Iconem dat *Pluton. Analib. Botan. Tab. 406. Fig. 3.*

Fig. 6. *Atrofuci coloris Planta* in falso filioli candido ex *Bolza* valle *Agri Veronensis* communicata ab Amico certissimo, simul arque desideratissimo, *Vallisneria*. Respondet ferè, imò, dicat quis, examumsum, Icon *Scorpiidis montani. J. B. II. 899. varæ Plantæ*, *montuosa foliitudinibus inaeffis tantum familiaris*, Ignota, ut videtur, ipsis *Bolzanensium Job. & Cap. Baudinibus*, nec nisi ex *Hil. Lugg. cognita*. Tantò proin rarius erit nostrum hoc Lapidì impressum Diluviane Inundationis monumentum, si nec mihi, nec ullis forte Botanicis modernis, notum est Vegetabilis *discoverya*.

Fig. 7. Non minus rarum est fatalis illius *Catastrophiæ pyræmonæ*, *Pifcæ fossili elegans* ex eodem loco natali, ejusdem Amicidoniarium, quod figura integrâ, pinna, caudâ, brachio utrinque extenso in medio serè corpore, magis tamen versus anteriora, adè exæctè convenit cum *Guapervia Brasiliensis Margraviæ*, *The American Toad-Fish*, descripta in serie *Piscom carilagineorum oviparorum* ab Ill. *Francisco Willoughby Hyl. Pis. Lib. III. cap. 3. p. 90.* Ut Iconem ipsam, qua exatas Tab. O. 1. n. 4. Lapi di nostro impressam dixeris. Quomodo autem rara haec Rana Species ex America in ora Italia fuerit delata, vel un ali quaque Pifci Maris Mediterranei, vel Adriatici incola congruat, meum nunc non est determinare. Habeant alii etiam, quod indagent.

Fig.

Celeb^{me} Johanni Woodwardo Med^D Phys. in Colleg. Graham. Prof. Collig. Medicor. et Societatis Reg. Anglicæ Membro.

Fig. 8. *Feluum* Plantæ in oblongâ figurâ rotundatum ex comedem Loco natali.

Fig. 9. *Felcis* videtur species foliis longis duodecies pinnatis seu conjugatis, impari claudente extremum scapum; Iconem transmisit *Vallisnieri*, qui Lapidem ipsam possidet, eodem cum præcedentibus loco deponitum.

T A B. VI.

Hec, in Tabula VI. profecta, aperit se campus Naturæ in Philophorium opprobrium ludentis jucundissimus, campus difficultatum contra Hypothesim nostram perfectissimus. Hic habent, quod Naturæ pietræ, formatrix exprobrent vegetabilia Poëta illud

crudelis, Tu quoque

Falsis ludis imaginibus.

Inveniunt hinc & clypeos, & arma, quibus se se defendant, & adversarios oppugnant, quotquot Plantas Lapidibus imprefas pro Naturæ lufibus aspiciunt: Habent hec Ayle Archæita, Idæta, Scholætici, alii, qui splendidos Titulos reali Philophoria præferunt, ac præfigunt. Cur enim, quofo, non prorferat Natura Plantas, Folia, Flores, Pices, Infecta, que Arbulta, Dumeta integræ, in Marmoribus Flintinæ insuper Saxa, Flumina, Ædes tam aitabre pingit, ut omnem Topiariorum Pictorum artem eludat? Si opus integrum, cur non & partes? Si omnia, cur non singula? Si maius, cur non minus? Digna omnino est hæc materia, qua penitus excutiat, vel ut dicerim patetcat inter Plantas Diluvianas, & generaliori alio Naturæ ludentis mechanismo productas falsas Herbarum imagines, atque per has aequas illas Potentissimi Creatoris ubique præfens Sapientia mentibus Hominum fitatur celebranda. Lapis, quem curiolorum contemplationi subiicio, defunctus est ex curiolo, non minus quam docto, *Saxenæ subterraneæ Specimine*, cuius elaborationem felicibus auspiciis, licet infelicibus temporibus, in se lacepit *D. Gotobredus Mylius*, Lipiensis. Vocatur communiter *Dendrita*, *sæpe*, à *ðæðe*, quia Arborum figuram in superficie exhibet. Germ. *Baumstein* in *Spener. Mus.* pag. 91. Metallifoforibus *Schalenibus*, in quorum Fodinis & hoc specimini fanè pulcherum, non figura duxatax, arbicularum magnitudine, sed & colore flavecente, Locum s. natalem accepit, *Blumen*, Flores dixitis metallorum subiacentium, quorum haæ arbulae topiaria sint veluti vafa capillaria, explicant ita Fosforum mentem laudato *Mylio* p. 48. Apud *Ferr. Imperat. Hisp. Nat. Lib. XXIV.* p. 578, vocatus *Pietra imboçata*

ta

ta, Pietra naturalmente delineata in figure de boschi : item *Pietra di Sinai*, quod ex monte *Sinai* alportari vulgo credatur, quamvis non incias eam, posse in monte *Sinai* extrare id Lapis genis, adeoque appellari *Dendritas Sinaiticus* : tefatur sicut celebris illi Itinerator *Monachifus Voyage*. T. I. pag. 238. se in defensu ex monte *Sinai* Dendrites reperiit. An hoc pertinet *Dendrites Plinius Hisp.* Nat. L. 37. c. 15. ubi *Dendritum alba de-
sso sub Arbo*, que cedatur, securis aciem non bebetari scri-
bit, determinare non audeo, quandoque nullam figuram de-
scriptionem addit Historiographus. Certius asserimus, referen-
dum hoc est *Dendrachates Plin.* L. 37. c. 10. qui *velut arbucu-
la insignis*, licet materia Achate si nobilior vulgaris faxo, vel
Marmore, in quibus communiter conspicuntur Dendrite. At-
tendimus hic ad figuram, non ad materiam. *Orpheus* non una-
fed pluribus arbuculis cum insigniis canit, adeo ut viridaria spe-
ciam vel nemoris præ se ferat: Versus hi sunt, quibus Lapidem
describit.

εἰ καὶ διέθεψε φίλος τῷ Θῷ οὐ κατέπιπτο,
Μάλλον γη περιπτεῖ οὐδὲν εἴδειν εἰσαγεῖται,
Δύναται γὰρ μάλλον κατέπιπται αὐτὸν κατέπιπται.
Αρμάσσειν πλεύσαντον οὐκανονίζειν.
Τούτου εἰ καὶ φίλος λόγοι διέπειται
Θύεια πεπονισμένη, ἐν τῷ μητρόπολει λόγοι
Ἄλλο δέχεται λαύραν θύειαν πεπονισμένην.

Jungo verisimum *Andreae Chrysostomi Echthistachii*, p. 203.

Si in manu gestaveris fragmentum Lapidis Dendrachatus,
Deorum immortalium valde animus delectabatur.
In quo arbores multas conspicies, velut in karto
Florente frequentibus rams frondente.
Idcirco ei homines Abatis arborecentis
Cognovimus impinguatum, quoniam partim similiis est Achati,
Partim vero speciem præbet hinc silice.

Hec Orphico descriptio *dendrite*, vel *dendritis* *xanthi Salmatio* in *Solna*, pag. 94. planè convenit cum eo, quem *Plinius* l. c. ait in India repertum nemoris speciem reddere. *Et in India inventæ contra eadem pollutæ & alia magnis miraculis. Reddant enim spe-
cies fluminum, nemorum & jumentorum.* Hac que nemoris spe-
ciam reddit, Orphicæ *dendryxæ* auctoræ est, qui *λαρναὶ ωνταί εἰναι* exprimit ostendit: *Qui & διέθεψε τὴν εἰδῆ διειρύει*, &
εὐθεῖαν λόγων. *Camillus etiam Pisaurensis*, telle *Dalechampia*,
Achates se testatur vidisse, *in cuius planicie septem Arbores deli-
natae conspiciebantur.* Hodie hæc Achatum genera non sunt ra-
ra nimis, quin in *Indostanensis* montibus circa *Suratam Indie*

Orien-

Orientalis fatis familiaria, Belgique sub Titulo *Boosfænties*, *Boomies* *Achates* fatis nota. Pulcherrimam seriem exhibet Tab. LV. & LVI. ad *Rumpb. Ambonibz. Rarit. Kamer.* pag. 187. Ait ea praefenti *Dendriticarum* Familia non scjungi duntaxat met-
retur i *suejne abz.*, *Corallis* *Synonymon* in *de Friesie Gleßario* ¹⁹
Greciat. Sed quoque *Dendritis Calapparia*, & *Dendritis Arborea*,
Meſica Caja dicta, Lapidæ in Arborum Indicarum Truncis, re-
periundi, quorum ille describitur in *Rumpb.* p. 321. hic p. 323.

E contra ad *Synonyma Lapidis* nostri *Dendrite* reduci dicent, qui *Ereictes* representant ap. B. de *Bont. Genn.* & *Lapid.* L. II. c. 28. Incolis pagi *Somberg* prope *Wurzburgum* *Wafferteine*, quia sub aquis nascantur, vocati. *Lapis artificiosæ celeratæ in*
figuram Abrotani planta efficiens : item *Lapis Naturæ vi effabre*
efformatus in figuram & Tyrannem nemoris. *Calcelar. Muf. Sett.* Ill. pag. 419. 420. forte etiam *Lapis fiftli*, per quem discurren-
tes vene ex argilla cinerea delicatæ lapidecent arborem coralli-
nulari patulam in ramos hinc inde diffusos repræsentant, pro qui-
bus tam sculptor perperam figuræ hominum pinxit. *Baub.*
Hisp. Font. Boll. de Lapid. pag. 4.

Non de nihil est *Synonymorum* hæc ex variis locis conge-
flio, conjungendorum conjunctio, fejungendorum divisio. Non
exiguum creat Mineralogia studiosi nomina in eadem re multi-
plex confusio, & oprandum omnino est, ut, quod in Botani-
ca immortali ha laude præstisit *zeylanicus* *Cafp. Baubinus*, in
Mineralogia supciperat aliud, cui quidem Regnum hocce cum suis
Incolis, Provinciis, Urbibus, Pagis, Sylvis, Montibus, Valli-
bus, Fluminibus est perfœctum.

Verum enimvero non subtilissimus in Cortice hoc Onomatolo-
gico, nucleus intus querimus, etiologiam ipsam, modum
generationis hujusmodi figurarum, idque per viam variarum ob-
servationum, tum in *Dendritis*, tum alibi, obviaram.

Oblivias *Imperatus* l. c. quod si igni imponatur Dendrites, brevi evanescat pictura, relicto Lapiде simplice & nudo, pictu-
ra sua orbato, qui adeo fit tenax, & igni invictus, ut diutissime vim
ignis fulmineat, absque quod calcinetur, immo continuata igni actio-
ne in vitrobeat. Nec omittenda sunt, quæ Ill. D. D. *Luce Schröderus Acad. Imperial. Nat. Curiof.* Præfidi prescripti *zeylanicus* *Schulzius* *Breslaviensis Medicus*, quod *nigredo* a Lapiде recenti
abraſa, & carboni ignito iniecia sumum & odorem bituminosum spar-
get: *Ipsæ vero lapis*, si frustulum ejus parum, & *nigredinis* *bijugis* omnino expers ignatur, nec fumet, nec odorem ullam spret. Patet
hinc omnino, *Tincture illius nigra*, quæ *Lapides* cetera albidi vel

cineri, pinguntur, materiam aliam esse à materia Lapidis ipsius, & quidem illam habet effigie subtiliorem, mobiliorum, fluidiorem, quia poros solidi corporis ab igne referatis illa, sive particulae magis volatiles, spiratoe, sulphurea volant, relicta mappa Tinctura experte. Et eis quidam Tincturam hanc sulphuream, bituminosam natura, pater tum ex odore bituminoso & fumo, quem igni injectam Lapo de se spargit, tum ex loco natali. Memorabile quippe, quod Scheldus retulere folores, se dum pates in profundum agni, strata plava Lapidis fissilis reperi, in nullo verò eorum figurarion huiusmodi quidquam confici, nisi in ultimo, cui tenui Lithantracrum immediate subiect. Salina vitriolica immo & Martialis natura esse tincturam perlibet Buttin. Rad. Dihl. p. 125. & infuper obseruat corrossam paefim lapidis materiam, ubi Tinctura confluit copiosa. Confirmat haec obseruatione conjectura Cl. D. Liebknecht, Literis d. 8. Ann. 1715. ad me datis, exhalationibus metallicis picturas adscribentis, cui evident non effragor, si effluvia hac intra Lapidum strata fluido ali commisceri addat: nam ex arbicularium & ramorum haud confusa regularitate fluido aliqui, non siccis exhalationibus figuris aeffendas esse autumno. Ita quoque fissilia varia, exprimentia figuris plantarum, deprehendi in Carbonaris Anglicis tegulae cuiusdam sigra imprefas, qua ad superficiem Carbonis proxime adiaceat, scribi Cambden. Brittan. Edit. Londin. 1695. pag. 692. Ubi verò per hanc Ignis torturam non evanescunt picturas, quod mihi Dendritum Pappenheimenfem igni per bihorum ferre committenti accidit, cograndum est, esse Particulae Tinctura volatilea ita cum terrefribus alcacis fixatas, ut ab carum compedibus vix liberari queant. Quod Imperatus memorat de evanescente per ignitionem Tinctura, id quoque mihi accidit Adianum foiffle Silefacum prunis exponenti, ut evanuerit nigredo, aut remanerent figure ipsius imprefas vestigia. Quod vero Dendrite adeo tenaci sunt & compacte substantiae, ut igni maneat invicti, inde concludere licet, esse eorum substantiam valde homogeneam, in minimis partium constitutientum superficieculis applicabilem, quam homogeneitatem, vel ipse fissilium faxorum paralleliimus, lepe ad *axejam Mathematicam* exquisitus, homogenearum partium simul substantientum Index certissimum, comprobat. Ubi varijs generis particulae in eadem mappa miscerentur, ibi facilitatur calcinatio, quia ignis illarum mafularum vicinatum turbat, minima sua spicula in eas frequentius ac impetuosis impellendo, & has conseqve siccuntendo, donec contigutatem ac cohaesione mutuam derelinquant, hincque quod haec-

nus

D I L U V I A N U M.

27

nus compadum & tenax, porosum, & friabile evadat corpus, vel in pulvrem collabat, sicuti Calcinationis actum optimè explicat Celeb. *Boninis Diff. Phys. Chem.* XII. §. 4.

Solent *Dendrite* semper folias Arborum & Fruticum ramifications, prout ex longinquio spectantur, à Pictoribus miniatu vel punctulato opere (*en miniature*) exprimuntur, repreäsentare, nunquam flores, vel femina, vel fructus, nec etiam folia, prout vifū propriū admota sese offert. Ex hujus Phenomeni confederatione statim patet, non esse has arbicularium imagines ipsas arbicularias, quae existent aliquando, petræfactas, nec etiam Fruticum imprecisiones in moliori adhuc Lapidis superficie factas, nam sic exprimerentur non nudi ramoli, sed ipsa florum, foliorum, fructuumque aedificent vestigia, immo conficerentur folia non opere miniatu, prout è longinquis apectantur frondes, sed, ut supra in Diluvianis Plantis vidimus, in naturali sua extensione, cum pediculis & fibris, atque sic dilinguenter facili Plantæ vel Arbores unar ab aliis. Vel inde conflat, non codem modo produci has Plantas in Lapidibus depictas, quo progermanant è Terra gremio Vegetabilis. Qui ideas in pictures in scena proferant, ii fateant necesse est, transvolatice potius ex Pictoris aliquis Topiarii cerebro in faxa fissilia, quam ex ipsa Natura. Eadem cuiusvis alia Principi Platifici, quod tanquam operatum produci posset, ratio & imitatio est.

Qui Dendritarum figuras potius conferret cum Ericæ, Abrotani, Musci Icomibus, atque sic hos ipsos frutifruces, ac Plantulas à subversione Terrarum, Inundationibus Aquarum &c. delatas diceret inter Lapidum fissilium strata, atque his utrinque imprefas, vel ab Icleis Musciformibus ibi delineatas, hunc Tyro quisit Botanicae facile confutabit. Qui enim vel primis attigit digitis scientia hujus limina, enuntiare poterit, quanti laboris, industria, dexteritatis opus sit, Herbarium vivum, ut vocant, conficere, foliola singula, quæ, si recentia & fuscuenta fuerint, facile confundantur, si fusciora, corrugantur, evolvere, explicare, ut diffinete conspicí, & in figura expansioneque naturali confiderari queant, & ad primum Dendrite aliquis obtutum statim, & verè quidem, judicabit, aut adhuc summannam Artis industriam, Plantam ipsam inter binas laminas fissiles collocantes, digitorum apices valde acuminatos, foliola explicantes, & cuncta ita disponentes, ne minimis quidem facta fuerit ramulorum vel intricatio, vel confusio, vel intersectio, aut, quod potius mihi videtur, productas esse has figuræ ex motu fluidi aliquis inter duo solida inclusi, compressi & sese inter illa

D z

diffun-

diffundens. *Kirchers Mund. Subterr. Lib. VIII.*, pag. 37. quae duplice modo figuræ Lapidibus imprimi posse scribit. 1. *Cafu* & *Jortiniū*, ut *nubes*, *naves*, *montes*, *m̄bes*, *Castella*, *Cruces*, *Litteras Alphabeticas*, *figuras Mathematicas*. Exemplo possumus esse Marmora Florentina. 2. *Ex dispositione terrene substantie*, intra quam tanquam iura formam receptis humor tinctus tandem spiritu lapidifico in eam figuram, quam terrene substantie matrix refert, induatur, in Pices in Ichtyte. Clarius ponuisse eloqui modum hunc per impulsionem corporis aliquicunque solidi in materiam mollem, quæ moduli vice fabricetur. 3. *Ex aliquo singulari accidente*, quo figura in Lapidibus nunc in hac, nunc in illam figuram emergunt. Quomodo hoc accidens à cafu fortuito differat, scire defendo; vel, an accidentia denuo singularia, alia universalia? 4. *Cestium praefixum figuræ ex dispositione Divina*. Quadrat hic non nobis, sed iis, qui celestibus conrum miraculis ad superfluentem uelut nimium tribuntur. Pro arbicularium nostrarum Iconibus explicandis eligit Kircherus tertium modum ex recentis, hancque fovet opinionem, quam propriis ipsis verbis p. 49. repertandi exponam. *Cum in terra*, inquit, *lapidecenten variorum stirpium Plantarumque pulvres infint*, in quibus nñā cum exigno calore nefis quid spermaticum adduc inēt, quid in Lapis adhuc nulli materiali naūtio atquecum ad id aptam, cùm Plantarum substantiam ex ea confinire non possit, id quod potest, id est, foliæ in materia Herbarum imagines, plausa facultate, quæ feminis virtutis aliquo modo inexsistit, depingit. Perbelli Philopha, quæ pars palla ambulat cum Facultatibus Scholasticorum formaticibus, cum Vi Plastica quorundam Recentiorum, cum Eduardi Luidi Ideis, quas hoc nobili Titulo donare nondum audet pag. 134. *Lithoph. Brittan. Ichnograph. Dies*, inquit, *suspiciari me*, qui ex mari feruntur vapores, *& formâ phisicâ am nebularum superiora Terræ fixata ad reguſitano altitudinem pervadunt*, *teſſacorū & mudorum feminis* ſepiuſ impregnari: atque exinde pro data feminis portione, *& pro matricis congruentia*, formari alia Pices integros, alia eorum tantum lineaemata: alia dentes, mandibulas, vertebras, aut alia officia, atque inter crufaces nunc integra animalia, quandoque eorum articulos, *inter Teſſacorū nonnumquam univacuū*, *& ſepiuſ bivalvia*. Idem quoque imaginabar de origine foliorum mineralium, notandum enim, ea ut plurimum ſola effe dorſifera-*rū*, *Mycorum*, aliarumque Plantarum, quas minus perfectas vocare ſolēmus: quarum femina cum adeo fuit minuta, ut nisi Microſcopio utamar, viſum fugiant: tanto faciliter aquâ abſorbi-
in

in Terre penetralia devebuntur. Ea quām pauci Lincis abſolvi, ſcilicet! queat integra Lapidum omnis generis figuratorum genesis! En oraculum, quod omnem ſcrupulam exmit! inſigem Kircheri, qui ſpermaticum quid refudum agnoscit, Commentarium! Democriti Puticum, ubi arcana Generationis delitescant, apertum! Ecce volant, animarum inflat illarum ex Purgatorio redimitorum, Idex omnis generis Animalium & Vegetabilium, Idez vel rudimenta non integrorum duntax corporum Animatorum, Piscium, Avium, Infectorum, Muſci, Polypodi, fed singularium quoque partium, Folorum, Florum, Spinatum, Idex Idecarum, cur non addiderimus fibrarum, Sanguinis, Lymphæ! Quis non auditio tam egregio Systemate admiratione percellitur, ſluope corripitur? Quis non volare ſibi videtur Atomas illis Epicureorum, qui fortuito ſuo occuſa Mundum primi-
tū efformarunt? Quis mirabitur, ſi hic ex gremio Terra benigno Fungorum ad inflar propelluntē capīta, brachia, crura, oculi, cauda, fructus, flores, folia fine Truncis? Quis, quæſo, non videt innumeris circa hoc Systema difficultates, circa Idecarum harum exiftientiam, que nullibi nisi in Cerebro Authorum ſuum inventum fundamentum; circa horum rudimentorum perfectionem & imperfectionem; difficiliorē in alia rudimentula (ſi venia verbo) minoriora; circa eorum volutum fine aliis: circa inſinuationem in Terra, Lapidumvē poros, circa eorum expansionem in integra folia, integras Plantas, integros Pices, cum suis arifis, pinnis, carnisbus: Longum nimis foret haec omnia difcicare, imò vix opera pretium, longum nimis, figmenta hujusmodi, que nec ingenium ſapiunt, nec Phenomena Nature experimentis ſeſpondent, recenſere; perſpecta reuertit noſtra Hypothecos patet quoque aliarum falſitatis. Penes Leſtores ſtet judicium.

Notabilis est, & una ex præcipuis *Dendritarum circumſtantia*, quod ita juxta invicem exurgant arbūculæ, ut nulla aliam impedit, una alteri cedar, nullus ramus, vel ramiculus, alium permeat, vel interſecet. Putaret quilibet, materiali fluidam inter lapidum fiſuras comprefſam, atque ſuper eorum plana efficiam, non poſſe tam ordinatè & diſtinctè moveri, quin vel totam inuidet ſuperficiem, eamque ſic uno coeruleo colore tingat, vel faltem confusa fine ordine pingat maculas, non diſtin-
ctas fruticis icones: diſcultatem aiget, quod ne duo quidem rivuli, utrū propè juxta effluentias, cursus ſuos commiſſeant, ne due quidem arbūculæ, ne ramuli duο quidem invi-
cementi confundantur, ſicut interſtitia ram exiguae ſint latitudinis,

ut vix oculis discerni possint. Hoc scrupulo mente mea jam olim utrato flatucbam fluxum perennem materiam subtilis per singulos corporis poros, qua jugi suo per corpus etiam solidissimum transiit non solum confluxum atque miscelam fluviorum prohibeat, sed & ipsam fluidi tinctus ramificatione determinet, & latitudinem aquae ac longitudinem singulorum rivulorum leges quas & terminos figurat, quos transgredi non possit. Magnam vim effici fluidi permeantia exemplo longitudinem filorum evincit Steven Prodr. *Diss. de Solid. intra Solid.* pag. 65, quo circa Magnetis poros è Ferri linitur exsurgunt, non solum, quando eadem linitura Magnetem proxime contingit, sed etiam, quando intercedens charta à Magnetie illam dividit: cui observationi nixus idem Author pag. 66. & 100. Crystalli incrementum per appositionem materie certi solum crystalli faciebus, figuratiōnem & erectionem Salum volatilium, alembici colla adhaerentium, aliisque id genus Phanomena permeante fluido subtili adscribit. Verum insufficientiam hujus rationis declarat simul aquae viam ad veritatem pandit Experimentum facile, vel pueris notum, quo bina marmora polita, vel Lapidis fissiles laves, super invicem, oleo vel Aqua interfluentis, triti, eadem prorsus, quas in Dendritis videmus, arbicularum figuris exprimunt, & cum haec quidem notabiliter circumfiantia, quod & hic nulli ramuli alios interficiunt, ne vel minimi quidem oculis vix amplius visibiles, quos artificio obtinebis, si trituram, quo initio, copiosius existente fluido, crassiores sicut arbicularibus, continuo, donec fluidum sit quantitate minus, & pluribus tercis particalis intermixtum: Hic, utrobius, idem prorsus adest effectus, quid impedit, quod minus candem flatuam causam. In Marmorium lavigatorum experimento quadrum Tabula cohærent, fluidum equaliter premit fere aequaliter super Tabulas expandit, nullaque certa prodit figura: Verum diductis ab invicem Tabulis fluidum inter eas medium, praefertim si oleum sit, atque tenacius, elevatus simus, formanturque ex cohaesione partium extremi primum ramuli, hinc ex pluribus confluentibus Trunici coralloidis inflati ramuli, quorundam fel. fluidi hic ibi elevati portio fere concentrata. Observari & hoc meretur, quod ramificatio semper incipiat ex ea parte, ex qua sit Tabularum ab invicem diductio. Si hæc sit superna, Truncus ab imo ramos suis expandit sursum: si Tabulas diducamus inferiori, quia cohærent, parte, Truncus fere ramificat deorsum. Et sic vel dextrorum, vel sinistrorum, arbicularis formare poteris pro libitu. In Terra viceribus, crutalve superiori postquam subficit reflo-
luta

luta in pulverem mafia, formavit ex Strata parallela, mollia primum sive lutosa, postea indurata, quo ipsa nunc sunt Marmora, fixavæ fissilia hic ibi arbicularum figuris pulchre exornata, Dendritarum nomine venientia. Dubium nemini amplius supereficie potest, Dendritis codem prorsus modo ab interfluente in litatis fluido figuratos suffit, quo arbicularum in Tabulis levigatis icons: Atque ex situ Arbicularum, quoniam Trunci semper in Lapidis marginibus, vel fissuris Lapidum, sunt conspicui, ramis hinc ad Tabule medium, ut in Tabule praefentis Dendrita, directis, inferri simili potest, faxorum fissilium invicem incumbentes medium vel densius effe, five compactius, & proin in altitudine contractius, marginibus, vel faltem prius condensatum. Imò vero hinc formari potest universalis Regula. Ubique in fissilis quadam faxo arbiculari conspicuntur minato veluti pictorum opere pictæ, quarum ramuli omnes ab invicem sunt distincti, neque ulli alios interficiant, sibi generatio debetur interjecto fluido. Juxtaponenda hinc est sequens, ex Tabulis præcedentibus reformata. *Plante integræ, earumque Partes, folia cum suis venis, flores, Fructus in Lapidibus exprefse, tales quoque extiterunt olim, Vegetabili sic Regno ascenſeندæ.* Quodlibet dunxat et de modo, & tempore, quo haec Vegetabilis fuerint in hac, ubi inventur nunc, aliena loca delata. Conformat et huic effato Prop. II. Steven, lib. cit. pag. 25. *Si corpus solidum ali corpori solidi non modo quæ superficie conditionis, sed etiam quæ intrinsecum partium, particularumque ordinacionem, per omnia simile fuerit, etiam quæ modum & locum productionis illi simile erit, quæ acutissimus Author Testacea, Crustaceæ fossilia, Piscis, horumque Dentes Animalia Regno vindicat, Mineralique dem.*

Contingit aliquando, & quidem in ipso praefento Tabula Lapide, ut super arbicularis origine priores, & emarcidas quasi, proindeque flavescentes, alia exurgant recentes nigricantes, ut hic putchorum certè spectaculo ipsa Natura Naturam imitari videatur. Pro hujus phanomeno ratione flatuenda est tempore ratione prioris & posterioris diversitas, & adscribenda illi genesis florium flavescentium & quasi marcescentium, quia sicut sunt inferiora, huic producio flororum recentium illis superinductorum. Ut autem haec distinctionis intelligentur, supponendum, fluidum arborificum inexistit ipsi Lapidum poris, atque exudare; vel potius exprimi a contrictione pororum, que confolidationem Lapidis necessefari comitatur, ex ipso Lapidis fissilis corpore; vel aliunde in Strata hæc, Dendrite jam formata, affluere. Quando ita

ita post aliqualem & primam pororum confrictionem, ab expellione prima fluidi, fuit producta prior seu inferior arbucularum series (ita ut etiam haec pictura exccata fuerit) nova fit à frigore vehementiori, vel alia causa, ejusdem Lapidis nondum plene compacti seu consolidati confrictio, tunc materia tingens fluida, in poris refudia, de novo exprimitur, atque pro ratione fluidus vel prifinum arbucularum faciem denuo inundat, vel super nudam quamquam, nec dum tintactam faciem sepe effundit: Idem potest accidere ex fluido affluente, nec poris Lapidis ex proflo: quod autem Tinctura prior coloris sit flavefcens, non atri & vividi, sicut posterior, eus ratio defumti potest ab illius majori tenuitate, fluxilitate, facilitori ab halibus sulphurcis aliisque surgentibus mutatione, hujus vero statu fixiori, crassiori, durabiliori.

Sunt radices, vel imi trunci, arbucularum in ipsius Lapidum commixtis, five, quod idem est, incipiunt sepe expandere Fructiculi hi à Naturâ depicti ibi, ubi fissiles Lapidis alias contiguos in sua crassitate tangunt. Conclusimus hinc jam suprà, densari prius medium Lapidis partem, & nunc inferimus, fieri Dendritas per expressionem fluidi cuiusdam ex ipsius Lapidis substantia, quod potest super externam ejus superficiem fluidi diffundat, & quidem fieri exauditione illam fluida Tinctura per crassitatem & breviorum Lapidis fissilis diametrum, non per longiorum seu superficierum ampliorum, qua in fissuris se invicem tangunt, five in planitiebus suis fratorum ad instar superimponuntur: atque hinc insuper colligere facile est, fieri expressionem illam fluidi tingentis ex poris Lapidis per confrictionem pororum in duabus maximis, invicem parallelis, superiore una, inferiore altera, à frigore, pondere superincumbentium fratorum, inducetam. Arguit hoc ipsum Corticus Terra genesis, ex stratis super stratis complicito, vis gravitans in perpendiculari linea se exercens, effectum ad latera, ubi minor est resistentia, exercens. Potest idem Phenomenon concipi, ex hypothesi fluidi aliunde in fratorum interstitia afflentis.

In singulis lapidum fissuris nova obseruantur picturae, novae conspicuntur fruticum & arborum icones, & quidem eodem in duabus fibi contiguis superficiebus. Phænomenon hujus confidatio ansam dat cogitandi, quod 1. à causa confrictionis pluribus vicinis stratis inducta ē singulis exudet fluidum tingens. 2. Fluida duo ex duobus contiguis stratis expressa, & ad idem interstitium effusa, sepe conjugant, & candem simul viam incaent. 3. Si vel ex unico contiguum stratorum seu viciniorum Lapidum fissilium exudaret fluidum, hoc inter binarum superficieum angustias

com-

compreffum utrius ex dictis superficiebus contiguis Tincturam eandem impertet: Sciebat videlicet post disruptionem duarum Tabularum, è Lapide fissili nigro politarum, oleo vel Aquâ prius illarum, & super invicem tritaram, eandem arbucularum effigie in utriusque Tabula superficie exprimi.

Sunt Dendritæ, quorum Tinctura arborifica totam Lapidis crassitatem penetrat, ita tamen, ut in sola superficie primi distinetas arborum icones representent, quales sunt Pappenheimenses: hi enim si poliantur, sensim obscuriores evadunt, atque sic eam, qui superbiebant anteā, pulchram picturam, in maculofum nihil quid transmutant, vel profici amittunt. Alii è contrâ, ut Dendrite Hetruræ, & Dendrachate, quâ plus poliantur, eò prodeunt in figuris arbucularum distinctorum, atque propter eam politi capsulis vel cithulis ornandi egregi inferiori. Alii tandem Lapidis in superficie duntaxat figuris offendant, quibus abrasis ne veltigum quidem ullum effigie arboreæ comparent. Horum Phænomenorum attenta consideratio ansam dat cogitandi ex aquitate vel inqualitate materiae, quâ Dendritarum Lapidis consistant, uti & de tempore ac gradibus consolidationis: notum quippe est ex Mineralogia generali, Lapidem etiam solidissimum si fecundum Naturâ Leges produciunt, è fluido productos esse, vel quasi fluido, ut etiam hanc Prop. III. suis de solidi intra solidum meditationibus in *Prod. Diff. primitiat Stemon.* Et fane, nisi hoc effatum verum fore, nem unquam fibi posset conceperi Dendritarum figuris solidum Marmoris vel Achate corpus penetrantes & permeantes, ut vel ex hoc solo Dendritarum aspectu veritas Propositionis Stemonianæ abunde patet. Prout materia solida Lapidis, five arenula, sunt crassiores & rugiores, uti pro folatione primi ex recentissim modò Phænomenon supponendum erit, non poterit Tinctura arborifica eodem totam mafiam lapidem permeare ordine, quin à jugi arenarum crassiorum objectu à rectâ pororum via deflectat, sieque inordinatam & maculam quamvis figuram inordinato suo motu describat; inò sape sepe perdat, antequam ad medianum ulque Lapidis materiam penetrat, ut non mirum, in hoc Dendritarum genere, si poliantur, non solum distinctorum arbucularum Icons, sed ipsam quoque Tincturam evanescere. In Dendrachate vero adeit materia magis aqualis, subtilis, arenula pulviferulorum in alcohol redactorum inflat tenues, ut ita propter aquitatem materia fluidum tingens, potquam sepe per fluidum strati exteriorum diffudit, sepe etiam infundendo in pores fluidi adhuc Lapidis mafia, perpendiculari semper & recte

E

trami-

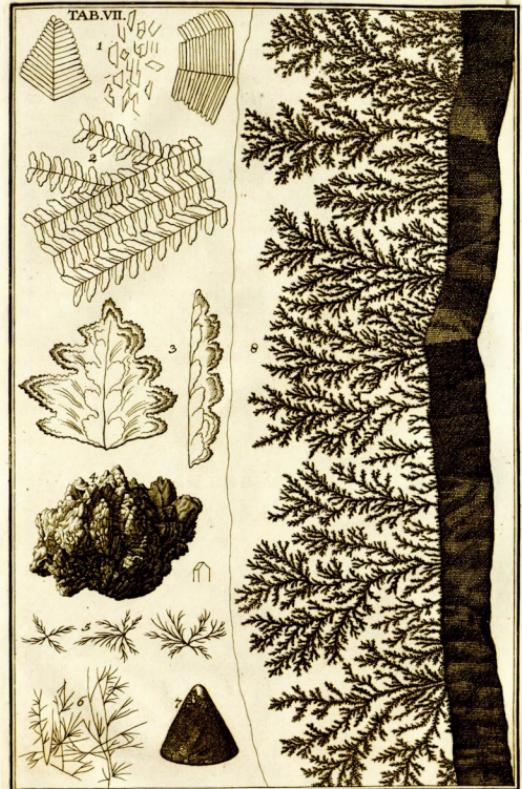
trahite incedat, abque quod à particularum crassiorum objectu avo querere cogatur, & hinc sit, ut consolidata hæc mafa, quod plus politus, eò nitidiores, & exprefiores reddat arbuscularum imagines, licet in Dendritis Marmororum Florentinorum aliqua ſepe confuſio oriatur. Pro illis tandem Dendritis, qui in extima duntaxat ſuperficie pinguntur, ſtatuerunt etsi, fuisse productas arbuscularum in ſuperficie exteriori imagines vel ex fluido ringente juſto crassiori, ad ulteriore infinitationem incepto, vel conſtructa jam, & nimiam consolidata Lapis ſubſtantia; dum enim fluidum tingens à poris lateraliibus fuit expreſſum, ut ſuper externam confundetur ſuperficiem, potius colem tempore ita à cauſa externa conſtricta huius lapis, ut ulterior Tinctura, quam di- mitit, reforſioni factus fuerit incepſus.

Præbet tandem Dendritarum noſtrorum confideratio argumen- tum novum pro amicissimi *Woodwardi* Hypothesi, quæ Terra, ſaltēm exterior, fuertis diſſoluta, ex ſubſtantia materie gravi- riſ in Strata diſpoſita, que poſtmodum ruptura ſuā eam, quam præ oculis videmus, Terræ inequalitate pepererunt. Quis, quoſo, Archœus, qua Natura, quenam Idee, qua rudimenta, que Facultates, qui halitus, potis fuit durifimam Achate ali- cuius, vel Marmoris ſubſtantiam, in ſtatu quo ſunt, penetrare, non duntaxat ſuperficiem, fed iphiſus quoque interna viſera pin- gere, & veluti arterias aut venas efformare? Superant hac Ra- tions captum.

T A B . VII.

Deceit hominem Philalethen, Veritatis in omni Historia Damanem, non ea duntaxat, quæ omnium oculis sub veri ſpecie irradiant, proferre, fed & dubia, *lunaria* in ſcenam producere, ut ex collatione diligent, ab omni partium fluo remota, tandem in lucem protrahat id, quod adeò follieſt querimus, Veritatis pretiosum deponitum. Exemplio talis Inquiſitionis fit Tabula praefens VII., in qua varijs fito Experimenta, Hypothefi mea, apparent ſaltēm, adverfa, que reticere facile poſuiffim, utpote à me ipſo facta, ingenio tamē propalo, ut adverſariis quoque innotescat animi mei candor, *φιλοθεος*, cui fludeo, Laboresque meos unicē foveo, tum etiam dubia à veri, fucata à certis diſtinguantur, atque alii ad inquifitionem ulterio- rem ejus, quod ego in certo linquo, inſtigentur.

Fig. 1. 2. 3. Lufus Naturæ in Glacie exhibent: 1. quidem fo- liorum annulas figuræ, quas in congelata Aqua *Borrageinis* de- fillata confexi d. 23. Januar. 1704. Figit crucem Philopofhis ad-

Jl. Giulielmo Scherardo, I.U.D. Nationis Anglicæ Consuli
Smirnensi, Botanicorum Principi.

admirande fanē in Glaciebus figurae, nec fuit haētenus, qui genūnum, Philoſophia moderna Mechanico-Mathematica conformem de illis protulerit conceptum. Conſugiant omnes ad principiū aliquod univerſale, ſpirituſum in Natura operans, DEO ſubordinatum, ad Archeum, Salia, corumque vim acinobolicam, Salia Plantarum ſpecifica, quorum vires cō ulque exaltant Chymici, ut in hæc ex combusione alicuius Plantæ cinere, vel ſale fixe paroto, atque conglaciato, ſpeciem free Ideam ejusdem Plantæ in Glacie apparituram perhibent, memorante ex aliis Scriptoribus III. Bayleo Tentam. Physiolog. pag. m. 43. qui tamen rem nullo ſuccēſſu multoſes tentasse candide, prout in mo- re habuit, teſtatur. Nos in praefenti figura folia videmus, non certe Borraginis, cujus fuit Aqua defillata, fed, neſcio ipſe, cuiuſnam alius Plantæ, folia, alius, quam Vegetabilis Regni, altioris, quale Meteoricum eſt, producta. Fibra videre putamus, & venas ē ſcapo folii medio lateraliter prodecent parallelas, in quarum Philoſophica explicatione hafſit haētenus mens, obſcura caligine involuta. Hanc non quidem diſcutere, forſan tamen ad diſpilonem preparare potest confidratio Aeris comprefſi, ex Aqua glaciali proliſſitari, à crufa impediti, hinc paffim fecundā ſuperficiei congelaſcentis longitudinem viam affectantis re-ētam, (que ſcapum medium folii efficiet, & in omnibus hujusmodi congelaſtionibus eft confiſca) porro etiam ē medio ſcapo ad angulos acutos evadentis, ſicque venas laterales eformantis. Multum fanē valere exiſtimo vim Aeris frigore conſtricti in Aqua ad congeſtione diſpoſita, exiſtum hīc ibi per medianam ſepe glaciei maſſam querentis, & acuiformes ſtructuras effigiantiſ. Hīc forte lux accendi potest geneti obſcurissimæ canaliculi illorum, nunc cylindricorum, nunc quadrangulorum, qui in crystallis pellucidissimis aliquando conſpicuntur, imò & variis generis & coloris acuum, pilorum, graminum, in rectas lineas protenſum, non quidem ratione materia, ſed ratione directionis, ut Aeris comprefſi, frigore conſtricti veſiculæ materia fluida heterogenea fuerit per congeſtamentem, five in procinctu crystallationis exilenteſ ſtrumentum veluti projecta. Non vacat nunc, hujusmodi Crystallorum enumerare species; Leſtorem dimitto ad Descriptionem Itineris Alpini Anni 1705. quo integræ Crystallorum continetur Historia: Unum hoc animadvertere hēc volū, quod ſingularem inter Glaciōnē & Crystallos ratione geneſeos affinitatem noſtent itrix utrobique obvia, in longum maſſe ſolidæ protenſa: unde tamen nemo proliſcit quidquam in favorem exo-letæ illius, & dudum conſutata Hypotheſea de Crystallorum ex Gla-

Glacie indurata alpina orta. Cum prima hac figura conferri posset figura *Urine glaciata* apud *Luid.* p. 119.

Fig. 2. Exhibit *Icones*, in *Aquâ Nitrî Antimoniorum conglaciata confectas die 4. April. 1701.* Quis non ex Chymicorum ordine fali vegetabilis specifici dominium plenis decantasset buc-
cis, si in Lixivio Cinerum *Trichomanis*, vel *Filicis* comparauisset foliolum hoc, imo & egregie ramosum spectaculum? Adeò oculos fascinat similitudo! Adeò simile non est idem! Supiorum similitudinem pro identitate sumfisi *Dn. Fredericum Heyn*, Fodinarium metallicum Infectorum, qui Lapidem fissilem Maneba-
centem per aliquot dies successive Igni ad fulbendum expoñit, posita pulverulatum per cribrum trajecti, Accum destillatum in vase vitro ampliori superfluit, ad quem repouſit, & in super-
ficie figuram Plantarum, que anteā Lapidī inerant, conspexit telluris. Quod idem Experimentum multoties infelici successe tentans se ferribit *Myl. Saxon. Subt.* pag. 22.

Fig. 3. Novas repræsentant figuras, foliis Herbarum similes, quas d. 6. April. 1701. confexi in *Aquâ Nitrî Antimoniorum conglaciata*. *Asph. wsg. rufum* accidit, ut non reperim Lixivium *Urtice*: Alias, & per accidentem quidem prodidit, quod *Digboe* contigit, quodve inferunt Libro suo de *Plantarum vegetatione*. Verba ejus haec sunt: *Insignem Urticarum quantitatatem, radices felicit, caules, folia, & flores, uno verbo, totam Plantam prius calcinabam. Ex hisce cineribus cum Aqua pura conficiebam Lixivium, quod fibrando ab omni terebrati materia degubabam. Hoc Lixivium debito Annū tempore, ut à frigore confingi posset, à me expeditum erat. Et certo certius est, quod postquam Aquas fri-
gore indurata fuerat, ibi Urticaron in Glacie congelatarum magna abundanter appareret. Non habebant quidem colorem Urticarum, nec viriditas eam combatibatur, sed erant albe. Nibilominus nulla ratione ullus pictor falciolum Urticarum exactius delineare potest, quoniam ille in *Aqua desiquata* erant. Observavit jam ante illum *Quercetanus* in *Peste Alexiae*, in *Lixivo Urticarum congelato* mille Urticarum figuras cum radicibus, foliis & truncis, adeò per-
fectè descriptas, ut qui melius illas ad unguem exprefſifet, figuraſtagne, vix pictor illas reperirebat. Accidit perapse Chymi-
ce Gentil hominibus, ut Nubem pro Junone amplectantur. No-
lim tamen negare, videlicet hos viros Urticarum folia, licet dubius hancem, an vidicerint folia Urtice à fale huius Plantæ re-
fusitara. Ita mecum fortutas maximam partem reputat Celeb.
Dn. Job. Mauritus Hoffmannus Med. in Acad. Altorfinna Prof.
figuras, quas vidit in *Lixivo fali Melifex* à frigore craſtam gla-
cialem*

cialeam folia cum contexta fibroſa repreſentant adepto, quasve delineari curavit in *Microsc. Nat. Car. Dec. II. Ann. VII. pag. 39.* Huc trahendas puto *Arbusculas pudicerrimas Juniperi emulas*, quas in *Tartaro Variolata* confexi *Hannibal Barletus Chemi-
cus Parisinus*: *Uvæ Fevriæ Regis Anglia chymici*, quam mon-
strariv in *sabbatione Salis Tartari Lixivi per Aeci primam de-
inde* & purgatissimum vini spiritum preparati, 16. & ultra men-
ſium patientia; porro *Chamaecyparis* parvula figurata ex cineribus Cu-
prelli cœctata a *Borricio* in *Act. Hafn. Ann. 1671. Observ. 42.* Secreto Medici illius Poloni, qui adeò eleganter cincras cajusvis
Plante apparare norat, earumque spiritu exactissime conservare,
ut si quis rogaret fibi *Rofani ad Calendanam demonstrari*, tunc ci-
nerem illius cum vaſculo, cuius speciem effet editurn, vaſis fun-
dam lucerne admicet, ut aliquantulum inteparetur: tum temifi-
mus ac impalpabilis illa cincta ex se apertam Rose speciem emittet-
bat, quam festin crescere, vegetari, ac formam penitus totius Ro-
se floride Umbra ac figuram exprimere videbat; telle *Tachen. Hipp. Chym. p. 111.* Secreto, inquam, hoc, ut *Quercetano* in-
figni illi Chymico, qui id sūmo ſtudo perq[ui]scit, nunquam
tamen aequi potuit, fuit ignotum, & hodie forsitan omnibus
Chymiatis, qui prætentunt confiderationem non venit.

Fig. 4. Fluor est crystallinus perrarus, qui fermè vegetabilis instar succrevit, potius dixerim, concrevit, *Ericaformis*. Ex *Plumbifodinis Arkendaleſibus* Comitatus *York* Anglie habuit, miliue benevolè transmisit Amicissimus *Woodwardus*. Non fati bene exprefit sculptor brachia Fluoris ramuli, protulit ex radice ima, veluti centri furgunt. Eum Tabula huic inferere volui, ut ex *Crystallorum* quoque propria proficerem, quod *Vegetable* mentitur. Attentione digna sunt in hoc *Fluore Pyramides* horum Fluorum bihedræ rectè adintar diſpliuit in angulum acutum concutes, quales nunquam hactenus albi confexi, & pro-
pere delineari curavi.

Fig. 5. *Arbusculas monstrat Dendritarum amulas in vitri pa-
rietibus conspicuas*, cui infusum fuit *Erthrinum* ex *Manna* foliata
in *Aqua Reform. & Lidorum concallum*, mense Februario 1704. Dixit, partes ramosus refinatas, ex compedibus partium aquae-
rum foliata, & sui juris factas, figuras fibi nativas explicasse.
Talimodi feci figura, & cum Fig. 1. Tabula hujus conferenda
vifluntur in Effigie *Campobore* bene faturata cum Spiritu vini, in-
primis tempore hyberno. Refrancit hac memoriam Experimenti
circa *Magglerium Gunnii Guttæ* ante plures retrò annos facti:
hoc dum ex mente *Schröderi* cum Spiritu vini conficerem, &
post

post solutionem dimidiatur mensuræ abstracionem residuo. Aquam simplicem copiosam affundere, præcipitatione autem nulla subsequente curioſitas ergo Spiritum vitrioli infunderem, ſecreto quidem facta eft copioſifima, fed materie viciſdioris, qua cum liquore integro in mucilaginofum quid concrevit. Mucilaginem hanc fluidam in Concham vitream effudi, & die uno clapoſt rufus decantavi, ſic quod adhaſit vitro refiduum refinoſum vi falfina imbutum & actuatum in excitatione ſui innumeris formavit falias, & plures quidem ab uno puncto late versus unam plagam, vel undique diftas. Depingi figuræ curavi in *Mis. Car. Dec. III. Ann. V. App. pag. 67.*

Fig. 6. Quæ dilineat *Sakolatle Serici*, prout ſeſe in deſtillatione per Retortam Recipienti affigit, commodity ſitit occaſionem diſſerendi de Salibus volatiliis, coruque arboriformibus concretionibus, quaſt oſtentant omnia feri *falsa volatilia*, *Cornu Cervi*, *Rupicapra*, *Turris* ſeu *Cefiptium bituminoforum*, quorūm falia volatilia etiam vidi in Recipienti, minori licet, quam in deſtillatione Serici, vel *Cormum*, copia. Horum Generationem ita ego concepi. Particula falina minima ignis vi vinculis partium terrecarum, oleofarum, & ſpirituſo-aquearum foliata, cædem ignis violentiſtia jactulorum adiñtar, vel lagittarum, feruntur per Acrem, protrusæ in iſipum vas recipiens, quoniam ultra provelhi non datur, ſeſe hic ibi affigunt, pariteribus affixa manente, quoniam plana horum falium, dum in ſtato liquefactionis ſunt, ſuperficie vitri ſeſe accommodant. Affixa ubi fuerint, aliquando motum particularum internarunt, ut alia quavis corpora ignita, fervant, cum tamen ſenſim amittunt. Sed cur ad voluntaria nova ſpicula non confuſim ſeſe, ubiunque allidunt, affigunt, ſed potius falibus jam parieti adhaerentibus, & ad angulos plerumque acutos, vel arboriſarum in ramos fuos expanſarum figura prodeat? Hic cardo diſſertatio, non contemnenda vertitur. Num vocem in auxilium Particularum ejusdem generis Sympathiam, immo verò amorem mutuum? Juxta motuum Leges ſpicula noviter adventantia, ex collo Retortæ projecta, vel jactulorum inſtar excaſa, hinc inde in Recipienti voluntaria, affigent ſeſe, ubi major est reſiftientia, major quies. Hanc ubique feri inventa aqualem, in omnibus ſuperficie interne vitri punctis, potius feri, quam in falibus jam affixis, ut hinc elongare potius ſeſe deberent, quām approximare ad ſui generis particulas: Sed confiderandum, quod falia volatilia vitro jam adhaerentia ſint quoque in plana ſuperficie extantia, unde fit, ut que ſpicula aliunde a parietibus vitri reflectuntur, ad obices hofce falinos extantes alliſi motum ſuum per-

perdant, atque ſic numerum ramorum augent. Eadem per ſus mihi videtur ratio arbuscularum, qua regida Hyeme ſeſe orbibus fenestrarum vitreis affigunt, & jucondo ſpectaculo ſeſe Abies, integra nemora, Dendritarum emula, repræfendant. Verum enimverò ex hujs figura confectu ſtatiu pater diſſertatio figurarum arboriformium in falibus volatiliis, & dendritis. Non feruant ſpicula falina hanc ferme regularam, ut nulli rami alios interfacent, omnes ab invicem fint ad minimos uque ramulos separati; Sed paſſim junguntur rami arboreſque vicine per alios obliqui projectos, ſylva ad inſtar, in qua arboreſ, vel rami decifi in proximis arboreſ decumbant. Effentiaſis hoc nota diſtinguit facile, ut figuræ ipsas ab invicem, ita quoque carum geneant. In generatione falium volatiliū animadverti porrō, inieſſe illi tenacitatem quandam, projeſtione ea per Acrem in formâ nunc pervbreuum jactulorum, nunc longiorum: Obſervari quippe in deſtillatione ſerici fila 4—6—8. digitorum longa ex parte recipientis valis florum ad inſtar, quas araneæ conficiunt, pendula, que alter explicari nequeunt, niſi per coagulationem ſeu fixationem fili longi tenacis falini. Circa ſitum falium volatiliū porrō adnoto, protendit ea ad collo feri Recipientis verius eis medium trunco arbuscularum non verius fundum, ſed verius collum ſit: Confidratio hac ſitum novas ſuggerit meditationes. Dubitate mecum copi, num projeſtio falium, coruque adhaſio, fiat juxta direcionem à collo ad fundum, vel contra à fundo verius collum? Pratus ſuſit proximitas arbuscularum verius collum, motus manibus nebularum juxta ſuperficie vitri concavam circulantium: poſterius, quod mihi magis arridet, formatio ramorum, & attentio confidratio fitu ipius. Ut nebulæ, falibus volatiliis prægnantes, circulante ſuperficie ipius vitri concavam, certum tamen eſt, motu fortiorem dirigi in linea recta à Retorta ad fundum, unde porrō fit reflexio juxta ipius vitri latera, & adhaſio eo in loco, ubi major eſt in toto Recipienti quies, ſcilicet in parte anteroire verius collum. Ita reflueri autuno falia eadē vi, quā nebulæ fuerunt provolute, vel ſupra eas, Ventorum ad inſtar, qui nebulas Atmosphæræ ſeſe in contraria partes, infra ſupraque invicem agitant. Hui pertinet Obſervatio, quanu caſus fingerulis & fortuitis ſuggerit. Serenissime Venetiæ Reipublicæ nomine ad Batavorum & Helvetiorum milii illuſtris Vincenti, ex Belgio ad Tigurinos Redux forte inter res ſuas ſociavit Sal Anglicum dictum, ſeu flores Salis Armoniaci, & cochlearia minoris moduli argentea, quibus Theam bidentes uitimur. Frangit, quod Sal continebat vi-

vitrum, & in Itinere variis concussionibus Sal extravasatum cochleari argenteo adhaesere omne eius superficiem ramulis pulcherrimis cerulei coloris (qui post in viridantem se convertit) ornat, flores Caryophyllorum & alios, si velis repreäsentantibus. Quo cochleari Misericordia meum ditavit Illustrissimus Reféndens, Fautor meus singularis, Ann. 1715.

Fig. 7. Regulum siltis Antimonii Stellatum, in cuius conica superficie vifuntur figuræ Trichomani vel Filici cuidam similes; similes, inquam, non cedem, conferenda cum nonnullis Di- luviani, quas Tabula prior exhibent, præcipue verò cum figuris glacialibus, in Fig. 1. obviis.

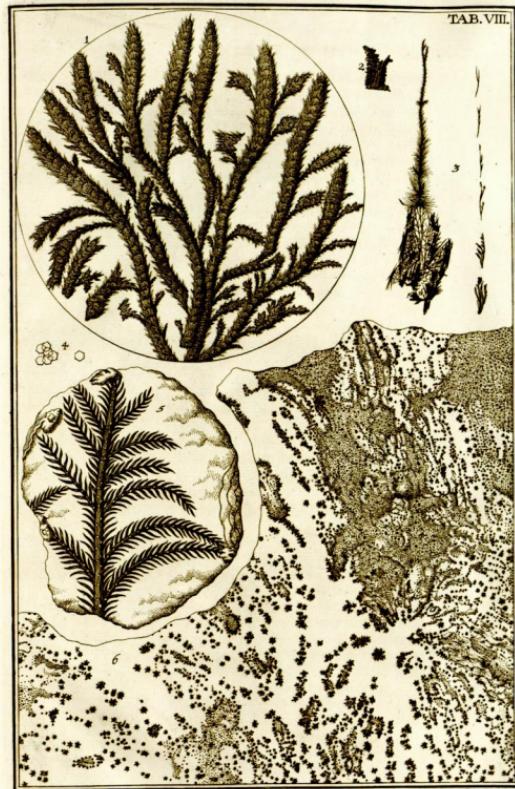
Fig. 8. Et ultima, elegansissimum exhibet Dendritam in Lapide hisili marmoreo candido, ex Lapidina Pagi Söhlhof Comitatus Pappenheimensis, quem in Muleo proprio affervo.

T A B . V I I I .

Conspicui scilicet fistulis in hac quoque Tabula VIII. Naturæ ludibria, calentis, frigentisque effecta.

Præterita Hyems Annis 1708, per totam Europam ultra Hominem memoriam durissima singulares rigoris summi produxit effictus, Lacuum Fluminumque incrütationes glaciales, Hominum Brutorumque mortes, vaporum conglaclationem in omnibus adiun anguis & parietibus, Aquæ in ipsis Hypocaulis, Febris multas, præfertim Catarrhales, Pulcherrima paſtim noſora, & Arborata in orbibus vitreis, de quorum geneti jam ſuprā aliquid tetigi, quorūm delineatione ſupercedeo. Singulare tamen Phænomenon, Fig. 1. depictum præterire non potui, quin à Sculptoris ipsis manu charta, & proin memoria, tradere, ari nunc incūm. Orbis eft vitreus in occidentaliori Mucei mei parte, qui curioſissimam hanc exhibuit figuram d. 8. Jan. 1709. Mucei Terrebris clavatis C. B. amulati, ramofam, clavis ramorum crassifuculis ereditis, in genicula innumeris diſtinctam, foliolis pilosis pulcherrimo ordine, & alternatim veluti ex ſcapa medio prodeuntibus inſignitan, rarifimi cuiusdam in Aere rigentifimo motus indicem, de quo aliorum iudicia audire malo, quām immaturum quid ē proprio proferre Cerebro. Dignum utique eft hoc Problema, quod ſubtiliſſimorum Philopoforum exerceat ingenia. Non unus duntaxat fuit orbis Iconibus his Muciformibus exornatus, fed in cädem Fenestrâ plures, non tamen alibi in aliis ædibus ab me vidi. Num ali alibi ſimile quid obſervaverint, ſcire defidero, magis tamen, audire ſolutions, qua Ratio Phylico-Mathematicis Principiis imbutæ ſatisfaciant.

Fig.

Ill. Antonio Vallisnerio de Nobilibus de Vallisneria Pull.
Med. Pract. Prog. in inchoato Lyceo Lazar. Acad. Reg. Angl. soci.

Fig. 2. Portiunculam fistit Argenti puri, sui coloris, communitam à Nob. Dr. Mylio Lipsiensi, qui in intructissima sua Pinacotheca majus marce pondere possidet frustum, ex Fodinii Georgopolitanis Saxonie, Argenti dirissimis. Huic Argento sequentia jungo Synonyma apud Historia Naturalis Scriptores passim obvia. Argentum cristatum Abretani fruticem ferme amulan, denē spissatis ramiculis, Worm. Mus. pag. 116. Argentum purum fruticetens egregium undique ramunculus abietini, vel pennis simile. Ein Stoffe genachsen Silber durch und durch gleich füheren Alien oder Jeden. Spener Mus. pag. 134. Argentum purum virgularum species pro se ferunt, wie Arctium oder Roselin von den Bäumen. Encel. de Re Metal. Lib. I. c. 5. Argentum quod Natura format in figuram virgularum. Agric. Nat. Fossil. Lib. VIII. pag. 334. Argentum purum fruticetum, figura Abietis. Genachsen Silber in Gestalt einer Fichten. Spener. Mus. I. c. Argentum purum arborecens undique quasi ramiculus preditum. Ein Stoffe wie ein Baum genachsen mit Alien ist durchaus gelein Silber. Id. I. c. Argentum arborecens in figuram Abietis elatum album. Genachsen Silber in Gestalt einer Fichten sehr weich. Id. pag. 137. Argentum statim suum in figuram Arbuti concretum. Ein Stoffe gediegen Silber auf Bäumchen Art genachsen. Id. I. c. Argentum purum arborecens. Gelein Haar Silber auf Fichten Art genachsen. Id. p. 138. De hujusmodi productiōibus metallicis iudeo, transudiare ab aucta Terra, vel igne in Fodinis accendo, Argentum per poros Saxorum, & hinc assūmēre figurā capillorum, ut Argentum sui coloris, purum putum, capillare, Haar Silber mucupatum, vel crystallisations quadam fabire, Haar Praefens fragmentum, conferendum cum Regulo Antimonii Stellaris supra exhibito in Fig. 7. Tabl. VII. Longum nimis foret, & expeditius, varias hic enumerare figurās, quibus Argentum, aliave Metalla pura ludunt. Referabatur hic Labor pro Pinac Mineralogico, quem ad imitationem Pinacis Botanici Baumianoi elaborare in animo habeo, ubi ēa zādā nā wādā aliarum occupationum emerfero.

Fig. 3. Exhibet aliud productum metallicum. Fortissimo Igni Arene in Retorta commisi mense Julio hujus anni 1709, uncias 54. Venæ Antimonii ex Valle Sexammina, Scham, Rhetie, que præbēre Spiritus acidi sulphurei drachmas 3. Grana 23. Antimonii vero in flores nigerimos sublimati Unciam unam, cum drachma una femis. In fundo remanisti Antimonium ejusdem rufus cum cruda minera ponderis Horum Florum delineavi quodam, qui quidem scopo praesenti inferire vi-

42 H E R B A R I U M

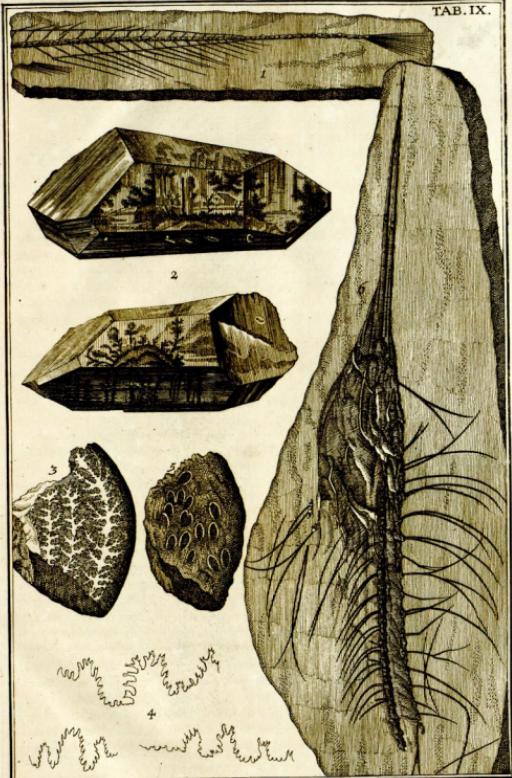
deabantur, & egregie confirmant id, quod suprà de generatione salum volatilium expolui, & in integra quidem serie à simplicissima fibra ad mage compositas ramoiores, spiculis minimis lateribus, velut foliolis, stipatas.

Fig. 4. Aliud subministrat Problema mihi, quod ingenuè factore, hacenus insolatum, rigentissimæ Hyemis productum. In orbibus vitreis Hypocauli vivitacioni ægrotum pauperum definitati, die Geschau-Este vocant, die 15. Jan. 1709. Sed & alibi quoque, aliis diebus, innumeris vidi figuræ hexagonas regulares, ex nivo denso agmine concreta & conglaciata ortas, diaphanas, ejus magnitudinis, quam figura exhibet, unas alii superficiatas, quæ memoriz mee sicut rigidissimam primam Hyemem, Inundationis Diluvianæ subsecuam, quæ Crystalli hexagonæ in visceribus Terra, Montiumve furent, me conjectante, producunt. Non quippe novam, sed antiquissimam eis Crystallorum, Fluorurumve figuratorum productionem, alibi jam offendit.

Fig. 5. Arbusculam fistit vel Plantam in Lapii fissili ex Myli Saxon. Subt. pag. 28. quam huic loco inferere volui, ut conferrem cum Fig. 1. Dubius autem hæc, an referri debet ad Diluvianas Reliquias Plantarum, vel Natura ludiaria.

³¹ Fig. 6. Lapis est fissili ex Lapicidina Oeningensi Dicæcœcos Constantiensis, innumeris Scellulis per totam superficiem infinitis, Dendritis affinis. Depicta habet nigricantia puncta minuscima, stellulas majores minoreisque, arbusculas minimas, cuncta subtilissimo quasi penicillo expressa, nec à commissuris Lapidum, uti in Dendritis videmus, surgentia, sed media Lapidis Plantitici sparsim impella; Quæ circumstantia notam dat diffinxitivam, simileque occasionem cogitandæ de alio modo, quo hæ figuræ generare fuerint: scilicet per exhalationes salinas, vel vapores aquos salibus imprægnatos, qui humidus absumto coicerint in stellulas: vel salum ad instar volatilium, eo ferè modo, quo similes figuræ generari videmus à frigore hyberno in orbibus vitreis. Qui Dendritarum Genesin pro conformi agnoscit, ista tauræ necessum habet non fluidum per totam Lapidis superficiem effusum, sed pañum minutissimæ guttularum formâ ei adhaerens, dicitis Tabulis in stellulas singulares concretum. Illufrande hujus Lapidis genesi apprimè facit Experimentum, quod habui mense Augusto Anni presentis. Vitrum, in quo quartâ vice sublimavi Mercurium dulcem, calens extraxi ex Arena fervida, & mox fundo partituribique infra Mercurium adharas vidi stellulas

TAB. IX.

Nobis et Bruderis Aspero Eschero, Reip. Tigurinæ Ducentum viro,
Vener. Colleg. Examinatorum Assessori, Amico optimo.

tas plures ab invicem distinctas, similes proorsus figuris stellariformibus in Lapidate nostro conspicuas, rufumque dilapentes ad moto igne; ut ita oculis ipsis intueri fuerit datum concretiōnē particularum volatilium Mercurialium, carundenque dispersiōnē. Ad hunc Lapidem referendum puto Rhoditem, non quidem illum Plinius Hist. Nat. Lib. 37. cap. 11. à Rosa similitudine in colore ita dictum, sed alium, quem multis infingem Rosas non equidem vidit ipse, sed ex aliorum relatione defcripsit Geſuer. de Fig. pag. 123. Rhoditam verum, qui Rosas Stellarum loco (nam inter Afroitas cum recenteſ) exhibet Veljib. Hecat. I. Obs. 44. Hunc, quem ante exp̄ſui, generationis modum participant figura Dendritarum similes, obvia paſim in superficie ſofflum, Unicoruſ ſofflum, Marmororum, Acbatum, Cornuum Ammonis, aliisque ſellarum formā.

T A B . IX.

Caput & caudam Tabula IX. conſtituent Pifces, caput quidem Fig. 1. delincat cauda Anguile Diluvianę in Lapiſe filiili nigro Glareonē, jungenda & conſerenda tum cum Anguilla vivo originali, cui examinatio congruit, tum verò cum corpore Anguilla Diluviane medio, reperiendo in Tab. II. ad pag. 10. Pifc. Querel. & Vindic.

Fig. 2. Dendrites est Cryſtallinus, Lapis diaphanus hexagonalis, in cuius ſinu confiſcipitur, præter maculas inordinatas, articularum flaveſcentium & nigrovireſcentium ſeries. Raſiſimum Naturæ in Alpibus Helveticis ſummis Iudensis prodeſt: quod vel propterē filo, ut novus pataet generationis Dendritarum, ſeu figurarum arboriformium modus. Cryſtallorum materiam olim fuſſe fluidam aliunde certum eſt: certum quoque, immittam perſepe fluida huic in ſolidam cryſtallum concreſcenti materia variis particulas heterogeneas, fluida alia viridia, nigra, rubra, flava, altervē colorata, que nunc Graminis, Muſci, Straminis, Acuum, figuræ mentiuntur: Albi teltatum hoc reddo ex variis Observationibus, ſpeciatim verò in Defcriptione Itineris Alpinī 1705. Idiomate vernaculo edito Tiguri in Tomo III. Schweizerſch. Natur-Gefchicht. Lingua vero Latinā ad Illuſtrarem Societatem Regiam Anglicam miſto. Huic Cryſtallo, que dupliſi facie ſeſe nobis filo, accidit, ut dum ſeſe diſponeret precipitata & formata in Lapiſe, ex ſuperiori Tabulato cavi forniciati defluſerit materia fluida heterogenea, qua ſeſe in poros cryſtalli inſinuavit, & inter plures nullius ordinis

dinis maculas eiformaverit speciem hanc Dendritæ, ita nempe ut materia gravior primò defluas dederit Truncos, levior post secuta ramos, eo ferè modo, quo Lacrymae vitreae Belgicæ ex guttae vitri fluida in frigidam conjecta longam caudam post caput trahunt, imo eo modo, quo argilla Aquæ, mixta in Liquamen, post obliquè ad decantationem locata circumcirca valis internos parietes arbūsculas format, ob partes aquæas per medias terras, qua parietibus adhaerunt, defluas.

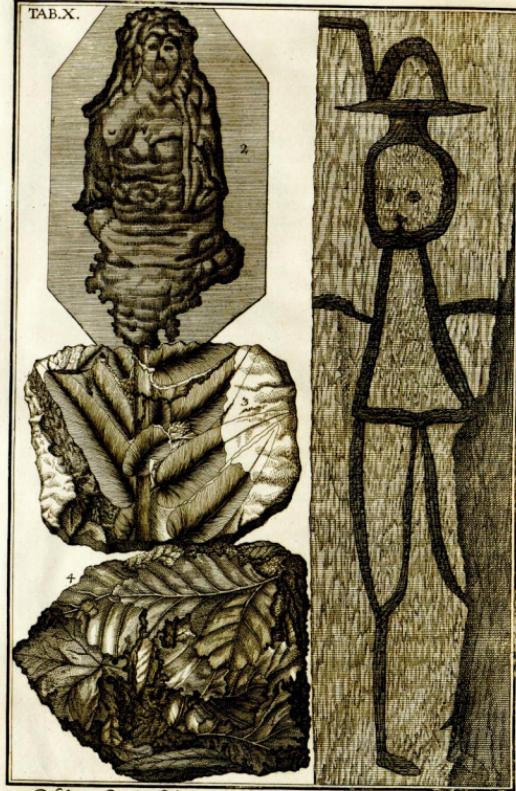
Fig. 3. Exhibet foliacas Carduo similes impressiones, quibus exornantur perplura, omnis magnitudinis, *Ammonis Cornua*, quorum in his nostris Regionibus largus est prouentus. Ita hæc ornamenti illudunt imperitorum oculis, ut pro foliis Cardui revera spiris Cornua impressis facilè alpecent, & in comparationem adducere possint Ova Paschalia, quibus circumducta folia Graminis, Petrocelini, alijsve Plantæ figuræ perbellè imprimitur. At enim verò probè attendenti, & stracturam horum Lapidum figuratorum examinanti patet, esse nihil aliud, quam linea menta extrema articulorum, quibus Cornua Ammonis per totam suam circumvolutionem distinguuntur, ut occasionem inde sumferit *Wormius Mag.* p. 86. articulationes hæc conferendi cum vertebris *spina serpantis* aut *Anguillæ*, & hoc genus Cornuum Ammonis nuncupandi *Lapidem scelerum serpantis referentem*: ipsa autem hæc linea menta foliacæ eleganter ita describit: *superficies Lapidi exterior à Natura crebris depicta est ramificulis quasi & linearum dolibus folia Arborum quodammodo referentibus*, qui ex articulationum anfractibus ortum trahunt. Et *Littera de Cobilit. Angl.* sub Tit. 2. & 5. harum figurarum meminit quoque his verbis. *Maxime in fractis (Cornibus Ammonis) articulis quoddam observare licet: & in nonnullis idem ipsi citam extrinsecus apparent: Scil. quodam opere foliacæ (foliacæ pictæ) singulos articulos distinguente.* En rursus novam, quæ figura Plantæ similes in Lapidibus formari queant, rationem!

Fig. 4. Eadem exhibet foliacæ ornamenta ex *Lijero*.

Fig. 5. Aliud sicut Cornu Ammonis fragmentum, & in eo ornamenta foliacæ ita impresa, ut exprimant ferè folia trina superna figuram *Lilii Gallici*.

Fig. 6. Alium reprobant *Pifces* in Lapide fissili *Glaronenfi*: in quo memorabiles comprimita sunt antennæ seu cirri prælongi ex capitib anteriore parte protensi. Dubium tamen adhuc est, ad quamnam Pifces hic fossili pertinet viventium Familiam; Talismodi enim cirros habent, ex *Anguilli-formium* Prospici. I. *Silurus Rondelletii*, *Gefneri*, qui & *Glanis Salviani*,

TAB.X.

Nob^{is} et Prud^{is} Salomonii Hirzelii, Reip. Figurina Ducentumviro,
Venerab. Collegii Examinatorum Accessori, Amico optimo, glorie del et sub.

D I L U V I A N U M. 45

& Aldrovandi Lib. V. cap. 5. Willoughbi Pifc. p. 128. II.
Bage Pisces Brachilens barbati & aculeati varia Species, quas
ex *Margravia* describit Willoughbi pag. 139. Ex Pilicum corpo-
re contrafciore, vel faltem non admodum lubrico, qui Pinis
ventralibus carent, Genere posse luc quoque trahi cum rotro
suo *Guebucu* Brachilensibus Margrav. *Xiphiae affinis*, Willoughbi
p. 163. Proxime tamen & quoad figuram, & locum natalem
accedit *Silurus*, qui Lacum quoque Helveticorum, & Bodamici
Moratensis, est incola, in profundo corum degens, ut proin,
si *Silurus* hic *fossilis* ante Diluvium Lacus proximioris Bodamici
fuit hodus, centenos aliquot pedes in altum sublatus, &
ad Glaronensem Lapidinam delatus insigne fit horrende rebus
volitionis argumentum famè rarissimum, quoniam & ipsi hi Pi-
lices sunt perrari. In cirris hisce memoranda in primis decu-
fatio versus extremitates, qua illorum flexibilitatem arguit, &
rostra aliorum Pilicum licet acuum instar protensa, fed rigida,
ab analogia excludit.

T A B. X.

In Tabula hac X. & ultima, ~~as in exponit~~ silitur quadruplex
figurationis naturalis facies. Ad hanc in modo, ordine,
Tempore, & Efficientie varietatem qui attendit, de obviis rerum
formis judicare dicet.

Fig. 1. Monstrum silitur ex Natura & Arte formatum, viru-
culum pedalem cum omnibus suis membris rudi Ruffiano pe-
niculo depictum in Ligno Fagino, quem ex dono Rev. Dn.
Hannbarde, Vitodurani, V. D. M. Kurzderffensi in Turgo-
ja, procurante Cl. D. D. Huldrico Hegnero, Vitodurano Me-
dico, possideo. Quæ mea de hoc Pygmæo mens, patet ex
sequentibus Literis, quas ad Clarif. vñ in ægis Dn. Matthiam
Henricum Schactium, Rectorem Scholæ Cartemündensis in Fio-
nia die 16. Nov. 1699. perfecipi, occasione Tractatus à lau-
dato Viro promissi de *Figuris Hominum in Vegetabilibus*. Est
prope *Frauenfeldam*, Turgo oppidum, sylva, è qua ad ulis
domesticos deducta & diflecta Fagis in centro ferè Trunci, duos
vix à medulla media digitos, exhibe hunc virunculum. Hoc
an Naturæ genimen sit, an Artis productum, mecum penitab-
unt omnes, quibus Naturæ vis & lufus ex eo Animantium
monstrosum, Lapidum Figuratorum, atque Plantarum pro-
digiorum productionibus est perspecta, quibusve Artificum ni-
hil non defraudantur technæ non minus sunt suscepcta. Indi-
ganti mihi causa mirandi hujus effectus ha subnatæ sunt cogi-
tatio-

tationes, quæ Rutilus facilius in mente venirent, quam iis, qui diu nocte sedent inter Libraria organa. Confutum est agredi proli, nominis sui famam, & decus, cum figura variis inscribere Corticibus Arborum, levioribus praferunt, ut sunt Fagorum. Ponamus nunc virunculi hujus, non metallici, sed lignei, imaginem corticis hujus Fagi incisam fusile, id quod saep fit, dum annum ageret quartum vel quintum, & incisuras quidem ultra corticem ad peripheriam Ligni ipsum penetratæ, inde autem, quantum ex crassitate Arboris conjectare licet, effluxisse fex vel plura Annorum Lufra; quid, quofo, facilis est, quam statuerit, quod in hac quinto Annis circumferentia remanescit incisura fatis lata atque profundæ, que novâ fuce nutrita accessione obliterari non potuerit, vestigia, ambientibus interim hanc pœtam superficiem toti ligni novis circulis, quot vixit postea Annos ipsa Arbor, sicut imaginem hanc longè post fæ relinquentibus, veluti Utero clausum abortum: Plaubilis reddit ratiocinum, quod incisura fuerit haud dubie tam profunda, ut plurimi duchi fuciferi facinet difficultatem, ac nutrimentum, quod in interstitiis illud effluxit, non ita potuerit assimilari, ut fibra succrevissent lignæ tales, quales videmus in reliquis Arboris haud vulnerate partibus, scuti videmus nunquam ita ossa fracta coalescere, quin callus per totum circumferatur atatem ejusque vestigia sese conspicuit dent, non dicam periti Anatomi, sed vel in vulgo rudit. Addit rationibus atlatis pondus, quod ex relatione Donatoris in codem Fagi Trunco diflecto hinc inde viæ fuciferi characterum etiam incisorum reliqua vestigia.

In verò extra omnem dubitationem ponant ratiocinum hocce prefarum extrosium, à fuce nutritio extravasato, fibrarum, quæ succreverunt, vestigia in ipsius Ligni solidi (carissima enim & ve lae gangrena denigratus est, quod imaginem splam virunculi ex primis) fibris incisuræ respondentibus conspicua. Judicet Lector benevolus, an haec, quæ ad Clariss. Schachbitum scripti, non poriora sint cogitatis Clar. Dn. Job. Christophori Gotwaldi, quem crucifixum in medio pariter Fagi Arboris Trunco depictum attribuant Nature simplici impetu pro diversa materie pœficio locisque conformatio operant, vel Morbo cuiquam Arboris tabifico, quo despuncte succorum fermentantia fecerit per substantiam se diffundant, & diversos occupent angulos, variisque adies cangerentur picturas. *Miscell. Nat. Cur. Dec. III. Ann. IX. & X. Obs. 158.* Ita opinor nemini posthac fagent crucem *Crix* in medio Ligno Augustæ Vindelicorum reperta, cujus meminit Erast. Francisc. Sines. Lufgatt. pag. 155. *Crix* cum initiali *Littera H.* in

D I L U V I A N U M.

47

H. in Fago Mifc. Cur. Dec. III. Ann. V. Obf. 29. Crux in Ligno Fagino & Praefectura Schenckenbergensis illata Bibliotheca Bernensis. Verba Danica Literis Latinis expressa in Fagino Ligno reperta. Mifc. Cur. Dec. I. Ann. VI. & VII. Obf. 4. Fur è Patibulo pendens in Fogo depictus Mifc. Cur. Dec. II. Ann. VII. Obf. 239.

Fig. 2. Exhibetur insignis Naturæ, ut vulgo vocare solent cauarum merè naturalium, ex certo Mechanismi principio aliud quid, quod aliam originem agnoscit, effigientium productum: Virunculus in Ligno nodolo ac tortuoso conspicuus, cui obscurior macularum color faciet, capillitii naturali vel artificiali, pectoris, Mammas dextra, & totius fere Trunci medi superioris formam quandam concedit, quam nec artifex quippe ut in precedente figura, dedit, nec Natura ipsa, si cum Scholasticis eam introducere licet, intendit, nec feminae quidquam ab Homine deciduum effigiat, sed imaginatio potius nostra, ut in Dendritis Arboris, in Achatis novem cum Apolline Mufas, & mille variantes picturas, sibi praefrat. Nil quidem hic conspicitur, quod non Legibus Mons sit congruum, nil tamen, quod humanam sapiat, vel etiam Satyrorum sylvestrum, indolem, nil, quod tam nobilis progenici originem, verbo, productum est fuscundum admodium nostræ Phantasiae, nos ipsis jucundo quadam errore nobis ipsi sentitus. Ita vidi perverfa mea Imaginatio in Lignis Juglandium & Pyrorum Capita, Moniales, Monachos, & quid non: quibus Conclavium parietes, & Capiarum valve superbiunt. In eadem cum his Ligorum maculofus figuris Clavis locari merentur *Stalactites* seu *Striae* lapideæ in Cryptis subterraneis pafum obvia, quæ referunt Homines, crura, brachia, organi Pneumatici fistulas, & quicquid secunda Phantasia nostra parere apta nata est.

Quodque fidem superas, Stillantes Marmora guttas Efficeris, & veris reddere Imaginibus.

Jurares Sipyllo Nioben spectator ademtam

Uxor statuamque hic superesse Latob!

Phinea quis dubitet, Cephalique in Marmore Cervi,

Ulterius sequi progedare, Canem?

Persea Gorgonias nempe hic posuisse Calubras

Credibile est, iniuste occubuisse locis.

Inde rigor Steropum, ferri qui pondera mulcent,

Infuscantque tuas, Buda, frequenter Aquas.

Uti Antri Baumanniani miranda describit Job. *Ludovicus Fure-*
rus

rus in Job. Georg. Bebrens Hercyn. Curiis. cap. 1. Non fane
sanctorum loco ponenda autum à Sanctis Helvetiorum Proto-Marty-
ribus, *Felice & Regula*, à Legione Thibetana profugis, imprefa
digatorum, quæ Glaronum visuntur in Petra eminenti, *Borg* di-
cta, cava, que reverâ aliud nihil sunt, quam flatalitatum, num-
bem pro Junone Sancticolis offerentium, Iudibria. Et quis enu-
meraret hujus farinae figuræ alias, que superflitioni Gentilium
multipliciter dedrè ansam? Tot fane sunt, quo *pignus ex ergo*
ex annis. Dabitur alibi forsan materiam hanc fuisse tractandi
occasio.

Fig. 3. Sift Diluviana Inundationis *impulsa*, *Osmunda* quan-
dam speciem, haud ita pridem ex Anglia Carbonarii Mufo
meo illatam munificenter amicissimi mei *Woodwardi*. Folium
unicum hujus Planta sifit *Phyllitis mineralis* nomine *Luidus*
Lithoph. Britt. n. 190. Tab. 5. Adnumerandam autem eis Fig-
uram hanc Vegetabilium Regno indicat non superficialis quæ-
dam similitudo, sed integra in caulis, foliis, fibris etiam mi-
nimis convenientia, ipsa saepe, quo in hoc fax sebe obtulit, fo-
liorum superficies, vel ictus, texture.

Figura tandem 4. Plantarum post Diluvium impressarum spe-
cimen sifit in *Tofo foliis Arborum, Fructicum, & Herbarum*,
saepè etiam *Cochleis* terrestribus *prægnante*, paucum in Helveria,
& alibi extra cum obvio, productis Postdiluvianis, imò etiam
recentissimis ascendo. Ecquem enim later, *Tofos* ex Aquâ
Tofaceâ, petrifacente, id est, partibus terrenis imprægnata
pronauci, & ad ipsum fensum accrescere: *Tofis* vel *Tartaro* Ther-
malis imprimi rerum studio injectarum figuræ? Accedit notabili-
lis haec Circumstantia, quod ea semper folia Quercus, Fagi,
Alni, Salicis, Aceris, Ostryæ, Vitis *Tofis* impressa reperiatur,
quarum Arbores superantes, vel proxime fuere parentes;
imò, quod adhuc magis pri novitate, & Vegetabilium Regno pu-
gnat, in mediis *Tofis* saepe reperi folia ipsa, tanquam Archetypum Eätypo, five vestigio iphi, adhuc remanentia, una cum
pediculis, licet plerumque teneriora multò, & vel in totum, vel
ex parte corolla, in pulvrem more collapsa. Qui Synonymorum
est amator, huc referre poterit *Tofum candidum* *Mischenii*,
in quo folia *Quercus* & *Alni* sunt impressa: Kentsm. Foli. 38.
Tofum, cui figura frondum Arborum à Natura impressa. Wagn. Hist. Nat. Helver. 323. *Pietra Tartara* *Figureata* di foglie
& Ramo di Rovo. Imper. Hist. Nat. 585.

Nunc Tabularum quidem finis, nondum verò Tractationis
ipsius, nondum Herbario absoluta; superfunt Plantæ, harum-
que

que umbræ, pœtæ imagines, integræ arbores, Trunci, rami,
fructus, Ligna, folia, femina, inde à Diluvio relata: Plantæ
aliis quoque Scriptoribus memoratae, in Lapidibus obvix, quas
nullo quidem memorabo ordine, quemadmodum in Herborisla-
tione nunc Arboreo offendis, nunc Fruticem, hic Gramen, ibi
Hieracium. Sic demum fatiscicisse puto Titulo, quem Libro
præfixi, *Herbarii Diluviani*, cui infunt, ut haec nos vidimus,
Herba vera, que ante Diluvium extitere, *Antediluviane* jure
dicenda; porro *Diluvianum* in ipso Diluvio, vel occasione ejus,
eo tempore, quo Strata fuerit formata, & confolidata, effigia-
ta, quòd venient Dendrites, eisque affines: tandem *Postdiluvia-*
na, post Inundationem illam fatalem Lapidibus imprefa, in-
que iis sepulta, quòd referenda sunt folia *Tofis* imprefa.

Cifites poterit vocari, a *κιφία* hedera, Dendrites ille *Mysci*³
Wormianus, pag. 45. Per cuius Truncum *bedera* serpit, di-
finguendus tamen à *Cifite* vel potius *Cifite* Plini Hif. Nat.
L. 37. c. 10. qui *Aetite* Lapidi proprii accedit. Ita enim So-
nata Textus: *Cifites circa Copton nascitur, candida, & videtur in-*
tus habere partum, qui festinatur etiam preputio, conferendum pos-
tius cum *Cifite*, quem codem Capite ita deferunt Plinius. *Cif-*
ites in candido colluct Edera foliis, que totam tenent: Narcif-
ites venis etiam Edera difinita: Ubi Narcifites cum Cifite con-
fundere videatur Hispicius, id quod etiam observarit Geßerus Fig.
Lapid. pag. 121. 122. *Cifites* obtenu haud difficilis ei, qui Aqua
Aqua perfruentes habitat, & commodo loco, ubi Aqua
incrustations sua applicare potest, Hedera plantat. Talis-
modi *Cifites*, *Hedera* in *Tofo Rorbacensi* conspicuam habuit
quondam profunda & copiosa Literatura vir Dr. *Gothardus*
Heidegerius, ex Paltore Rorbacensi vocatus Inspector Alumnorum
Tigurinorum. Nondum tamen *Cifites* Pliniani Titulum
hic meretur, hic enim videatur Achates, aliavè Gemma, vel
Marmor *Hedera* foliis difinatum, non rudit *Tofis*.

Memorantur *Plinia* l. c. *Achates similes linitum* (leg. al. pal-
mitum) *folibus*, *quos in Thracia, & circa Octan, & in Par-*
nafio, & in Lesbo ac Messene, & Rhodo reperi scilicet. Per-
tinent hui ad Naturæ folius, uti quoque *Narcifiti*, *Hyacinthi*, *Tu-*
lipa, *Pavonia*, *Gelfamina flores* in *Japidum* generibus mira-
arte effigiati, quos memorata Kircher. Mund. Subt. Lib. 8.
pag. 28.

Salicis folium in Lapide sifili *Oeningenii* conspicuum, Dilu-
vianum delineari iusti in Tab. IV. & in Pis. *Querel.* & *Vin-*
dic. *Salicis* folia Postdiluviana, his nostris temporibus, vel ante

G pauca

paucia Secula sepulta in *Tofo* vidi non semel *Stalikone*, qui Divisiones Tigurinae est Pagus, ad *Abii* montis radices fuit, ubi integrer tractus montosus est *Tifis folios* pragnans; Merentur hi Lapidés *Iteitarum* vel *Salicetarum* Titulum, non vero *Saxa illa* in *Helvetia* paucum reperiunda, que in externa superficie & ubique franguntur, *Salicis* folia, imo & *Leguminosum*, *Sennium* figuris affabre exprimunt, vel potius mentiuntur. Historiam Lapidis hujus integrum hec inferre incongruum judico. Amplia fatis descripsit exstare in Specim. *Lithograph.* Helvet. pag. 30. sub Titulo: *Lentes lapideæ fratreæ, utrinque convexæ, vires figuræ similes, in massa lapideæ vario sub Schema conficiuntur*; nec non in *Misc. Cur. cit.* pag. 62, item in *Vogœ Helv. seu Iun. Alpin. Ann. 1702.* pag. 4. Edit. London. (pag. 7. Edit. noviss. *Lugd. Batav.*)

Quae porrör enumerantur veniunt Plantæ Lapidibus impressæ, quas *Lithophyton* vocat *Ludius*, vocabulum hoc in aliis torquens sensum, quām quo vulgo apud Botanicos accipitur; *Tournefortia*, unus ex principiis sculpi hujus Botanicae *Lithophyton* vocat. *Plantæ genus fibulanteæ veluti cornæ, & Lapidem inter ac Ligatum medie, cui plerunque adhæserit cortex vel fibris contextus, vel Tartari emulus. Infl. Rei Herbar. pag. 573.* differentissimo fanè sensu, ut ex specierum enumeratione patet) ea sunt vel male denominatae, scilicet non cum analogis Plantis bene collatae, qua collatio Botanicorum est, in Historia Plantarum bene versatorum; vel denonimatae daturam, non vero Sculptori ad delineandum traditæ: vel male sculptæ: vel aliis defectibus laborantes, ut ad supra recenfatis certò reduci nequeant; signa nihilominus recensione, vel ut ab aliis ad sua Synonyma referantur:

Epyphyllosperma mineralis Scutellata, *Pbylliditis folio quatuor ad minimum nervis insignito*. Luid. *Lithoph. Britz.* n. 180.

39 *Filix femina mineralis*. Luid. n. 181, cui affectio *Lapidis scifili* sive *filialis* 5. fructu *filiensi* (lege *Filicem*) exhibentia. *Zins Etat Stein den Schiefer in circos abnützt* veraramen Sabretrau zu schenken. Spener. *Mul.* pag. 92.

Polypondium minus mineralde pinnulis densius dispositum. Luid. n. 182. *Polypondium minrale Lomchitidi majori accedens*. Luid. n. 183.

Foliorum querundam mineralium pediculi compressi. Luid. n. 185. *Lithopteris leptophylla*, sive *Filix mineralis longioribus & angustis foliis*. Luid. num. 193.

Lithosmauda minor Buxifolia. Luid. n. 196.

Lithotrichomanes vulgaris sive *pinnularum ordine alio sursum*,

sum, alio deorsum specie tantibus. Luid. n. 198.

Lithopbyton sinuatum facie arundinæ, sive Striatula Carbonaria. Id. n. 199. *Lithopbyton avronitenti facie politissimum Corrugatula dictum*. Id. n. 203.

An *Caulis cujusdam Plantæ mineralis*? Id. n. 200.

Lithopbyton gelatinis quibusdam solebrisum, *Malleatula dilatata*. Id. n. 204. *Malleatula minor sive squamosa*. Id. n. 205.

Quinquefolia, *Trifolii & Fragariae* folia Lapidibus imprefta.

Rai de Mund. Orb. Mutat. & Interit. Edit. German. pag. 143.

Planta incognita in Mineræ Ferri. Wolfart Val. Hanov. §. 10. Fig. 6. videtur *Mufci Species*, vel referenda ad Fig. 5.

Tab. VIII.

Orobrychus minor Viciae foliis. C. B. Luid. p. 108.

Folia Afragalina, Fraxinea. Id. l. c.

Iacea cujusdam aut Centauræ majoris capitulum. Id. l. c.

Conferva Plini. Id. l. c.

Saxifraga granimæ pusilla parvo flore tetrapetalo. Raji Synops.

Meth. Id. l. c.

Chrysanthemum nefscio cuius floris petalis bifidis. Id. pag. 109.

Aletris cujusdam ramulis cortex. Id. l. c.

Arundine vallotarie Radix. Id. l. c.

Lapis filius cineras cupro dives, in quo spicæ *Frumenti Myl. Saxon. Subt.* pag. 16. Fig. 4. ad pag. 8.

Capilli Veneris in filiis Lapide Mancbensi. Id. p. 30. Fig.

2. ad pag. 19.

Buxus Id. Fig. 10. l. c.

Securidacca major. Id. Fig. 11. conferenda cum *Filice mare* 20

Ejusd. pag. 39. Fig. 2. ad pag. 26.

Filix feminæ minor. Id. Fig. 3. l. c.

Absinthio Romanæ similis. Id. Fig. 4.

Sophia Clivorum. Id. Fig. 6. pag. 40.

Serpillum. Id. Fig. 7. l. c.

Tbynus seu Serpillum hortense. Id. l. c.

Herbario nostro Diluvianæ inferi merentur Ligna quoque Subterranea, soffita, quo nomine non intelligo Arborum radices,

Truncosve imos ex refectione in Terra superficies, non Mineraria Ligni formam mentientia, ut sunt *Marmora Salisburghensis*,

aliave venarum & colore & figura Ligna emulanta, *Venas* qualidam *Ferræ* pariter quodam externam speciem Ligniformes, quales in *Monte Pinifer* Germania aliquando offendit, non *Carboneas Fossiles*, qui ex Bitumine sunt concreti: non *Saxa* Ligni formam aliqualem ostentantia, que paucum in Curiorum Mufci pro Li-

52

gnis petrefactis, five *Lithoxylis* reponuntur; sed vera *Ligna*, licet non semper inflammabilis, & pro varicata locorum *Pyrus* particulis, vel *arenaria*, vel *creta*, aliâ materia in poris suis repleta. *Ligna* veroe Ligni charactere secum ferentia, ut compontantur. 1. *Ex fibris lignis fistulosis, in fasciculos coagimentatis, & in retiformes plexus contextis.* 2. *Ex Utriculis earundem maculas & spuma repletibus.* 3. *Vasis succum specificum deferentibus.* 4. *Peculiaris insuper Vasis genere aeri derivanda definito, & Animalium Tracheas ac Pulmonibus respondenti: teclo insuper suo Cortice, qui rufum iisdem fratre, quibus *Lignum*, partibus confat, de quibus *Raj. Hisp. Plant.* L. 1. cap. 4. p. 6. & fusis Anatomici illi insignes *Lyncei*, *Marcellus Malpighius & Nebesius Grewii*. Adde jacentes sub Terra *Truncos, ramos, folia, Frustris*, licet rarissime omnia simul in eodem loco admittit. De hoc *Ligno* fossilis, quod paucim in Europa universa, praestitum in *Terra ultroga*, palaustrum, jaceat seculatum, aliis suas linquo Hypotheses, que *Lignorum* hanc genetin ac depositionem adscribunt vel Idem illi *transversas*, si Dii velint, quem *Achaei* nomine vulgo iniquignant, vel *Hominibus* ipsi lalepeletibus, vel *Inundationibus* Poltilianis, vel *Entis*, vel *Terrae*, quibus refutandis pretiosum nimis milii videcetur Tempus, quam ut impendi debeat. Jacobunt errores, ubi firmo stabiit talo eredita *Veritas*, *Dilevii* fundata ruuis. Ego quippe impræfætiarum ostendere allaborabo, non aliunde derivandam esse *Lignorum* horum fabterraneorum originem, quam à fâili illâ Diluviali strage, præcente Clariss. Dr. *Woodwardo*, qui Commentarii loco, quod spero, habebit hafce Meditationes in aureolum suum *Geographice Physice* Latio à me donatum Tractatum, speciatim verso in pag. 97. Ubi ex observationibus factis in ipsa locis Arborum subterranearum naturalibus, circa earum *Ligna*, sicutum, quem obninet in Terra, alisque circumstantiis demonstraturum se primit, quod ibi deposita fuerint in ipso *Dilevio*, & inde ab illo tempore hic jacuerint. *Ligna* haec subterranea vera *Ligna* sunt ex Inundationibus, imprimis Diluviana, in Terra relicta, demonstrat *Baettner* p. 189. Ex *Lignorum* à *Lapidibus* ambientibus distinda suffiant, gravitate specifica, Circulus annorum, Cortice rugoso, colore inter corticem & truncum medio, ligni porositate, fragmentis saepe à vermis corroisis, putreosis, medulla, ramis, nodis ad ramorum extoram, fissilitate & fragilitate, *Ligno* propriâ, differentia Arborum specifica, variantibus coloribus. *Ligna* qua, non dicam inflammabilitatem, colorum, figuram externam, accidentia aliis quoque corporibus*

Na-

Naturalibus communia, sed structuram internam Ligni habent pro *Vegetabilibus* omnino habenda; uti corpora, que quod partium internarum structuram Animalia referunt, pro *Animalibus*; Nemini videtur dubia haec Regula generalis, qui Anatomiam Vegetabilium & Animalium juxta mentem & observationes Modernarum intelligit, non fortuiti casu, sed Divinae originis structuram attento adipicit oculo, & speciatim quidem in feminis, Fructibus, ovalis ipsis delineatas jam, licet nondum evolutas partes nobiscum miratur. Ubicunque igitur *Folia, Ligna, Fructus, Semina, Pices, Infesta, Offa, Conchas, Cochlearia, Crustacea* vera realia offendis, ibi originem statim ex evo Regni Vegetabilis vel Animalis simul agnoscet; ino nec originem duntaxat, sed quoque paulatinum incrementum ad eum usque statum, in quo repertur. Qui alter fentur, Regna nefario modo commiscer, & ordinem ipsum Naturæ vel subvertit, vel non intelligit, certissimum licet in tanta observationum luce. Ut tandem quatio refringatur ad modum, tempusve, quo Arborer subterraneas in hac, ubi reperiuntur, loca, fruuntur delate? De situ Arborum subterranearum Belgicarum speciali observat *Schoekus* de *Tessellis* pag. 90. Omnes Arbores plerunque unam plagam respicere mundi, namque Radices inter meridiem & occasum, *Truncos* verò inter ortum atque septentrionem porrigit. Cui Phænomeno non sanè frivola habe quadrat ratio, quam subiungit, quid *Natura* ibi, ubi tunc radices, tum *Trunci* possit videntur, aptior sit, quam alibi ad vim progenerandi prædendent. Inundationis aliquis fatalis directio haec *Lignorum* & parallelismus est indicium: sicut, quem memorat *Schoekius* speciale obseruamus nos quoque in *Heketia*, licet haec Regula non sit sine exceptione, saepius fine ordine jacent deposita *Ligna*. In Fluictibus Diluvianis certam suffic directionem, speciatim post stratorum fracturam, & demersiōnem, ex multifariis Experimentis undecimque collatis tandem erendum, colligere licet ex variis Helvetiae Naturalis Historie Phænomenis. Unicum nunc memorare sufficiat. *Lacus* Helvetia præcipui *Bodamicus*, *Gryphæus*, *Papicenensis*, *Tigurinus*, IV. *Crotatun Sylvestris*, *Thunensis*, *Genevensis* portio, *Briennians* paralleli invicem sunt in directione à SO. ad NO. circiter, & sic quoque Valles, per quas fluant, montofaque Juga, ripas claudentia, vallesque formantia. Porrò in situ adnotanda venti profunditas. In Turfodinis noltrabitur *Ligna* a 10. 12. 16. pedum profunditatem. In fundis nonnullis prope Urbem Brugensem, dum ad 10. vel 20. ulnas fodatur, integræ sylva reperiuntur, arborum que

G 3

que

que folia & Trunci tam exactè adhuc compararent, ut species Arborum dignoscit, & foliorum etiam feries, singulis Annis delapsa, distinguimus opimè possit. Boet. de Boot. de Gemm. Lib. II. cap. 158. In profunditate pedum 39. Fontium Mutinensium Stratum profundissime duorum circiter pedum apparet 1. ex Juccis, Plantarum foliis ac ramis conglam: & huic simile aliud infra 52. pedum profunditatem memorat Celeberr. Bernhard. Ramazzinus de Font. Mutinens. admir. scatnrig. pag. 20. Binas in observationes, unam ad Helvetie occidum, alteram ad ortum factas, quæ profundiori quidem situ, quam Helvetia ipsa, Ligna deposita ostendunt; nec mirum, devolutos utriusque ex summis Alpium Helveticarum stratis fractis Arborum Truncos, alia Vegetabilia à majori Terra mole fusile obruta, quam vere in nostris Regionibus Alpinis, ubi sepe vir unius, duorumq; pedum profunditatibus habent cespites bituminosi Turfa dicti. Neque in Vallibus Helveticis duntaxat reperias materiam hanc Vegetabilium fermentatione patredino s' corruptorum, plurimumq; conservatorum, que Turfæ nomine vulgo venit, sed quoque in Paucis Alpinis, in summis Alpium, ubi sunt amplius Arbores crescunt, cacuminibus, ut alibi pluribus telluram reddant. Pergo cum charillimo Wodwardo, quid ingens effodatur horum Lignorum (subterraneorum) & in magnis quidem fragminibus, numerus è Terra quarundam Insularum, ubi multæ Arbores crescunt, nec plantari possint, propter ferociam Ventorum, ac tantam Temporatum austeritatem, que non patitur, ut nulla Vegetabilia ultra Fruticum altitudinem effigant, nisi vallis aut aliis id genus munimentis ab injuriis externis defendantur, ut in Horis Insularis possem videre licet. Speciatim adnotari meretur Lignum picum & abiegnum in Anglia subterraneum, non supraterraneum. Testem habemus gravifimum Julianus Cesareus Comment. de Bell. Gallic. Lib. V. sub init. Ubi Britannis profare dicitur materia cuiusque generis, ut in Gallia, præter Abietem & Fagum. Idem observatur in Hollandia & Zelandia, ubi Ligna fossilia vocantur vulgo Keenen, Kienboomen, Kienhout, quid vulgo perfusum sit, ex Pinorum Schobæ hec esse, nam nomen Keen, aut Kien Pinus inter Belgas ferre solet: sic apud nos quoque Helvetos notum est idem nomen, Kien, Kienholz: Hoc autem Arboris genus non apud imos Belgas crescit, telle Schobæ Turf. pag. 74. 79. At ne quis exultimet, Ligna subterranea seu Anglicæ, seu Belgica non esse ex Pinorum genere, habemus non Truncos duntaxat, & ramos, sed ipsos quoque Conos, ex Britannico solo erutos, speciatim ex Agro Cœstiens; tales quoque effodiuntur in

D I L U V I A N U M. 55

in Turfodiniis nostris 12. & plurim pedum profunditate, juxta cum Avellans, quales ex Anglia Insulae Væclis quoque recepi. In profunditate pedum 26. Coryletum cum suis Nucibus adhuc incorruptis inventum memorat Ramazzinus. l. c. Unde vero in Angliam Belgiumne devenire Pini cum suis Conis? Nulla fanæ apparentia, quid ibi creverint, & seu ventis prostratae, seu Aquæ obrutæ fuerint lepulae. Devolute hand dubiæ ex Regionibus harum Arborum fræculis, & quidem fatali illi illuviae, occasione ruptura frætorum Alpinorum, ut nullam Ratione vim ilatum iri putem, si dixerim, translatas sufficere has Arbores in maritimis illas Provincias & Regna ex Hæketia, Sabaudia & Tiroli Comitatu. Hinc sane ejus, inquit Woodwardus pag. 220. fido me interpretare, quid etiam nunc inventantur he Arbores in Insulis & frigidioribus alias Terre Partibus, ubi usquam amplius crescere solent, & forte germinarunt nunquam. Preben autem talium locorum Incisæ utilitates non contemendas, quatenus Ligna suppedant non solum in ijsis Oeconomicos culinaris, in Regionibus his frigidioribus apprime necessarios, sed quoque Arborescens, & diversi alios: Cum è contraria in locis, unde adveniunt, caruissent omni uisu, immo tervi impedimento sufficiunt seminibus relishi, in nativo aptiore loco commode tutoque depositis, & de novo vegetantis pro Arboro recenti, quandoquidem ex veteri Arborum antediluvianorum materia non nullum exalvit. At enimvero magno sunt ijsis Regionibus illis, ad quas ducta Aquarum fuerunt deportatae. Eius certè notata dignissimum, & Provvidentia Divina singularis argumentum, quid vix occurrit Regnes Ligno Arboribusque definitæ, que non largum habeant Arborum barum subterraneum preventum. Non autem folis Anglis Belgisque in utrum cede devoluta ex Alpibus Europæ ad ora uulpe maritimæ Vegetabilis, inflammabiles, materia, quæ Celsipes ita dictos bituminosos, iisque intermixta Ligna constituit. Etiam nobis reservata est locuples talis materia Penus, deficiente sensim Lignorum preventu in uitus trahendus. Non mehercule fructu apud nos deposita est in Diluvio vegetabilis haec materies, non perit hoc sedimentum, sed ad nobiles reficit uisu. Sylvam hanc subterraneam in Territorio Tigurina paffim obviam ad uitus trahere hoc ipso Anno cepit & felicibus quidem, ut augorū, auspiciis, Amplissimum nostrarum Magistratus, velificantे Scatatore Gravissimo atque Confutissimo, Nobiliss. Dn. Jampane Jacobo Eschero, quo Præside alii Ducentum Viri vigilanti diligenter Prudentiæ conficiui mecum omnes intentabant vires, ut negotium hoc Turfarum seu Cespitum bituminosorum, fe-

mo-

motis difficultatibus obviis, cedere posit in Civitatis Agrique Tigurini satisfacienciam, totiusque adeo Reipublicae honorem atque commodum. Effe autem Vegetabilis Prospicie, nec Mineralis, Cefpites bituminosus cum Lignis fossilibus intermixtis nullam probationem, sed solam inflectionem, experimentaque combustionis indiget. Componitur hoc nobile sedimentum, nequam ob sui putrefactionem reformidandum, multò minus ob antiquitatem contemendum, ex stratis Muferorum, Foliorum, fenum, ramorum, Truncorum, radicum, inflammabilibus, atque in cineres refolubilibus, Turfæ adinflar Belgicæ. Pergo cum Woodwardo mco: quid memorare Arbores subterraneæ pafsim reperiantur Petris ipsi & Saxis v. g. in Lapicidinis inclusa: in Margaitem, aliquæ Terra species tumulata non minus, ac in nominata Terra fungis palphri, pag. 98. Observations unadque congerere opus non est. In Lapicidina Hungarica prope Bruck ad Leitham Fluvium occidentis Frater Charifimus Johannes Scheubzerus infra stratum primum Terræ communis nigra, toti orbis superextensa: Secundum Terræ flavæ: Tertiæ Terra cærulea varis Lapidibus intermixta: Quartum Lignorum variis generis petrifacitorum: infra id Olfa petrificata Linguis & oculis Serpentum, & Sabulum, que omnia subdientiam ordinant indicant: Infinito porro Woodwardus, tam primitius fuerint inadifferenter depositi Arbores in omnem Terram, aliante materiam, que Terræ Globi superficies constituit: ex accidenti verò biodennum nullis amplius, vel admodum raro, occurrant, nisi in Terra uliginosa Palphri, quoniam hec ob bituminosam suam & balanicam naturam Ligna contumulata condire quasi valuit, atque sic ad nostræ usque tempora à corruptione prefervere: Arboribus alii, que in alia Terra, laxiori magis, & porofori, fuerit locata, trahit temporis disolutio, & à putredine profructus consumunt, ut nunc nil amplius de illis in conpletum veniat, utinque fodendo inquiratur: vel, si quid de illis compareat, exiguarum Reliquiarum nomen mereatur: inveneris quippe rarissime in porosiorum Terrarum visceribus Truncos Arborum integros, & à Corruptione adhuc liberos. Appositè & observationibus Historico-Naturalibus congruerit! Solutum effe Vegetabilium ita invicem superfractorum habitantium per diutinam aliquot mille Annorum moram, patet ex ipsa Analyti Chymica. Destillabam per Retortam Turfam nostram Tigurinam, que partim prope Lacum Felinum, Kazenlet, partim prope Cenobium Ritenense effoditur, & protraxi levi operâ non solum Spiritum, sed & oleum æthereum, & Salia volatilia, & craßamentum bituminosum, quod in Spira-

ritu vini solutum Tinctoriana largitur sanguinci coloris, haud dubi præstantis in Medicina efficacia.

In Moſeo Wormiano Lib. II. cap. 16. describitur *Lignum feſſile*, quod laminatum erinatur, colore nigerrimo, quandoque ſubfulvo, ponderibus, fragile, exiccatum ubi fuerit, q̄b, cū primū è Terra eritur, adeo lentum & flexile, ut cunctis inflar in quavis partem trahi posſit, ac fleſti. Fibris conſas obliquis, & nodis binis inde, planè inflar radicus majoris cuiusdam Arboris. Faber quidam lignarius, in *Lignis dijudicandis peritus*, *Juglandis Arboris radicem longā Annorum serie nigredine tanta inficiata effe probat. Sed in locis nonquaque he Arbores confectæ sunt. Politanum non facile admittit, nec operi scirario ac fragilitatem adhiberi potest. It in locis Islandie, ubi magna copia erinatur Terra ad duas ulnas effossa, nullo plane sunt Arbores, aut ſuſſe unquam animadvertis potest. Hoc *Lignum vulgo Sorturbran-dur vocant*, & latere apertum in monte adeo præcepto, & alto, ut eà nullus nisi audacissimus penetrare valeat, qui à precentate precipitiis fuit affuetus, effodienda quoque Terra efflata aliquæ ulnis, antequam se prodat hoc *Lignum*. Wormii hunc Textum cum in finem allego, ut pro roboranda Hypothesi noſtrâ conferre possem cum observationibus quibusdam Helveticis. In altissima montis Beſſenberg, *Urania Ditionis*, Cacumine, *Lignum* jacer dicitur exſciatum, quod ad Diluvium referunt accola. De hoc autem Ligno non mihi certi quidpiam conſat. Ait certior, notatus dignissima est ſequens obſervatio. Inter altissimas Rēiae, immo totius Helvetie, Alpes ſurgit velut inter Viburna Cu-preflus, vel fellas inter Luna minores, mons *Stella Piz da Stail*, accolis *Sexammine vallis*, *Schams* dictus, in cuius editissimo cacumine, nec nisi venatoribus Rupicapraru[m] audacilimis, & ſcandenti peritissimis, jacet *Truncus Lignus*, unam cum dimidiâ circiter orgyjam longus, ſequipidem circiter craf-fus, ſuperne ſu parte, quā Tempelatum injuriis eff expofitus, aliquatenus corruptus, inferna parte ferme integer. Ramorum principia ad uncias aliquot extra Ligni ſuperficie porrigitur: *Truncum Pini montane*, quem *Cembro* Alpicola nuncupant, putant fideles venatores Arboris, qui hoc ipso Anno Fratrem meum veritatis hujus rei & circumfantiarum cupidum, codemque in inquisitione Historia Naturalis deiderio tractum, ad sacras hafce Reliquias ducere, Juliane menſe, volebant, sed irrito prorufis, ob Nivem copiosam nimis, ſuccellu, ut re infecta Tigurium redire, & altera quidem vice, quā idem tentare volebat, coactus fuerit. Ut interim Lectori curioso conſeruit altitudine, ad quam pervenit, & quam oculis duxtaxat, non pedibus,*

I N D E X

- Dendrita *Arborea* & *Calapparia* ejus
non sunt species. 25.
Tinctura, qua pingitur, dif-
fert à *Natura Lapidis*. 25, 26
que f. 26
iugis non cedit, sed plerum-
que alterius prodit. 26
Arborum folium & fruticum
ramifications, nonquam falsa nec
seuina, nec fructu reprobata. 27
Dendriticum pītūra cum *Erica*, *muscis*,
& *aphoristis* plantis non convonit. 27
Dendritarum productio juxta Kir-
cherianum & *Luidium*. 28
arborescens & in vicem unquam
interccant. 29
fluxii materie substi-
lis ad viribus nequeant. 29, 30
comparantur cum *Ar-
busculis* ex attritione. Marmo-
rum politorum vel *Lapidum* fili-
lium intercurrente aliquo fluido
orundis. 30
exin *Origo* deducuntur. 31
in uno pītūra diverformi colo-
rum ramifications sibi superin-
cambentes comparent. 31
Arbuscularum radices sunt
ad coniugias *Lapidum*. 32
Novae comparant pītūra in
singulis figuris. 32
Divergenter, ejus Ratio. 33
confidatur monstrum totam
superioris Terræ Corticis in *Dilu-
vio* defrumentum. 34
enim arbuscula ad parie-
tes vitri, cui *Erythrinum* ex Man-
na soluta infusum. 37
in *Egestia*
Camporum. 37
genetis comparatur cum Ge-
nesi folium volatilium. 42, 43
Dendrites *Cryphallinae*. 43
duplices & *Corallinae*. *Lyonymon*. 25
duplices & *Triglo*. 24
Diluvii Initium tempore verno. 11
series Chronologica. 12, &c.
E.
*E*piphyloperma mineralis. *Sentel-*
lata *Luid.* 59
*E*piphyloperma *Plautæ*. 15, & *Epaf-*
fioum.
- Jaceæ capitulum*. 51
Imbotacum (*Pietra*). 23
Jafferken. *Belg.* 21
Juglandis folium. 21
Juniperi enuclea *Arboscule* in *Tarte-*
ro *virotridato* conspectæ. 37
Jura Monz precipuum *Tectacorum*
Diluvianorum habitaculum. 10
- K*oenen. 54
Kienbeemus. *Kienbouts*. 54
- Kir-*
- Equisetum*, 15, 16.
— *Majum Menſum* *Diluvii ini-*
talem monstrar. 17
- F.
- Felicis* & *Regule* digitæ, que *Gla-*
rone *Lapidi* impropositi videntur,
flatulente sunt luidibrium. 43
- Filicula*. 16
- Filix*. 16, 19, 20, 22, 23, 50, 51.
Flores Narcissi, *Hyacinthi* &c. in
Jaspidibus & *Achatis* occurre-
tes, qui refrendi. 49
- Fragaria*. 51
- Fraxini* folia. 51
- Frumenit spica*. 7, 51
- Fumaria*. 18
- Fur et patibulo* *sulcatus* in *Fago* pi-
ctus. 47.
- G.
- Gallium album* *vulgare*. 19
- Gramen*. 18, 19.
- Graminis spica*. 18
- Guaperia Brasiliensis*. 22
- H.
- Hexagona* figura regularis in vi-
treis orbibus obseruantur. 42
- Hippurita*. 17
- Hordei spica*. 8, 22
- *Description*. 8
- *Origo à Diluvio*. 8
- *offerit conjectura locum cir-*
ca Helvetos Antediluvianos. 8
- *Diluvii initium ponit in Tem-*
pis vernum, 11, & seqq.
- I.

IN HERBARIUM DILUVIANUM.

- Kircheri circa *Dendritarum aliorum*
ve *Figuraturam productionem* seu
tentia assertur & eluditur. 28
- L.
- Lentes Lapidæ*. 50
- Libella Diluviana* *Diluvii Initi-*
tum ponit in *Majano*. 21
- Ligna subterranea*. 51
- *Note charactristice*. 52
- *Origo à Diluvio*. 52, 53
- *Situs*. 53.
- *Profunditas*. 53
- *repertorium in Cestipibus bi-*
tuminiis & Terra aliognosis. 53.
- 54, 56.
- *Insulis*, ubi *Ar-*
bores ipse non provenient. 55
- *Regionibus, quibus*
minus largi *supraterraneorum*
provenient. 55
- *Petris & Faxis inclu-*
sa. 56
- Lignum* in *Cacumen Montis Stella*.
57, 58.
- Lili Gallici* foliorum annula orna-
menta in *Cornubia Ammonis* con-
spicua. 44
- Lithophraya*. 50, 51
- Lithopteris*. 18, 50
- Lithomunda*. 20, 50
- Litho Trichomanes*. 50
- Luidi* circa *Figuratus Lapidem* Sen-
tentia assertur & eluditur. 28
- M.
- Majus Menſus* juxta *Woodwar-*
dum initialis *Diluvii*, & fi-
alis. 11, 14
- Monachella*. 21
- Mufci* *terrefixi* elevati effigies in
vitrea *Orbe*. 40
- N.
- Nephryphon*. 20
- Nitrari Ammoniaci* aqua conge-
lata figuræ conspicendas dat. 36
- O.
- Olea*. 14
- Onobrychis*. 51
- Salis Armoniaci* flores argentum ar-
boreis ornant. 39
- Salum volatilium*, coruque arbo-
riformium concretuum generatio. 39
- *situs*. 39
- Salix*. 20, 42
- Saxifraga*. 51
- Schaefermatz*. 21
- Scorpioides montanum* *IB.* an? 22
- Secalis spica*. 15
- Securidaria major*. 51
- Sericis* *sal volatile* ejusque figura. 38
- Serpilum*. 51

H 3 Scxa-

HERBARII DILUVIANI

APPENDIX.

INDEX IN HERBARIUM DILUVIANUM.

Sexammine *Vallis Rhaetorum Altitudine* 58

Siluri Sceloton, 45

Pietra di Sinai, 24

Sophia Chirurgorum, 51

Sorbus Alpina, 18

Sorburbrandus, 57

Stalactite res varias representantes, 47

Stella monte, 57, 58

— *in esTruncis lignentis*, 57, 58

— *eius altitudo*, 58

Stellulae in fissili Lapide Dendritis affini conspicue, 42

Surice Montis altitudo, 58

T.

The American Toadfish, 22

Thymus, 51

Tilia folium, 19

Tofis impresso Figure Diluviana-

rum numero exinde, 48

Trichomanes, 15, 18, 20

Trifolium, 51

Triticæ pīca, 15,

Tichiera Montis altitudo, 58.

Turilla, 54

Turilla *Aeri Tigurini*, 54, 55
— *desilitata*, 56
— *non in talibus solum offenditur*, sed & in summis Alpibus, 54

V.

Vernum Tempus Diluvii suisse initiale probant Argumenta ex Natura defuncta, 11

— *Noachi exitu defisi-*

natum, 11

Veronensem & Apennina Juga Reliquiarum Diluvianarum magis sunt feracis, quam vero Leponitorum & Rhaetorum, 9, 10.

Virunculus in Ligno Fagino, 45, 46
— *eius Origo*, 45

Vitis Folium, 15

Urticarum figura in Lixivio Cinerum huius plantæ congelato con-

spicua, 36

Uva representativa in Lixivio Cine-

rum clavellatorum, 37

W.

Waffersteine, 25

F I N I S.

HERBARII

Jennum est, ex quo Plantas Diluvianas inde ab Exundatione bac fatali simu & universali veluti sepalas, novas & inauditas sordidæ paligenesias species resuscitati, & Naturæ Cartiorum aplausum, de quo mibi gratulator, reportari. In Editione hac altera ut major Systematis meo accenderetur lux, constituta mecum Plantas sive veras, sive spurias, fossiles redigere ad Methodum Tournierianam, ut quid ex quavis classe ha-
denus quidem reputaret fuerit Orbis curiosi simu & eruditio inno-
teceret; indigitarius simul, quid, meo quidem judicio, pertinet ad Diluviana, quid ad Postdiluviana, quid ad dubia, quid ad Nature lasia? Si itaque

C L A S S I S I.

Herbae & Suffrutescens flore monopetalos, campaniformi.

1 APARINA & densius foliata æmulum ex Silesis. *Herb. Diluv.*
TAB. III. fig. 3. & 5. Moſ. Dil. n. 69. Aparina denfus TAB.
foliatæ æmulum Lithopithoris radioſum Luidii. *Lith. Britt.* n. 1. &
201. an Rubœola mineralis Luidii. n. 202. *Diluv.*

2 Gallium album vulgare Taur. Mollugo montana angusti fo- TAB.
lia vel Gallium album latifolium. *CB. TAB. IV. fig. 1.*
Volkm. Siles. T. XV. f. 3. Diluv.

3 Doniche Erde oder Lett mit einem Zweiglein von dem Tithy-
malo Cyparifolia foliolis angusti. *CB. Cypprenen kleine Wolfsmilch.*
volkmann. *Siles. 108. T. XII. f. 3. i. e. Terra argillacea cum
Ramo Tithymali Cyparifolia.*

4 Gallium luteum. *CB. Convenit quoque Rubia angustifoliorum*
spicata. *CB. bey Volkmann. Sil. III. T. XIII. f. 8.*

C L A S S I S I I.

Herbae & Suffrutescens flore monopetalos infundibuliformi

& rotato.

5 Folium quoddam trinervium an PLANTAGINIS TAB. II.
fig. 8. Dub.

6 Folium

6 Foliū rotundū CYCLAMINIS videtur in Lapiū Önin-
genī. Diluv.

C L A S S I S I V.

Herbe & Suffrutices flore monopetalō labiatō.

7 SERPILLUM & THYMUS. Myl. Saxon. Subt. p. 40.
fig. 7. Dubium nomen.

C L A S S I S V.

Herbe & Suffrutices floribus polypetalis cruciformibus.

8 RAPA in Lignum mutata. Lang. Hifl. Lapid. p. 73. Exi-
menda munero & Diluvianorum & Fossilium.

C L A S S I S VI.

Herbe & Suffrutices floribus polypetalis rosaceis.

9 TRIFOLY & FRAGARIAE folia. Raj. de mutat. & interitu
Orb. p. 143.

10 Lithophyllum, so mit einem großen blatt der Opuntia majoris,
oder großen Indianischen seigen soß überein kommt, seu Licho-
phyllum Opuntiae majoris zemulum. Volkmann. Sil. 106. T.
XI. f. 1.

11 Nigella Arvensis cornuta. CB. Id. 110. T. XIII. f. 5.

12 Flocculus Stellarus. Sternblümlein auf grauem Schiefer, kom-
met dem blümlein einer Alſone bey. Convenit Alſines floculo.
Id. 113. T. XV. f. 7.

13 Alſines ſpergulae flore seu Arenaria. I. B. obſcura vefigia in
Lapiū à Sole ferè calcinato, in circuitu expanfa. Helwing
Lab. P. II. p. 94.

C L A S S I S VII.

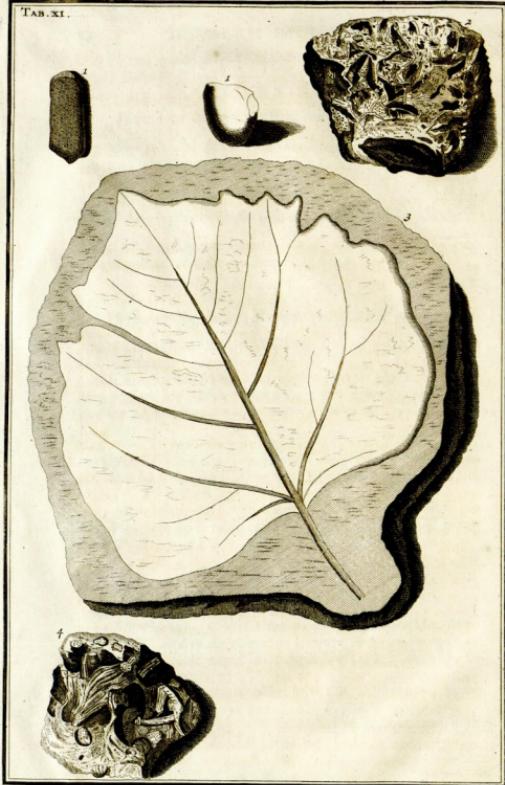
Herbe floribus polypetalis umbelliferæ.

14 Myrrhis Sylv. Camer. Cercifolium Sylv. perenne Mor. Myr-
rhē Körffel, an dem die flängel und Blätter pechschwarz und glatt
find, folis & caule nigris levibusque. Volkmann. Sil. 108. T.
XII. f. 1.

15 Apium montanum ampliori folio. CB. auf grauem Schiefer
natürlich und Schwarz marquirt. Id. T. XII. f. 4. p. 109.

16 Foeniculum vulgare. CB. seu Mille folium Aquaticum folio
Foeniculi. Id. 112. T. XIV. fig. 6.

CLAS-

Celeb. D^r. Hermanno Boerhaave Botan. Chem. & Coll. Pract.
in Illustri Academia Lugduno-Batava Professori.

APPENDIX.

65

CLASSIS. X.

Herbe & Sppructus floribus polypetalis papilionaceis.

17 ONOBRYCHIS minor Viciae foliis. CB. Luid. p. 108.
Diluv. Kozia rut ka w. Kamiensie Pol. Helwing. Ind. Foff. Pol.

18 PISA coloris viridis in falso fusco, *Wickenstein*. Muf. Dil. n. 120. Dub. Ein Stein darinn Bohnen und Feldwicken. Myl. Sax. P. I. p. 2. f. 3. Braurotes Geflein darinn Früchte wie Bohnen, und Erbsen, und Wicken, i. e. Pisolithus, die äußerliche Schale ist Gragrinus, die Membrana über dem Kern weiss, dieser aber ein weißer Kieff. Volk. Siles. 129. T. XXII. f. 5. Brauner lebensbäuer Stein, in welchem Zinnfarbene Steinlein, sotheis länglich in Größe und Gestalt der Pinulen, theils rund in Gestalt kleiner Wicken liegen. Pisolithus, Pis. partim oblongis, partim rotundis. An statt des Kernes ist ein beller Crystall Flüss. Volk. 131. T. XXXIII. f. 6. 7. 8. Leberfarben, und sehr harte Handsteine, in welchem Saamen stecken den Türkischen oder gemeinen Bohnen gleich. lit. a. andere den kleinen weissen rundlichen und ovalen. bb Grüne Erbsen den natürlichen ganz gleich. cc. Andere denen Feldwicken und Linsen nicht unähnlich. dd. nebst einem Eindruck einer Mandel. cc. Id. T. XXIII. f. 9. 10. Pis. majora Matth. & Fuchs. rufa, große rothe Erbsen. Id. 134. T. XXIV. f. 13.

19 SCORPIOIDES montanum IB. TAB. V. fig. 6. Muf. TABV.
Dil. n. 8. Dilat.

20 Phafcolithus, in einem gelben versteineten Lett, ist dem Phafcolo Peregrino magno coloris Caffanei lavi, cum magno hilo Chabre, in allen ganz gleich, auch der Hilus tief eingekället, und mit dem Cortece einerley Couleur; i. e. Phafcolus peregrinus magnus &c. in marga lutea. Der innwendige Kern hat seine natürlich weisse farb, Nucleus interior albus est. Volkmann. Siles. 130. T. XXIII. f. 2.

21 Eine Frucht dem Phafcolo Ägyptiaco colore rufescente ähnlich aa; nebst einer unbekanten Plätschichten Frucht bb. welche gleichfalls eine species Phafcolischeinet in Braun rothem Geflein. Id. 133. T. XXIII. f. 12.

22 Siebet wir der Phafcolus Peregrinus hortensis affinis fructu tumidiori minore nivico. CB. Id. 134. T. XXIV. f. 11.

23 Phafole, die dem Phafolo Brasiliano rubro gleicht, Id. 134. T. XXIV. f. 17.

24 Siliquestrum Phafolearum, seu ad PHASEOLI valvulum TAB. quodammodo accedens. Mort. Northampton. Tab. X. fig. 23. XI. f. 1. Luid. n. 1440. Ad. Philos. n. 200. fig. 1. Diluv.

Iuv. Sed an Phafcoli sit siliqua, vel etiam vegetabilis Profapix, de eo adhuc dubito. Idem judicium esto de sequentibus. In *Lexico Diluviano* reperiatur inter pifcum partes.

25 Siliquafrum latifolium, seu LUPINI valvulo axillum. Luid. n. 1448. *A Bone of the Shape of a Lupine Shell.* Mort. l. c. Ad. Phil. n. 200. fig. 2.

26 Siliquafrum minimum vibratum. Luid. n. 1466. *The Smallest of all the Siliquafras-Kind.* Mort. l. c.

27 Siliquafrum congener Ricinus, seu Siliquafrum minus infar feminis Phafcoli. Ad. Phil. n. 200. fig. 5. Luid. n. 1499. *A Species of the size and shape, of a Kidney-Bean.* Mort. p. 246.

28 Siliquafrum minus gibbosum. Luid. n. 1467. Mort. l. c.

29 Siliquafrum tortile gibbosum minus punctulatum conpersum, seu Siliquafrum marmoreum, *Punctularia tortilis* dictum. Ad. Lundin. n. 200. fig. 4. Luid. n. 1482. Morton. l. c.

30 Siliquafrum minus triangulum. Luid. n. 1483. Mort. l. c.

31 Siliquafrum phaeolatum angustifolium. Luid. n. 1443.

32 Siliquafrum tenue longifolium in dorso ad cylindrum vergens. Luid. n. 1444.

33 Siliquafrum Pif filiquam referens subviride, vibrato margine insignitum. Ad. Phil. n. 200. Luid. n. 1445. Idem coloris anthracini. n. 1446.

34 Siliquafrum omnium quotquot vidimus maximum, duas uncias, si quadrantes excipias, longitudine, latitudinem unam complectens, coloris nigri radice spoliatum. Luid. n. 1449. fig. 35 Siliquafrum marmorea, vel laxissime expolita, coloris alias fulci aut hepatici, alias è luteolo subviridis, varie magnitudinis. Luid. n. 1451.

36 Siliquafra radice sulculis transversis leviter exarata. Luid. n. 1452.

37 Lupinat specimen minus coloris & cinereo subfuscis, perpendiculare margine, argute admodum rugosa. Luid. n. 1456.

38 Saamen von dem Lupino sylvestri flore luceo C. Volkmann. Siles. 135. T. XXIV. f. 21.

39 Siliquafrum minus gibbosum, subtenue, seu vulgaris simile, arcuatum angustius. Luid. n. 1467.

40 Siliquafrum gibbosum ex albido rufescens fabulorum radice insigni donatum. Luid. n. 1473.

41 Siliquafrum Silo condictum, seu recurvirostrum gibbosum, striga quadam à dorso ad mucronem procurrente. Luid. n. 1476.

42 Sili-

42 Siliquafrum gibbosum tortile. Luid. n. 1480.

43 Siliquafrum *Partellaria* dictum, sive gibbosum marmoreum. Ad. Phil. n. 200. fig. 4. Luid. n. 1481.

44 Siliquafrum tortile gibbosum varietas, ad triangulare minus accedens, ob extremum alterum quasi oblique refectum *Limula-*
ria dicta. Luid. n. 1487.

45 Siliquafrum minus triangulatum seu minus Concha ad instar rostellatum. Ad. Phil. n. 200. fig. 3. Luid. n. 1488.

46 Ricino accedens Siliquafrum umbonatum seu scutulatum minimis adnumerandum. Luid. n. 1497. fig.

47 Siliquafrum umbonatum longifolium. Luid. n. 1498. fig.

48 Siliquafrum afellarium seu minimum, Afello infecto non-nihil simile. Luid. n. 1499.

49 Siliquafrum minimum punctulatum, Arquatula dictum. Luid. n. 1500. fig.

50 Siliquafrum Bufonitum orbiculatum minorem refrens. Luid. n. 1501.

51 Siliquafrum minimum orbiculatum marmoratum, minu-tissimum punctulatum conspersum. Luid. n. 1502.

52 Siliquafrum litorale venosum, (venulis nimis à litore dorfali undeque insculptum) seu Limaculum corrugofum. Luid. n. 1503. fig.

53 Siliquafrum venosum radiolare, nodolorum serie in dorso insignitum, seu filiquorum à radioli textorii similitudine, *Radi-*
dus nodosus dictum. Luid. n. 1505.

54 SECURIDACA major. Myl. Saxon. Subr. Fig. 11.

55 Lapis niger lavis, *Fabe parva* persimilis. Helwing. Lith. Ang. 38. Forfan ad Silices.

56 Fabe Siliqua minimè vesca, verà tamen formâ persimilis, turgentibus intus granulis prægnans. Calc. Mus. 411 Pol. Stræc bohozy Kamenci. Helw. Ind. Foff. Pol.

57 Siebet einer zusammen gepreschten großen Feige, oder Fabe Indica Arborfæcenti, ex Guinea latissime fere quadrata: Claf. gleich, oder der Fabe arborefæcenti seu phæcolato piano longo nigro. Volk. Siles. 137. T. XXIV. f. 23.

Herbe & Suffrutices floribus polypetala anomalis.

58 FUMARIA. Myl. Sax. p. 30. potius Lithopteris famina Trichomanis pinnulus longioribus. Luid. Lith. n. 186. vel Fi-TAB. II. ramosa. Myl. fig. 8. v. TAB. II. fig. 7. Diluv. Schiefer mit 1/2 der

der Fumaria officinarum. Volkmann. Silf. 111. T. XIV. f. 2.

59 Siebet wie fernen Momordica seu Balsamina feminæ, wann er noch in der rathen Schaleu oder häautlein steht, dum adhuc membrana rufescente vestitur. Id. 134 T. XXIV. f. 12.

C L A S S I S X I L

Herba & Suffrutices floribus flocculosis.

60 JACEÆ cuiusdam aut Centaurii majoris capitulum. Luid. Litb. p. 108.

61 Eine Blum von der Jacea nigra Præteriti latifolia. CB. kommt auch der Jacea montana candidissima. CB. oder Jacea montana hirfuto capite bey. Cluf. Pan. Volkman. Sil. 113. T. XV. f. 6.

C L A S S I S X I V.

Herba & Suffrutices floribus radiatis.

TAB. XL.
fig. 1. 62 TUSSILAGINIS folium in Lapide fistili Oeningensi. Mus. Dil. n. 248. b. Diluv.

63 CHRYSANTHEMI nescio cuius flos petalis bifidis. Luid. Litb. p. 109.

64 Radiatula, an flos cuiusdam Chrysanthemi. Luid. in Transact. Phil. n. 337. p. 95. Tab. I. fig. 4.

65 Eine Blum auf einem dunkelgrauen Schieber, so dem Bubon luteo seu Afteri montano luteo folio salicis glabro CB. am alverähnlichen ist. Flos Asteri montano &c. simili in Fissili fusco. Volkmann. Sil. 113. T. XIII. f. 9.

66 Auf einem Pomeranzenfarben Schieber Aster angustifolius, Aster Pyrenaicus præcox flore coruleo fortè. H. R. Par. Tour. Id. p. 113. T. XV. f. 5.

C L A S S I S X V.

Herba & Suffrutices floribus apetalis seu flammeis.

67 HORDEI spica Diluviana Lapii fistili Glaronensi im-
prefixa. Mus. Dil. n. 1. v. TAB. I. fig. 1. Diluv.

68 Eine unreife Gerstenähre. Myl. Sax. p. 15. v. TAB. V. fig. 4. Diluv.

69 Spica SECALINA. Luid. Litb. p. 108. Pol. Klos zywy w Kamieniu. Helw. Ind. Fossil. Polon.

70 Culmus integer frumentaceus 24. pedum profunditate in petris Mutinibus repertus. Ramazzini, Font. Mutin. orig.

71 Spica

A P P E N D I X.

71 Spica TRITICI in fistili Mansfeldico. Buttn. Rud. Diluv. p. 203. Diluv. Spica Frumenti in Schwarzem Kupferschleifer von Franckenberg. Myl. Mus. n. 887. Schieber, mit einer und dreysachen Kornähren id. n. 905. 906. Spica Frumenti Metallares ex Fodinis Franckenbergenibus Hassia. M. D. n. 248. b. Metal-
lische Fruchtähren von Franckenberg. Wolfart. Hist. Nat. Hass. 35. T. 5. n. 5. 6.

72 GRAMEN quoddam frequenter geniculatum foliis è geniculis prodeinibus in extremo bifurcatis ac trifurcatis in Lapide fistili Oeningensi. TAB. III. fig. 4. Mus. Dil. n. 40. Descriptione addit. quod exactius intuenti hanc Plantam, mihi vi. ^{III.} deatur hoc qualecumque Gramen immaturum, ut folia nondum vaginis plene evoluta bifurcatorum speciem mentiantur.

73 ALGÆ vel GRAMINIS foliâ in lapide fistili Oeningensi. Mus. Dil. n. 42. Diluv. Branner Lett von der Alauen Gruben bey Joachimsthal in Bohmen mit Gras i. e. Gramen in Argilla fulca ex Fodina Aluminis vallis Joachimice in Bohemia. Myl. Mus. n. 762.

74 Alga marina Lapidis impresa ad Littora Maris Baltici, ubi Alga marina Lob. vel Fucus marinus alter. Dod. alias Alga angustifolia vitriariorum CB. copioſissime fluctuans ejicitur. M. D. n. 248. D. In Lapide duro ducibitis inordinatis abo colore conspicua. Helw. Litb. P. II. p. 94. T. II. f. 1.

75 Graminis Paniceti spica. Luid. Litb. p. 108. qua cum contul. spicam, si non Julius & populi nigra. CB. v. TAB. II. ^{TAB. II.} fig. 5. Diluv. Trawne lſiche w Kamienach W'yrafone. Pol. Helw. ^{fig. 5.} Ind. Foss. Polon.

76 Graminis videtur, & Avenacei quidem, species, Lapis fistili imprefcionibus frugum elegantissime. Schieberlein mit Frucht Ähren aus dem Kleinen Schmalkalder Thal oder Grund. Wolfart. H. N. Hass. 35. T. V. f. 3.

77 Grauer Schieber cum Spica Graminis Alopecurini, II. Tab. vel portus Graminis Canini, III. Tab. Aus einer Koblegruben zu Breitenbau. Volkml. Sil. T. IV. f. 8.

78 Silex durissimum crassifolens, in cuius utroque superficie Gramen tenuissimum ex uno Radice principi in circuitu expansum foliolis ex utræ parte geniculati culmi copiöse prodeinibus, & in extremitatibus velut in spicam collectis, aliis quidem extantibus & manifelis, aliis ferè detritis. Helwing. Litb. P. II. p. 94. Tab. II.

79 Ignota Planta mineralis Neurophyllum Carbonarium. Luid. TAB. n. 184. v. TAB. IV. fig. 1. Lithophyton sinuatum facie A. IV. I 3 RUN. ^{fig. 1.}

RUNDINEA sive striatula Carbonaria. n. 199. Canis cujusdam Plantæ mineralis. n. 200. Planta mineralis Neurophyllum Carbonarium dicta. Luid. *Muf. Dilav.* n. 10. Planta stellata quædam Diluviana cum Neurophylllo in atri coloris fæxo margaceo. *Muf. Dil.* n. 13. v. TAB IV. fig. 1. Striatula Carbonaria & varia foliorum fragmenta ex Anglia. *Muf. Dil.* n. 20. Neurophyllum Carbonarium tum impreatum, tum integrum compreßum. n. 23. Neurophyllum in Lapidè fissili Oeningensi. n. 41. Neurophyllum Carbonarium seu striatula tenuior in fæxo nigro Silefacio. n. 49. Neurophyllum seu striatula Carbonaria Anglica. n. 51. Neurophyllum atud pice levoris & splendoris ex Germania. n. 52. Lapis griseus Melanogrammos cum Neurophylllo seu striatula ex Anglia. n. 54. Neurophyllum seu striatula referens Gramen pictum striatum in Saxo Cretaceo Oeningensi. n. 57. Caulis Plantæ cujusdam in Lapidè Oeningensi. n. 61. ARUNDINIS aliud Planariae caulis solidus metaliformis prope Bononiæ erutus. n. 67. v. TAB. III. fig. 2. conferendum cum Foeniculi caulis lapidosis. *Calc. Muf.* n. 2. Striatula Carbonaria ex fodina Lithanthracum Planitensi. *Muf. Dil.* n. 116. Arundinis folia & Filicula quadam ex eodem loco. n. 119. Striatula & caules cum foliis stellaris cujusdam plantæ ex eodem loco. n. 121. Neurophyllum in Lapidè Rhaebacensi margaceo. n. 246. Comparat vegetable hocce Myl. *Sax.* p. 30. Ligno Aloës & Arundini, confiduntis ego Arundini; confirmant me observations in Turfifodina Ruteniisibus factæ, ubi offendi talimodi Arundini folia adhuc mollia, quorum eminentia transversa in fissilibus quoque seu foiffilibus obvia finis est vagine caulem obvolventis, & initium foli ipsius: Brauner Letten aus dem Joachims Thal mit Kannenkraut. Myl. *Muf.* n. 80. Sehr breiter und gefreißter glatt und Schwarzer Schiff, kommt mit seinen streifen gleichen, oder gelenken dem Arundini Saccharina, Zukerrohr ziemlich bey, oder ob es eine Art von dem als Ebenholz ganz schwarzen gefreißt und glatten Rohr ist, das sonst in der Provinz Quantung häufig wächst. *Volkm.* Sile. 101. TAB XIII. f. 7. Eine befondere Art von einem breiten und gefreisteten Rohr auf grauem Schieber in den Koblygruben zu weißfein. Id. 332. T. IV. f. 3.

80 Arundinis vallatorie radix. Luid. p. 180.

81 Arundo Indica in Lapidem verfa Coralii fere Naturâ similiis *Calanites*, à Calamo. Gesn. Fig. Lap. 15. *Indus xanthops annularis* Spüb. Theophr. de Lap. Ad Columellos non inepte referit Helwing. *Lith. P. II.* 114.

82 EQUISETUM Diluvianum in fæxo cinereo nigricante mar-

gaceo,

TAB. L
fig. 5.

gaceo, ex Anglia. *Muf. Dil.* n. 22. *Dilav.* Ad *Squamata Sche-*
mata refert Luid. p. 110.

83 Equisetum adhuc tenellum in densam foliorum spicam congeletum, vel spica Plantæ aliquicis hactenus ignota ex Anglia. *Muf. Dil.* n. 25. Conf. Ahovai Myl. *Sax.* p. 30. *Dilav.*

84 Equisetum & Filix in Lapiide Angloico. TAB. I. fig. 5. TAB. I. *Muf. Dil.* n. 53. Conf. Equisetum majus. Myl. *Sax.* p. 30. fig. 3. & 5. ad p. 16. *Dilav.*

85 Grauer Krautbeschier mit dem Equifeto palustris longioribus setis. C.B. *Volkm.* *Sil.* 333. T. XIV. f. 7.

86 Equisetum palustre brevioribus setis polypsermon C.B. vel Equisetum minimum seu Cauda equina minima Myl. *Sax.* p. 30. fig. 12. ad pag. 19. v. TAB. I. fig. 3. *Dilav.* Siehet auch der TAB. I. Spargula Rovill. Alfinæ spicæ dictæ majoris C.B. nicht ungleich *Volkm.* *Sil.* 112. T. XIV. f. 7.

87 Equisetum in lapide fissili cinereo fusco. Musei Tigurini TAB. II. fig. 1. *Dilav.*

88 Equilettum foetidum sub Aquæ repens perfrictum. Steiner Käfferbäthe oder Katzenwadel. Lang. *Hilt.* Lepid. p. 53. TAB. XIII. pertinet ad perfricta Post Diluviana. Conf. Mort. *Norb.* p. 150. Plot. *Stafford.* 190.

89 Hippurites. Or a stone with the impreßed image or signature of the Equisetum, or Horse-Tail. Grew. *Muf.* 268.

90 Hernaria cum Cauliculis, foliolis & vauculis feminatibus, in fæxo, singulis quasi viribentis & eminentibus. Helwing. *Lith.* Ang. p. 40. TAB. I. fig. 21.

91 Rhabararam laideum hoc nomen nonnius colore Rhabarari meret, & structurâ plurimum à Radice illa Sinenis differt. Bes. *Muf.* 103. T. XXXVI.

92 Ganz weisse Saamen in grauen Gelein, den Hirsekörneren nicht ungleich. *Volkm.* *Sil.* 133. T. XXIII. f. 11. Milium vulgare, Milium album, Weisse Hirsekörner, aus und innwendig weiss. Id. 134. T. XXIV. f. 16.

CLASSIS XVI.

Herbae & Suffrutices, qui floribus carent, & feminine donantur.

93 M. D. n. 12. FILICIS Species in fæxo fissili margaceo nigro Manchacensi TAB. I. fig. 8. 10. *Dryopteris nigra* Luid. *Lith.* TAB. I. p. 108. *Dilav.* Porosa Fronde di Felai. Imp. 577. Paproc w Kamieniu Pol. Helw. Ind. Foff. Pol.

94 M. D.

- 94 M. D. n. 15. *Filix quædam Diluviana ex Fodinis Cumbris.* *Diluv.*
- 95 M. D. n. 16. *Filicis species Diluviana ex Anglia. conf.*
TAB. III. fig. 7.
- 96 M. D. n. 44. In codem Lapiide cinereo Silefaco duplex
Planta Diluviana, una Filix videtur, alia Filicula. TAB. I. fig. 9.
TAB. IV. Cum priori confer Trichomanes minerales longifolium, f. Litho-
trichomanes longioribus foliis integris donatum. Luid. n. 197.
- TAB. I. 97 M. D. n. 45. *Filicis folia in Lapide Manebacensi.* TAB.
fig. 10. *Diluv.*
- 98 M. D. n. 47. *Filicis species in faxo Faringdonensi Ant-*
gleia. TAB. V. fig. 5. Conf. Plakent. Amalch. Botan. Tab. 40.
fig. 3. *Diluv.*
- 99 M. D. n. 48. *Filicis species pinnulus denso ordine Coftæ*
adnatissim in Lapide nigro Silefaco. TAB. III. fig. 7. conf. *Filix. Myl.*
Sax. p. 30. fig. 6. ad. p. 19. & *Filix non ramosa major pinnulus*
longi angusti profunde dentatis, supremâ pinnâ longius mucrona-
nata. Pluk. Amalch. p. 93. TAB. 43. *Diluv.* *Filicula petraea*
pinnulus longis angusti dentatis. Volk. *Silef.* T. XIII. f. 3.
- 100 *Filix ramola mas,* *pinnulus obtusis mucronatis.* *Groß-*
Farenkraut mänlein mit unterkeiffen Blätteren, *auf weißlich-*
ten Sandkörnern. Volk. Sil. 106. T. XI. f. 2.
- 101 *Leberfarber schieber mit der Silice querna C.B.* *Eichfarben,*
Klein steinfarbenraue weiblein. Id. 108. T. XII. f. 2.
- 102 *Filicula petraea* IV. Tab. foliis non serratis, *an dem die*
Blätter ganz, *und gar nicht zerkerftet:* *kommet auch mit der*
Filice faxatili non ramosa, *nigris maculis punctata.* C.B. *über ein*
auf Schwarzegranit Schiefer, Id. 109. T. XIII. f. 1.
- 103 *Filicula petraea feminina.* III. Tab. Id. 110. T. XIII. f. 2.
- 104 *Filicis Ramulus in Lapide fissili calcario albo.* Helwing,
Lith. P. II. p. 94.
- 105 M. D. n. 50. 58. *Osmunda vel Filix ex North.* Bierly
Lancastrensis Agri, & ex Fodinis Flintenibus in Cambro Bri-
tannia. TAB. IV. fig. 6. conf. fig. 3. TAB. cit. & fig. 2. ac 4.
IV. 30. Plakent. Almag. Tab. 402. *Diluv.* *Schiefer mit Blätteren von*
der Filice non dentata florida. C.B. Volk. Sil. 111. Tab. XIV.
f. 1. *Folia Osmundæ vel Filicis aliis.* Id. 112. T. XV. f. 2.
- 106 M. D. n. 53. *Equitulum & Filix in Lapide Anglico.* TAB.
fig. 5. *Diluv.*
- 107 *Filix mas folio dentato-CB.* in Lapide fissili, Mufci Ci-
vici Tigurini. TAB. II. fig. 3. *Diluv.*
- 108 *Filicis species foliis longis duodecim pinnatis seu conjugata-*

- tis impari claudente extremum scapum. TAB. V. fig. 9. *Diluv.* TAB. V.
109 *Filix quædam pinnulus valde tenuibus.* Hain. fol. 26. fig. 3.
110 *Filix feminina major.* Myl. Sax. p. 30. *Diluv.*
- 111 *Filix quædam ramosa foliis denticulatis vel leguminosæ.* TAB.
TAB. IV. fig. 5. *Diluv.*
- 112 *Ramulus truncatus Filicis folia referens,* maffa lapidæ
alba inclusus. Helwing. Lith. Ang. 41. TAB. II. fig. 5.
- 113 *Lapis sciffili ferè similes filicem & alias herbas preterfactas*
exhibens. Stein dem Schiefer etwas ähnlich, zwirnen Farnkraut,
und andre kräuter, zu stein geworden zufreiben. Spen. Mus. 92.
- 114 *Lapis partim sciffili, partim Lithomargæfamilis, Herbarium*
syphilistrum Filicis Polypodi & aliarum folia petrifacta exhibens.
Stein zum Theil dem Schiefer, zum theil dem Steinnagel ähnlich,
zwirnen petrificierte Waldkräuter, als Farn, Engelßüß,
und dergleichen enthalten. 1. c.
- 115 M. D. n. 24. TRICHOMANES minerales ex Anglia.
TAB. IV. fig. 4. *Trichomanes minerales foliis integris mucronata.* TAB.
Tis. Luid. n. 191. *Diluv.* Ein Schwarz und grau, bey uns sonst
umbekehrt gewiechs. Volk. Sil. 112. T. XV. f. 1.
- 116 M. D. n. 56. *Planta epiphyllumferma Trichomani simi-*
lis in Lapide nigro Ilmenavienti. TAB. I. fig. 6. conf. cum Filii.
ce mari non ramoso fimbrii pinnulus obtusis mucronatis. Luid.
n. 184. & Minera Ferri exprimente Filicem marem. Wolfart.
Vale Havur. §. 10. *Diluv.*
- 117 M. D. n. 66. *Trichomanes seu Polytrichum officinarum*
C.B. & cales Arundinis è Fodinis Faringdonibus Angliae.
TAB. III. fig. 1. *Diluv.*
- 118 M. D. n. 123. *Trichomanes in margine subfuscus ex Com-*
modavia Silefia. *Diluv.*
- 119 *Trichomanes minus & tenerius C.B. siehet auch dem A-*
dianthro albo tenui folio Rute Murariae accedenti nicht ungleich.
Volk. Sil. 112. T. XV. f. 1.
- 120 M. D. n. 2. 248. b. 1. *FILICULA fontana major,* f. Adian-
thum album Filicis folio. C.B. in margine cinere ex Fodinis Li-
thantracum ad pagum Altewaffer, duobus à Sudice milliaribus
in Silefia. TAB. I. fig. 7. conf. non tantum Adiantum album Fi-
licis folio. IB. Sci. & Filix faxatilis caule tenui fragili. Raji.
Filicula montana foliis vario Taur. seu Adiantum album tenui-
folium Rute murariae accedens. IB. Adiantum foliis minutis
in oblongum sciffs pediculo viridi. CB. Confer Myl. Sax.
p. 39. fig. 5. ad p. 26. Marum Majoranum & Dielammum Cre-
ticam. Memorat & Luidius p. 108. Adiantum album, f. Ru-
tam

tam murarium Schiffo Carbonario impressam. *Diluv.* Filicula petraea feminina Tab: in margine cinerea colore pecta nigro, von *Gablau*, t. 1; meil von *Landsbut*. Kifn. Muf. n. 8. de quo Loco natali v. Volkmann. *Siles.* p. 108. qui p. 109. *T. XIII.* f. 5. sibit Filiculam petraeam seu faxatitem *IV. Tab.* foliis ferratis, & Filiculam fontanam folio vario. Id. p. 112. *T. XIV.* f. 5.

121 M. D. n. 3. Filicula alia Diluvialis vom *Schwartzwald* in *Schlesien*. *Diluv.*

122 M. D. n. 117. Filicula ex Fodina Lithantracum Planitzenfi. *Diluv.*

123 M. D. n. 118. Filicula quædam & stellaris cuiusdam Plantæ folia ex eodem loco. *Diluv.*

124 M. D. n. 131. Filicula ex montibus Giganteis Silesia. *Diluv.*

125 M. D. n. 239. Filicula eadem cum n. 3. von *Rablau* in *Schlesien*. *Diluv.*

126 M. D. n. 40. Filicula quædam & Neurophyllea in margini filii Planitzeni Silesiae. *Diluv.*

TAB. X. fig. 3. Phyllitis mineralis Luidii. n. 190. *Tab. V.* fig. Phyllitis trifolia in *Transl. Phil.* n. 337. p. 95. *Tab. I.* fig. 5. *Diluv.*

128 M. D. n. 18. Osmunda precedens videtur extremitas ex Anglia. *Diluv.*

129 M. D. n. 21. Osmunda alia Diluviana ex Anglia. *Tab. IV.* fig. 3. 4. Lithosmunda minor f. Osmunda mineralis pinnulis brevioribus densius diffinis. *Luid.* n. 189. Conf: Osmunda Regalis, an *Filix florida*. Parkins. *Tour.* *Fili* ramosa non dentata *florida*. C. B. *Fili* floribus insignis IB. & Plukens. *Almag.* *Tab. 402.* fig. 1-4. *Diluv.*

TAB. II. fig. 2. Plante leguminoso vel Filicinae cuiusdam costa extrema foliosa in Lapipe Onigentis. *TAB. II.* fig. 2. Conf. *Fili* florida five Lithosmunda. *Luid.* n. 188. *Diluv.*

TAB. I. fig. 4. Planta Diluviana epiphylopermo in sa- xo dimidato convexo-plano in profunditate ingenti reperta in Fodini Ferri prope Newcastle Northumbriae. *TAB. I.* fig. 4. Lapis Mineræ Ferri Pileiformi similis in cuius medietate unum vel plura *Fili* folia repræsentantur Anglis fosforibus *Cathead*, *Catscamp*, *Thoresby* in *Transact. Phil.* n. 277. p. 1071. *Cathead*, *Raji*. *Topog. obs.* 311. *Diluv.*

132 Epiphylopermo mineralis scutellata, Phyllitidis folio quatuor ad minimum nervis insignito. *Luid.* n. 180. *Diluv.*

133 Li-

133 Lichen petraeus latifolius petrificatus, seu Hepatica fontana C. B. *Stemmen Leberkraut*. Lang. *Hift.* *Lap.* p. 53. *Tab. XIII.* *Pofdilu.*

134 A figure with the exact Signature of a stem of Polyody, with the Leaves Grew. Maf. 268. *Polyodium minicale* Luid. *Caprotka Kamienna*. Helwing. Ind. *Foll.* Pol.

Not: Omnis generis Plantæ Lapidibus impressæ proper Fili- cum Frequentiam Fosforibus Carbonariorum Anglis vocantur *Carreg- Redyng*, i. c. *Fernstone*. Luid. in *Trans. Phil.* n. 337. p. 94.

CLASSIS XVII.

Herbae & Suffrutices, quarum flores & fructus conpi- cui desiderantur.

135 M. D. n. 248. o. *Tartarus lapideus* ex pluribus MUSCIS tatarum penetrantibus variegatus prope Florentiam videtur. *Pofdilu.* *Mucfus* lapideus. Pol. *Mecb Kamienny*. Helwing. Ind. *Foll.* Pol.

136 M. D. n. 248. q.s. *Lapis Calcarius Fiffilis Dendrites ad- infar* *Mucfus* squamosi ad superficiem insignitus prope Florentiam. *Videtur Pofdilu.*

137 *Mucfus* squamosus niger in margine cinerea von *Altwaffer*. M. D. n. 248. a. 1. *Pinus montana* sylvetris. Kifn. Muf. n. 26.

138 *Mucfus* vulgarissimus petrificatus. *Steines gemene moos*. Lang. *Hift.* p. 53. *Tab. XIII.* & *Mucfus* *Filicinus* petrificatus. *Steines Fahrnkraut moos*. Ejusd. Sunt *Pofdilu*.

139 M. D. n. 198. *FUNGUS Lapideus marinus* pyxidatus. Columna de Glofopetri. Fungites Plotii Staffordshire. *Tab. XII.* Fig. 3-4. v. *Icon.* in *Querel. Pisc.* p. 33. *Tab. V.* Tit. *Caryophylus marinus* fossilis. Ex Agro Bononiensi. *Diluv.* Ramulus Corallii rubri cum Caryophyllo marino minore. Volk. *Sil.* 126. *T. XXI.* f. 11. *Columelus major* turbinatus subtilissime in longitudinem striatus, & in extremitate latius expansa striatus; *Caryophylus marinus* maximus. *Sehr große graue Seemutter nügel* Id. 336. *T. V.* f. 10.

140 Eine andere Art von einem Caryophyllo marino, an denen etliche Strix bis an das unterste Theil lauffen. Volk. *Sil.* 123. *Tab. XX.* f. 4.

141 M. D. n. 199. Alius ejusdem generis *Cornu adinstra* re- curvus. Bononiensis. *Diluv.*

142 M. D. n. 200. Idem ex montibus Querfurtenibus, *Diluv.*

- 143 M. D. n. 201. Idem ex monte Randio lapideus. *Diluv.*
 144 M. D. n. 202. Idem in Lapide calcario Gothlandico
Diluv.
 145 M. D. n. 203. Idem ex fabulero Teutonensi Hassiae exi-
 guous *Diluv.*
 146 M. D. n. 204. Idem ex Fodina Weissensteiniensi Hassiae.
Diluv.
 147 M. D. n. 205. Idem prope Massel Silesia. *Diluv.*
 148 M. D. n. 206. Idem ex Agro Basileensis. *Diluv.*
 149 M. D. n. 209. Fungus Lapideus Silesiacus Maslenius. *Dil.*
The Championion or Thaddeus. Transl. Phil. n. 314. Pol. *Gryzbia-
 fly Kamienni.* Helwing. Ind. Foff. Polon. *Mosc. Mus.* 175.
 150 *Tartofale* impetrare. *Mosc. Mus.* 175.
 151 Fungus pilatus. Bajer. Or. 46. T. I. f. 32. Fungus la-
 pidus. Pol. *Gryzbia Kamienny* Helv. Ind. Foff. Pol.
 152 M. D. n. 245. Columelli vari striati ex montibus are-
 nois Querfurtenibus *Diluv.* Columellus. Pol. *Słupick* Helwing.
 Ind. Foff.
 153 Columellus majusculeus arcuatus, triuncialis longitudinis,
 & crassitice pollicaris, per superficiem striatus in bali paulum
 excavatus, itellatus saepe Helwing. *Lith. P. II.* 105.
 154 Alcyonium majoris moduli, longitudine quinunciali
 inflexum; in distanta cuiusque Uncia faciis crebris cinctum;
 striis per longitudinem (exaratum atque ita incurvatum &
 tortum, ut extremitates a fe incivem vix latitudine duorum di-
 gitorum different, in bali profunde excavatum. *Id. I. c.*
 155 Alcyonium fimbriatum in cuius bafi stella à centro in-
 ternalum partium initium sumens, ad externas partes fimbriae
 inflatae expanditur, ut Caryophylli cuiusdam fere explicantis fi-
 guram mentitur, cui Icon Bajerianii Alcyonium *Tab. I. n. 33.*
Oryz. Noric. quam proxime accedit. Helw. *I. c. Tab. III.*
f. 4.
 156 Alcyonium Proliferum depresso, vix unciale magni-
 tudinem equans, obfusiori sua extremitate & depresso in turbinem
 abit, quis depresso arcuus compacata & frequentiores in eo facias,
 & inter facias, strias exhibere deprehendit. Ceterum, qua par-
 te expansa cavitas ad modum patellæ conspicitur, in cuius fundo
 Pectunculus nigredine splendescente conspicuus immeritus ha-
 ret, in expansione numerantur 13. alia Alcyoniola, fibi invi-
 cem in circuitu arcte stipata, & ita minuta, ut vix longitudine
 ad granum hordeaceum accedant, ex omni tamen parte perfectè
 striata, fasciata, & in aperturis suis pulcherrimèstellata, tali
 ordine,

ordine, ut venustissimum roscam Corollam effingere videantur.
Id. I. c. T. III. f. 5.

157 Alcyonium profundè striati specimina plura ex uno princi-
 pio. Constat hoc ad minimum ex novenis columellis, qui ex-
 tremis rufis cupidis ita connectuntur, ut ex uno quasi vali-
 cationis puncto initia simplici videantur, distinguuntur pra-
 terea profundus stria crassis angulis.

158 Alcyonium ex uno principio pluribus ramis distinctum.
 In hoc ex una quasi radice eriguntur plures excrescentia, verum
 non striatae, quorum qualibet crebris ramis extuberat, & cum
 superior pars decurrentia, similique in durissima materie cor-
 allina mutata sit, stilifera non est, sed ad latera circulus ex-
 ornata. Halcyonium foraminoso Imp. seu 4. Diose. haud absimile.
H. N. L. XXVII. c. Helv. p. 106.

159 Alcyonium columnare polygonum. Ex geniculis densis
 & crassituberculatis, crassitie penitus anterius constructum, stellarum
 express. *Id. I. c.*

160 Columellus fellatus Adamante gravidus. Extremitas
 qua basin est capula adintar cava, striisque profundis sulcata
Id. p. 107.

161 M. D. n. 248. hh. Lapis Fungo petrificato similis.

162 M. D. n. 248. ii. Fungiformis aliis Lapis candidus pro-
TRANSL.
pe Bononiae. *Diluv.*

163 Fungites porosus hujus nominis Fungo similis. *Ein in
 sein verwandelte* Morobel. Helwing. Lith. Ång. p. 40. Tab.
II. fig. 1.

164 Fungites Fungum Leeschii XVII. exprimitur. Germ. *Roth-
 kops.* Lapidu durissimo, ut radici infidens. *Id. Tab. II. fig. 2.*

165 Lapis Fungum Clafii XVI. S. Augusti mensis. J. & C.
 B. primo intuitu repräsentans, verum accuratio obseruatorum Ar-
 toccreas parvum, *eine Kleine pasteten*, menticies. *Id. Tab. II. fig. 3.*
Mycetarocetes.

166 Fungites ex Agro Eboracenii *A Merret Pin.* 215.

167 Fungites cinereus Humberianus gyratim subtus undulatus,
 seu Portipes undulatus litoralis. *Luid. n. 157.*

168 Fungus pilatus. Bajer. *Oryz. p. 46. Tab. I. fig. 32.*

169 Fungita seu Fungi petrofi. *Naturliche Stempelze und
 Schwämme.* Herm. Maslow. p. 219. *Tab. XI. fig. 1. 2. 3. 4. 5. 6.*

170 Mycetites, Fungite A coarse Spar in form of a Small Mu-
 shroom, resembling the Fungus Infundibuliformis of Ray. Syn.
 Stirp. Britt. n. 25. p. 17. *A very Small Mycetites of a Conic-
 shape, and so striate, as the Mycetites usually are, viz from the
 cir-*

circumference at the top, downte sides to the apex of this Conical littlestone, of a bluish colour &c. Mort. North. p. 181. A mother of this figure, and thus striate, but usyally of a Balkier size, confing Wolly of spar, is the Columellus turbinatus albidas. Luid. n. 134. Id. l. c.

171 Fungi Genus lapideum, intus striatum, plerumque hemisphaericum, basi in plures circulos concentricos distincta. M. D. n. 248. i.¹ Lapidies rotundati, hemisphaerici, fastigiat, porosi, fulcari, rugosi, cavernosi, striis capillaceis prædicti, quorum basis plana, & in nonnullis circumis exasperata visitur. Helwing. Lib. 72. Tab. VIII. fig. 15. 16. 17.

172 Fungus marinus plicias repudis. Ein See Schwamm mit übergeschlagenen falten, oben mit einen grüblein, worinnen der fiel geflasterd, siebet auch einem weppenest nicht unähnlich. Volk. Silef. 123. Tab. XX. f. 6.

173 Fungus marinus foſſili albus orbiculatus, weisser runder Schwamm, rauch und ſcharff als ein Binsenſten, unten bobl. Id. 124. T. XXI. f. 8. 9.

174 Fungita Fungum Favaginofum cavum seu Radicem Aristolochia rotundæ excitate referens. Id. 137. T. XXIV. f. 24.

175 —— veluti in nodum collectus. Id. 138. T. XXIV. f. 25.

176 LYCOPERDITES vulgaris major. Lang. Hif. p. 52.

177 Lykopertites rotundus orbicularis. l.c.

178 Lykopertites minimus pediculo donatus. l.c. Dubii.

179 Aperitifid Tuber with ſeveral knobs, not much unlike that called Cervi Boletus. Grew. Mus. 274.

180 M. D. n. 6. ALGA tenuifolia feu Graminis species Diluv. viana. TAB. V. fig. 3: conf. Alga tenuifolia Luid. p. 108. Poraſſ. viridi. TAB. XIV. fig. 3. Kamienie. Pol. Helw. Ind. Foffi. it. Porostowy Kamien. & forte Phycites Plin. Lib. XXXVII. cap. 10. Sed separandus Fucus petrificatus. Lang. Hif. p. 53. Tab. XIV.

181 M. D. n. 248. c. Dendrites Algæ ramose ſimilis in Lapiſe viridiani.

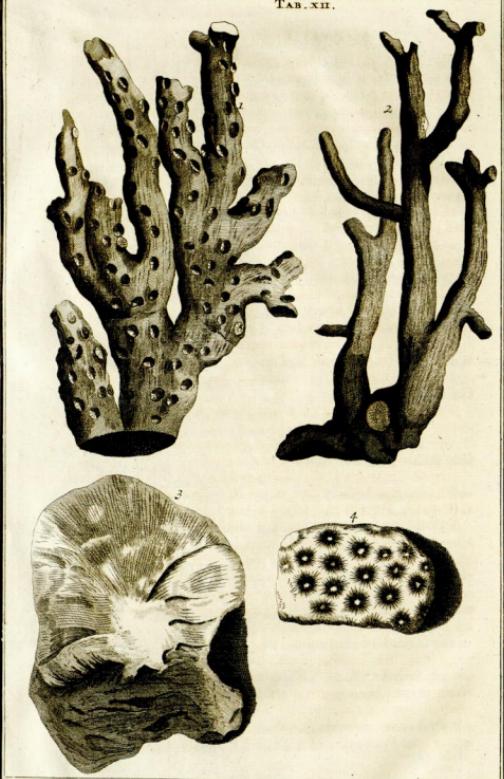
182 M. D. n. 248. d. Alga alia latifolia ramosa in marmore viridi.

183 M. D. n. 248. e. Alga alia tenuifolia ex Monte Mavore in faxo cinceto.

184 M. D. n. 248. m. Lapis Florentinis Pietra forte dictus, quasi Fucus vel arborcs aphylla ad extimam partem exhibens.

185 Fucus folio rotundo C. B. *Opuntia* lapidea ſimilis Opuntia marinae littorali & faxatili. Cluf. Helw. Lib. P. II. p. 96.

186 M. D.

Cecile me D^o Garidel Aquis extensi Med. Doct. ac Prof. Regio.
de Historia Naturali imprimita Divitiae meritisimo.

APPENDIX.

79

186 M. D. n. 113. Silex igniarius nigricans CORALLIIS
fitulois, rarissimis & Retepora Diluviana oblitus ex pago Mack
prope Lipfiam. n. 122. Saxum Corallii referunt prope Lipfiam.
n. 127. Pyrites siliceus ex montibus arenosis Querfurtenibus Cor-
allio reticulato fossili praeognans. Corallium. Myl. Sax. P. II.
T. IX. f. 2. Corallium fossile. Mell. Lap. Fig. Lab. p. 21.
T. II. f. 2.

187 M. D. n. 188. Corallium fossile albidissimum prope
Lipfiam.

188 M. D. n. 129. Corallia varia fossilia ex montibus are-
nofis prope Querfurtem.

189 M. D. n. 40. Corallium fossile cortice reticulato obdu-
ctum. Spec. Lab. Helv. p. 14. fig. 17. Porus Gallinace pen-
na minoris cratilite undeque punctulatus. Luid. p. 105.
Corallites major reticulatus. Lang. Hist. p. 105. Tab. XVII.
Berg-Corallen. Corallium album punctatum rugosum, aliquando
leve, furcatum & ramosum. Helwing. Lith. Ang. 49. Tab.
IV. fig. 1. 2. 3. conferendum cum Corallio tuberoso punctato.
Worm. Mus. 233. Mellem. Lap. Fig. Lab. p. 22.

190 M. D. n. 145. Corallium album marinum fossile ex
Gallia.

191 M. D. n. 147. Porus Coralloides fossilis ex Sicilia. Co-
rallites. Grew. Mus. 271.

192 M. D. n. 162. Corallium quoddam album ramosum in
faxo arenario. De Remoulins en Languedoc.

193 M. D. n. 168. Corallium porosum seu stellatum cinerei
coloris in faxo Querfurteni. Rcp. Corallium album stellatum.
C.B. Corallium stellatum Imp. Volk. Silec. 123. T. XX. f. 9.

194 M. D. n. 169. Corallium albidum vel cinereum Quer-
furtense conferendum cum Hippuri faxea. Corallo articulato.
Imperat. Stor. Nat. L. XXVII. Scilla vana speculaz. dilig. p.
142. Tab. XXI. Tiene annodamenti simili alle giunture de
gli Animali — ramoso nel modo de gli altri coralli, composto di
pezzi simili de' simbi d' Animali sanguigni, de quali l'uno all' altro
con profundi articolis si congiunge.

195 Corallium littorum, Hippuris marina, Hippuris fa-
cea, Clus. seu Equito simili faxea; Columellus Corallo-
des craefiusculus. Luid. Columellus fulcis transversis exaratus.
Herm. Masl. Ist ein großes Stück von dem Stengel, der rund und
glatt, mit gleichen oder gewebern unterschieden, die Striat sind,
Zwischen den gewebern, und oben, wo es abgebrochen, radiar,
Braun oder Braungelb, oder weiß. Volk. Silec. 119. Tab. XVII.
f. 8.

f. 8. Ein Stück von einer Hippuride faxea majori striata, großen fließernen Pferde Schwanz-Katzenzägel. Id. 124. T. XXI. f. 6. Conf. n. 178. a. Pol. Stræ pecca Kamienna. Helwing. Ind. Foss. Pl. Hippuris faxea littorea Rumphii craffior, & articulis profundè striatis, usque abinvicem facile separabilibus distincta. Helw. Lib. P. II. 95.

196 M. D. n. 170. Corallii porosi Querfurtenis fragmentum pollicaris craffiticus.

197 M. D. n. 171. Silex Achatinus niger Querfurtenis Re-tepora flavecente obductus. Conf. n. 161.

198 M. D. n. 172. Corallii fossili fragmenta parva varia ex Montibus Querfurtenibus.

199 M. D. n. 188. Corallinorum Lapidum striatae matrices ex Randio.

200 The branched sort of Coralloids. Mort. North. p. 185. Tab. II. fig. 11. Forsan potius pertinet ad vermes tubulatos.

201 Corallium fossile exalbidum minimum Luid. n. 16. A branched Coralloid-basis. Mort. North. p. 185.

202 Corallium fossile ramulosum, Coralloides fruticosa recta alba. CB. Die zu sein gewordene Erde oder Lett, so sich Zwischen die Ramulos oder Virgulas gelegen, ist ockergelb, oder Pomeranzienfarb, die Virgula weiss und glatt. Volk. Silef. 19. T. XVIII. f. 1.

203 Massa Lapidea ex ramulis Corallinis punctatis tam reditis, quam inclinatis, sepe etiam ramosum constans, & adinfar vermiculorum uncialis Longitudinis craffitic Lumbricus junioribus simili fibi invicem stipatis. Hujus Specimina nonnulla, quoniam ramulosstellatae in extremitate offendunt, ad Milleporam referenda reor. Helwing. Lib. p. 50. Tab. IV. fig. 14. XI. n. 5.

204. Alia eiusdem farina, in qua ramuli Corallini partim punctati, partim porosi, partim pectunculi adinfar striati, nonnulli denique deprefti apparent. Id. Tab. IV. fig. 15. Conf. Büttn. Corallög. Tab. IV. n. 1. eadem cum Campoide Helwingii, & Ramulis seu fragmentis Corallinis striatis. Volk. Sil. 335. T. V. f. 5.

205 Fructum Corallii dendrici, lividi & albi coloris, fibris non rectis, sed paulum inclinatis, atque arcuiforme compacitis conflans, quorum densa confitatio in extremitate in catenulum effigatur. Büttn. Corallög. Tab. V. fig. 1.

206 Corallii fistuloso specimen, fluctuum interlucentium iterata vi exefa & strigis ac profundis sulcis exarata, quae expansione

fusione sua in Corallium in Büttn. Tab. II. fig. 8. expressum figurant. Id. p. 51.

207 Corallium ramosum Luidii Aftropodio ramofo vulgari, seu stelle fossili arboreo virgulito simile, cuius iconem vide inter Luidianas. n. 1132. Id. Tab. XI. n. 4.

208 Massa Corallina, que sparsim minutis eminentiis fistulosis turget, quas inter circelli & ductus quidam albedine corallina conspicuntur, totumque lapidem penetrant. Id. Tab. V. fig. 2. Fragmenta Corallii tubulofi albi cortice tenui. Volk. Sil. 335. T. V. f. 9.

209 Lapis totus ex tubilibus Tubalis fistulosis densissime constitutus, fistulis quidem succo petricolo rectis, quandam vero ut conjiciatur, poros, ideoque non incongrue prius Imperati associavit. Luid. Tab. V. fig. 3.

210 a. Tabulariae Coralloidis ex fistulis collateralibus composite specimen. Id. Tab. V. fig. 4.

210 b. Lapis, in cuius superficie inordinati ductus albi, vermium petrificatorum materia Corallinorum exponentur. Id. Tab. V. fig. 2.

211 Corallii dendrici generis particula, structuræ subtilis, in extremitate faciem flattam exhibens. Id. Tab. V. fig. 5. Simillima est Büttneri Corallög. T. I. f. 14.

212 Fructum Corallinum, in quo varie expunctiones ductus & fistulas representantur quibus catenula accuratè articulata implicantur. Helwing. T. V. fig. 6. VI. f. 1.

213 Lapis, in quo vegetatio Corallina ex fistulosis excrescentiis cavis, usque tursum prominentibus apertissime cognoscitur. Id. Tab. V. f. 7.

214 Lapis Corallii nigri figuræ vegetabili cuidam non diffimilibus ex utraque parte indistincte effigiat. Id. T. V. f. 8. VI. f. 3.

215 Corallium fossile craffitus striatum. Id. T. V. f. 18. p. 53.

216 Ejusdem specimen ovalis fere figura. Id. T. V. f. 19.

217 Corallii fasciati, & in superficie in longum striati specimen, inter Columellum & Hippurim ambigentia, ut vult Büttn. Corall. T. II. n. 10. Id. T. V. f. 20. 21.

218 Ramulus corallinus striatus, gyris nonnullis cinctus, cæteroquin geniculatus. Id. T. VI. fig. 10.

219 Lapis albidi Catenula tam pulchre articulata, qualis Aurifabri manu fabricata fuisse, circumvolutus. Id. T. VI. f. 1. V. f. 6.

220 Matrix Corallinorum, in qua Corallinae fistulae dense

L muisci

musci instar stipata sunt, & circumcirca eminere deprehenduntur. Id. *T. VI.* f. 2.

²¹ Corallium externe fistulosum, intus cancellatum. Büttn. *Tab. I.* n. 12. 13. falsò à nonnullis pro gypso spumoso venditatum. Id. *T. VI.* f. 4.

²² Corallii crassioris striati fragmentum, cuius stria ita magnifica sunt, ut fistulosus Corallus aptissime affimilentur. Id. *T. VI.* f. 5.

²³ Mappa Lapidea, in qua confractorum Coralliorum interne partes profundis sulcatae, & simul transversalibus striis exaratae conficiuntur. Id. p. 54. *T. VI.* f. 8.

²⁴ Corallium porosum in latum & sinuosum ambitum fungiformem expansum. Id. *T. VI.* f. 9.

²⁵ Corallium aliud intus materia cretacea impletum, extra loco striatum tuberculis punctatulis sine ordine positis conspicuum. Id. *T. VI.* f. 7.

Merentur recensiones particularem Corallia fossilia, prouti ea descripti Cl. Büttnerus in *Coralligraphia sua subterranea*, nempe:

²⁶ Tab. I. fig. 1. Tuber seu Globus corallinus fistulosus, & quadrammodo ceras & obtusus, conferendum cum *Tab. XII.* n. 10. Maslog.; & ex marinis cum *Tubularia Corallide*. Tab. VIII. fig. 5. Relat. Ind.

²⁷ — — — 2. Fragmentum Trunci Corallini porosi. conf. cum *Corallio marino*. Valentin. Mus. Mus. p. 108.

²⁸ — — — 3. Tubularia Coralloides seu Globus corallinus.

²⁹ — — — 4. Frustrulum Corallii cuiusdam nodosum ac leviter striatum. Videtur species *Hippurido faxae* vel *Carang-Alca*.

³⁰ — — — 5. Particula Corallii albi truncata ac nodosa, cavis afroformibus distineti. Accedit ad speciem Corallii albi ac lavis, *Carang Bonga* dicā. Volk. *Sil.* 156.

³¹ — — — 6. Corallium punctatum.

³² — — — 7. Globus Corallinus exhibitus quoque à Myl. Mem. Sax. P. II. Conf. cum *Waffelsteinae*. Relat. Ind. p. 116. b.

³³ — — — 8. Furculosa punctata Corallii particula. Conf. cum Aleyconio n. 347.

³⁴ — — — 9. Fragmentum mafsa lapidea ramulis corallinis repletis, striatis, intortis, præparatis ac affabre formatis. Convenit quadrammodo cum Carang-Goya Asiatico.

³⁵ — — — 10. Fragmentum Corallii. Conf. cum *A-*

carba-

carbarab specie rubea, vel *Datu Swangi* Relat. Ind. p. 114. b. Placenta corallina tubulosa ramulis tenerioribus. *Corallen klump*, mit vielen kleinen Pfaffen, dicht aneinander stehend. Volk. Sil. T. XXI. f. 1.

³⁶ Tab. I. Fig. 11. Corallium globosum & quodammodo prefluum, duobus eroneis gyrtatis & contortis. Item cum Mappa Corallina Indis dicta *Patu Parudan*.

³⁷ — — — 12. 13. Fragmentum Corallii fistulosi exterioris, intus cancellati: adjudicanda mafsa eidem *Patu Parudan*.

³⁸ — — — 14. Particula Corallii placentiformis, struetura subtilissima generis lignici.

³⁹ — — — 15. Corallion ejusdem speciei ac Indolis. Corallium placentiforme fistellatum. Altroites fistellulis elegantissimus exornatus. Volk. *Sil.* 335. *T. V.* f. 6.

⁴⁰ — — — 16. Particula Corallii e genere lignofo profi magis quamstellati.

⁴¹ — — — 17. Particula ejusdem indolis densior praecedente. An Elchara marina rimis seu poris longi culis. Volk. *Silef.* 123. *T. XX.* f. 7.

⁴² — — — 18. Fossile, quod proxime accedit ad *Cyliniderum geniculatum* subcœruleum. Herm. Maslog. p. 221. *Tab. XI.* n. 36.

⁴³ — — — 19. Frustrulum Corallii albi Dendrici generis, fed indutri.

⁴⁴ Tab. II. fig. 1. 2. Corallinum fossile ramis collateribus nodosis, Zonulus elegantiioribus instrutis ac leviter striatis.

⁴⁵ — — — 3. 4. Truncus Corallinus albida ac punctata cortice obdactus. Conf. cum Maslog. *T. XI.* f. 62. Luid. *Lith.* f. 176. Volk. *Sil.* 335. *T. V.* f. 7.

⁴⁶ — — — 5. Pars Corallii lignei ac stellati generis. conf. cum *Tab. I.* fig. 14. 15.

⁴⁷ — — — 6. 7. Mafsa Corallina globulum porosum una cum ramis incurvatis ac punctatis continens.

⁴⁸ — — — 8. 9. Corallium fistulosum ac luridum.

⁴⁹ — — — 10. 11. Fragmentum rami Corallini densioris, nodosi, striati ac gyrtatis. Medium tenet inter Columnellum & Hippurim faxeam. videtur Carang Alca. Relat. Ind. p. 116.

⁵⁰ — — — 12. 13. Corallium album marinum vulgare. Conf. Maslog. *T. XI.* f. 57.

⁵¹ — — — 14. Extremitas cuiusdam Corallii lignici.

252 Tab. II. fig. 15. & 16. Superior & inferior pars Placenta Corallina. Huius arnulum Corallum, in cuius una parte ramuli tubulosi tenues, ut culmuli arcte cohaerentes &c. Helv. Lib. P. II. 126.

253 — — — 17. Particula Hippuridis, ut viderur, incurvata, gyrata, perdura, pernigra.

254 — — — 18. Mappa faxia, lurida, corallii Candilis fistulofolis, leviter gyrata, sed diffitis conspicua, conf. cum *Millepora Imperat.* delineata in *Relat. Ind. T. VIII.* f. 10. Corallia candida Zonis seu gyris circumscripta. Volk. Sil. 124. T. XXI. f. 2.

255 — — — 19. Columnellus conf. cum *Pelongant.* Corallo marino Asiatico, & *Caryophyllo marino.* Querel. Pl. p. 33. *Caryophyllus marinus* stellis majoribus. *Große Seemutter Nelle.* Volk. Sil. 122. T. XX. f. 1.

256 — — — 20. Mappa calcaria, qua captivi tenentur articuli stellarum marinorum, cum duobus caryophyllis marinis premissis.

257 — — — 21. Caryophyllus minor, seu Columnellus albidus, conf. cum *Tsieniana Malabarum.* *Seenagelüm.*

258 Tab. III. fig. 2. Id. cum n. 192.

259 — — — 3. Corallion, Lithotrotion ac Bafaltes *Luid.* & *Hermann* dictum, instrumentum majoribus stellis ex Mass-log. T. XII. n. 20. mutuatrum. Corallium fossile Madrepora. Imp. Volk. Sil. 117. T. XVI. f. 1.

260 — — — 4. Fragmentum Corallii, idem cum n. 192. ex Spec. Lib. Helv. f. 50.

261 — — — 5. videtur Fungi marini pars.

262 — — — 6. Idem videtur cum n. 334. &c.

263 — — — 8. videtur Corallion generis lignei placen-tiformis.

264 — — — 9. Fossile cortice nigro & Cattaneo ad Corallina referendum.

265 — — — 10. 11. 12. Vegetabile quoddam marinum.

TAB. XI. nos dixerim) in mappa lapidea.

266 Tab. IV. fig. 1. Corallia subtilissima (flores Corallit-

sum, itidem Microscopio subiectum.

267 — — — 2. Ramulus Microscopii ope major iusto de-linatus.

268 — — — 3. Reticulum Corallinum cavum & porosum, itidem Microscopio subiectum.

269 — — — 4. Ramuli Corallini, porosi, punctati, ex-soluti è Lapide corneo.

270 Tab.

270 Tab. IV fig. 5. Truncus lapidis cornei ramulis præruptis & concavis, in cavitate albicantibus.

271 — — — 6. Fragmentum lapidis cornei ramis sub-nigris & punctatis.

272 — — — 7. Truncus ex utraque parte præruptus, striis eminentioribus: luridus & cretacea circumdatus velut.

273 — — — 8. Lapis corneus ramulis ac globulis fibi invicem adunatus.

274 — — — 9. — — — reticulo marino seu Re-tempor & Eschara obductus.

275 — — — 20. Corallium latiforme, striatum, punctatum, nodosum, fuscidum.

276 Tab. V. fig. 8. 10. 11. Ramuli Corallini in lapide corneo.

277 — — — 9. Ramulus præcibus prædicti lapidis cornei partim striatus, partim punctatus.

278 — — — 12. 13. 14. 15. Ramuli Corallini poris in modum gyri ac Zonule in striatis.

279 — — — 16. 17. Reticula marina in lapide corneo. Hucu[m] Böttnerus.

Ex Volkmanni *Silezia.*

280 Corallium fossile ramosum seu furcatum, *In einem leicht-gelben Sandstein.* p. 117. T. XVI. f. 2.

281 Corallium tuberculatum, Fungum Coralloid, *Corallen Schwamm,* siebet auch einem Alcyonium nicht ungleich, ist weiß, wie mit vielen Högern, hat die gefällt eines Gebirns. Id. Fig. 3.

282 Fragmenta Corallii albi, Corallii albi forte geniculata, Chab. weiße Corallen Rohsteine, oder abgebrochene rohrförmige Zincken, bin und zerbrechet auf weißem Stein. Id. T. XVII. f. 1.

283 Madrepora, oder Corallium rotulus seu Circulus punctatus albis, in braungelben Geflecht. Id. 118. fig. 2.

284 Corallium Madrepora dictum albidum, foraminosum, Lapis Corallinus albus eleganter stellaris, Altroites Maris Orientalis, nonnullis. Ist lockerecht, wie ein Schwamm, oder ein Os spongiosum, doch steinbar, die Tubuli bobl und eben gefürst. Id. f. 3.

285. Corallium fossile verrucosum, & cancellatum friatum, Corallium album verrucosum *Boëtii de Boot.* An potius Pseudo Corallium fossile pustulatum ramulorum loco tuberculis compo-situm. Luid. Aufwendig grau und gefreift, bin und wider bockericht und mit kleinen verrucis oder Wärzeln besetzt, welche poros, und um den rand weiß sind. Id. 118. T. XVII. f. 5.

286 Corallina cortice reticulato, planta marina retiformis.

L 3

Clus.

Clus. siebet wie ein gefriktes weiffes, und über einen Stein gezogenes Netze aus, das von dem Gelein etwas erhoben. Id. f. 6. Corallina reticulata. Id. T. XXI. f. 5.

287 Corallium catenulatum, weil es wie eine gliederkette gefalle, die Catenuæ sind weiss, der Stein Ockergelb, kommt mit dem Astropropidio ramoso vulgari, seu Stella fossilis arboreo Virgulto, Luid. in etwas überein, Id. f. 7. Corallium catenulatum duobus eroneis, gyratis, & catenulatis notatum, die Catenuæ sind kleiner, mehr erhoben mit weissen rändlein. Id. T. XX. f. 3.

288 Astroites littoralis punctatus, das Gelein ist braunroth, und glatt, die puncta fleischfarb, zuweilen ist das Gelein grau, oder Aechfarb, die puncta weiss. Id. 119. Tab. XVI. f. 10.

289 Ein Ziegelfarbener Stein mit dunkelrothen Ringlein, welche vor das obere theil eines Corallii tubulosi, Alcyonium rubri forste, können angegeben werden. Id. T. XVII. fig. 11.

290 Eine Species Corallini fossili, Astroites dictus, circellis albis radiatis paflim notatus. Der Stein ist dunkelgrau, die Circelli oder Afterifici radiati weiss. Id. T. XVIII. f. 3.

291 Corallium Arachnion, Astroites Arachnoides, seu telis quasi arancis obtextus, pentagonus, Astroites verticalis, weil er einem weissen Stein, der mit den alterstüblichen und meist fünfseckischen Spinnweben über zogen wäre, oder die vortices Carteif artlich repräsentiert, ähnlich siebet. Id. 120. T. XVII. f. 5.

292 Alcyonium spongiosum, seu porosum, aichgrau um und um als wir mit einer nadel getupft. Id. T. XVIII. f. 6.

293 Scheinet das obere theil von einer Urtica marina, und zwar von der vierten Specie Boussueti de Nat. Aq. oben ist es grau, glatt und rugos, unten da es zusammen gepreßt, um und um mit vielen brauen und subtilen häbrlein als flächen befezt. Id. T. XVIII. f. 7.

294 Corallium striatum seu Columnellus striatus glandiformis, siebet wie eine Eichel, die noch am Calyce oder Köpflein sitzt, grau, nach der Länge von unten bis oben aus gespreift, wie ein Lapis Judaeus. Id. T. XVIII. f. 10.

295 Astroites afterifici magnis feu radiis foliaribus notatus, Sonnenstein, ist grau, rauch, und von einer Kifelbärte. Id. 121. T. XVIII. f. 12.

296 Corallium non ramosum Madrepoxa secunda species Chabri. in grauem kiesfichten Stein; die Tubuli sind grau, mit einem breiten rand hobl, und bis in die tiefe gespreift. Id. T. XIX. f. 2.

297 Schr

A P P E N D I X.

87

298 Sehr curieuses und grosses Corallium, so eine species Madrepoxa. Die tubuli seßl dem Gelein, sind roth, von unterschiedner Grösse, dicht aneinander gesetzt, eines guten messerruhens dick, auch dicker, geben durch und durch; die innre subtilanz ist schwammicht, einem Olli spongioſo gleich. Id. 122. T. XIX. f. 5.

298 Eine besondere art Astroites, braun, durch und durch gespirt. Id. 123. T. XX. f. 2.

299 Eine Placenta Corallinoïdes, und eine species reticulata marini, oben punctulat, unten rugos, oder undulat, grau. Id. T. XX. f. 5.

300 Scheinet ein fragmentum Palme seu manus marine. Gefn. CB. braun, oder rufarorb, runzelicht, lobericht, und bin und wieder gekrümmet, auch oben wieder in zwey oder drey kleine finger zerteilt. Id. 123. T. XX. f. 10.

301 Corallium cortice reticulata & tubulis replete, weiß und gespirt, oder wie mit einem subtilen nez überzogen. Id. T. XX. f. 11.

302 Ein vegetable marinum, dessen untere theil kommt dem Fungo marino, oder Meerschwamm, Buttn. T. III. fig. 5. nicht ungleich, das obere aber ist ohne falten, mehr convex und punctulat. Id. T. XX. f. 11.

303 Astroites, dessen durch und durch gespirtne subtilanz wie Roslein aussiehet, Rhodites. Id. 124. T. XX. f. 13.

304 Maffia Corallina porosa, Astroites cellulis quasi depictus. Herm. Masl. T. XI. n. 29. Corallen klumpen, mit runden klumpen, wie zellenkern for. Id. 124. T. XXI. f. 1.

305 Corallia fistulosa. Corallenpfeffen, welche tief im Gelein stecken. Id. T. XXI. f. 3.

306 Ein bluk oder Schale einer Urticæ marina parva Boussueti de Nat. Aquat. oder eines Malo Granati. Id. 125. Tab. XXI. f. 9.

307 Corallina alba Tab. Corallina tenuifolia. Velfeb. Flores Corallini, weisse Corallen blümlein, Mucus marinus Coralloides in einem gelben Lapide cornes seu Silice. Flores Corallini auf einem mit gelben Lette überzogenem dunkelgrauen Hornstein. Die Flores sind theils punctular, theils ohne punctis, und fistulos, Corallina minima fistulosa genannt. Id. 126. T. XXI. f. 1.

308 Corallium nigrum foraminosum seu porosum, das um und um mit runden lochlein, und oben von dem inneren Circul an bis zu der Peripherie gespreift oder gespirt ist. Id. 334. T. V. f. 4.

309 Ein

309 Ein dicker Al., von einem Corallio punctulato, der oben und unten den allenfusifilien striae von dem inneren Circul an bis zu der peripherie gefirten, als wenn sie mit einer nadel hinein gebochen wären. Id. 335. T. V. f. 8.

Ex Helzingo.

310 Corallium ramulis punctatis massa lapidea immermis, magnitudine & crassitie suis notabilis, Corallia punctata ramosa, hucuscum à Lithographis proposita superans. Helwing. *Lith. P. II.* 126. *T. VI. n. 1.*

311 M. D. n. 135. MADREPORÆ stellæ in marmore Eystrensi.

312 M. D. n. 136. Astroites pyxidatus seu faraginosus Sabuletorum. Luid. *Lith. n. 167.* ex Sabuletis Oxoniensibus. Astroites cellulis quasi depictæ, Biennenzelchen, Bienen rufi. Herm. Masl. p. 221. fig. 19. Favago seu Favago lapidea. Helw. *Lith. P. II.* 124.

313 M. D. n. 137. Astroites ex Danubio.

314 M. D. n. 138. Astroites in Marmore grisei coloris Salisburgensi

315 M. D. n. 141. Astroites Tyrolensis crudus n. 142. politus. *Starry-stone, Starred-stone.* Angl. Grew. Mus. 305.

316 M. D. n. 146. Madrepora stellaris fossilis. *De Chaumont en France.*

317 M. D. n. 148. Conf. n. 259. Astroites majoribus stellis ex Birsa. Spec. Lith. Helv. p. 36. fig. 49. 50. *Pierre étoilée avec les Étoiles amples, Pierre étoilée marquée de grands pores rafinés.* Corallites. Boccon. Recb. Nat. p. 119. Porpice aliquatenus affinis Radialita. Luid. n. 158. Lithofriction seu Bafalter minimus striatus &stellatus. Id. p. 122. *Tab. XXIII.* Lapidis Aldrovandi. f. stellaris primum genus B. de Boot. *L. II.* c. 146. Cat. p. 2. Trans. Phil. n. 252. *Pierre Stellaris di Gregorio Transfer.* Lapis in India è capite Draconis erutus. Mars. Ficini. *de Vita Cœli,* compar. *L. III.* c. 15. Lapis stellaris. Card. Rer. variet. *L. VII.* Draconites sive Dracontias. Agric. Nat. Foss. *L. VI.* Astroites difluctuante stellaris amulans. Mus. Swammerd. p. 6. Astroites Gefn. Fig. *Lap.* 35. Stellatus Lapis Aldrovandi. Mus. Met. p. 872. fig. p. 877. 878. 879. Astroites or Starry Stones Plot Oxfordshire. p. 87. *Tab. II.* fig. 6. 7. 8. & p. 130. *Tab. VIII.* fig. 2. Millepora Imperat. p. 720. Astroites ligneus elegans stellaris totam malam permentibus. Luid. p. 9. n. 160. *Tab. II.* An Astroites congener Radularia cretacea. Ejeld. p. 10-n. 176. *Tab. II.* & *Tab. III.* n. 98.

Afte-

Asterias Cardioides major. Velsch. Hecat. p. 60. Asterias stellis majusculis. Asterias stellis minoribus. Comerites an Rhodites an Astroites confusa stellaris representans. Ejusd. l. c. *Star-stone.* Astroites in Anglia repertas, atque ita immutatus, ut in Achateam vel silicem duricem & diaphanacetatem conversus sit. Sloane Nat. Hist. of Jamzica. *Tab. XXI.* fig. 10. 11. Astroites Mort. Nat. Hist. of Northampton. p. 183. 184. *Tab. II.* fig. 9. 10. Astroites vulgaris cinereus. Lang. *Hil.* p. 59. *Tab. XVII.* Astroites Stellis maximis, *Gefürslein mit den größen Sternen.* Id. *Tab. XX.* Astroites tubularis candidus. *Eia Robriges Stein.* Id. *T. XVII.* Astrochites. *The stars are round. The spaces between the several stars and Rays of a dark blakish colour.* They rays or stars themselves are pale. And also surrounded with a rounded Circle: so as not unaptly to represent the wheel of a watch, from whence i have nam dit. Grew. Mus. 305. Astroites stellaris prominentibus, foraminibus apertis. Helwing. *Lith. Ang. p. 31. Tab. I.* fig. 2. 3. Millepora Imperatii seu Corallium fossile tubulis Lumbricorum ad inflar crassis, ramolis, & tam in superiori, quam inferiore parte prominutibus, extremitaribus stellaris & fuco perfracte impragnatis & clausis. Id. p. 49. *Tab. IV.* f. 7. Corallium albidum superficie figuris atriformibus. Id. *T. V.* f. 22. quod Echinometra meo Spec. *Lith.* fig. 85. minus recte comparat. Lapis Jaspideus cinereo-rubefcens &c. Hort. Cath. lege. Lapis marmor è rubro pallido, stellaris, stellaris multo majoribus, Petra stellaria marmoraria. Sic Cup. Hort. Cath. Suppl. art. 48. Idem Jaspidea substantia &c. Hort. Cath. lege. Lapis Marmor è rubro pallidus, folari specie figillatus, Petra stellaria Marmoraria, cu fiddi grandi consuli. l. c. Lapis stellaris vel stellaris, aut Astroites marmorei candidus. Petra Stellaria marmoraria uranæ. Sic. Id. p. 49. Idem cinereus. Petra stellaria Chiummina. l. c. Lapis stellaris major arenosus. Porosus stellaris major Imp. Petra stellaria duci ordinaria. l. c. *A sort of Marble, which when polished represents a number of small Oranges cut across;* the reason whereof is an infinite quantity of Poros or Alcyonium, stuck through the stone. Luid. in Tranfact. Philof. n. 337. p. 275. Poros stellaris maggiore è minore. Imp. 577. Astroites Sternlein theils mit großen braunen Sternen auf weißen boden, theils mit hellbraunen Sternen auf dunklen Boden. Brack. Mus. 8. Astroites mit 5. grossen, tieffen, runden Löchern, in welchen Sternen von kleinen Radiis zu sehen. l. c. Rarer Astroites mit großen Sternen, ist hart wie ein Marmor, und glänzt, wie ein Glas. Id. 9. Astroites mit ganz verloßenen und confusa lockeren. l. c. Astroites

M

tes Indicus, *Sternstein aus India*. Besl. Muf. 100. Tab. XXXV. hic non est fossilis. Astroites undulatus & stellatus. l. c. Huc quoque pertinere mihi videtur Lapis canenuus albâ obductus. Helw. *Lith. Ang.* p. 53. n. 40. M. D. n. 248. f. 1. Astroites minoribus stellis marmoreus. Bajer. *Or.* 42. T. I. f. 17. Myl. *Sax.* P. II. T. IX. f. 4. Astroites Mercat. *Met.* 335. Corallium album Madrepura dictum, in braunem ejenbalutigen Tofu. Volk. *Sief.* 117. *Tab. XVII.* f. 4. Madrepura foraminosa minor, Pseudo-Coralium album, sif schwammicht, die Tubuli gefreist, bobb, und in der bobb geflîmt. Id. n. 118. *Tab. XVIII.* f. 4. Astroites radius solaribus undulatis. Dieser hat seîne schlängenformiche Strahlen nicht immer, oder zwischen, sonder außer den Circulis, die in einem graublauen und platten Stein um etwas erhobet. Id. 119. T. XVIII. f. 4. Astroites, der mit seinen gebräten tubulis Cometen vorfelleit, Cometes; ißt leicht, poros, tubulos, durch und vorch geschrift. Id. 120. T. XVIII. f. 11. Lithothroton seu Balafes albus, striatus, & stellatus aper, der oben und unten von dem Centro an bis über die Circul oder Tubulos gefreist ist. Die Aterfici zeien durch und durch. Id. 121. T. XIX. f. 1. Astroites tubularis. Id. 123. T. XX. f. 8. Astroites faciatia polaris, Sternstein, Sonnenstein, weiß und glatt, mit etwas dunkleren farcis oder Zonis umgeben, auf welchen 3. kleine schwarze Asterisci, wie Sonnen zusehen. Id. 334. T. V. f. 2. Rhodites oder Astroites, der hin und wieder auf der glatten und convexen seitens mit artigen dunkelgrauen Rosichen, und zwischen denselben mit einigen schwärzlichen punkten besetzt ist, von Majst. id T. V. f. 3. Rhodites Pol. *Rezany* kanien. Helw. Ind. Foff. Pol. Astroites stellulus plurimus radiis circinata rotunditate in Lapidie coralloide digitalis crassitiae, ex utraque parte conspicuus. Id. *Lith. P. II.* 124. *Tab. V.* fig. 2. Astroites subfusca Corallinae partim stellulus in globulos elevatis, partim profundius immersus. Id. l. c. Astroites magnis stellis in filice vulgari radiantibus. Id. l. c. Astroites Madrepura stellulas in Lapice vulgari radiantibus. Id. l. c. Astroites stellulas in Lapi. de albo, fusco & grifo exhibens. Id. l. c. *T. V.* f. 1. 2. Astroites tubularis ex Littore Niendorpiensi. *Mell. Lap. fig. Lub.* T. I. f. 5. 318 M. D. n. 149. Astroites minoribus stellis. *Spec. Lith. Helv.* p. 39. fig. 52. Ex Birfa. Astroites lucens stellulus minoribus elegantissimus, totam superficiem permeantibus, notatus, über und über lauter wölgebildunge und ordentlich locierte Sterne. Herm. Maslog. 221. fig. 32.

319 M. D. n. 150. Astroites minimis stellis. *Spec. Lith. Helv.* p. 39. fig. 53.

320 M. D. n. 151. Astroites Basiliensis stellulus in globulos elevatis. Ex Birfa.

321

321 M. D. n. 152. Madrepura vel Corallium in longum friatum fructa tum simplicia tum bifurcata. Ex Birfa. *Spec. Lith. Helv.* p. 43. fig. 58. Branchiali congenes Columellus striatus seu Bryonia Radix lapidea Plotin. Luid. n. 120. conf. Madrepura verruculoso punctata. *Tour. Corallium* album verrucosum punctatum. CR. *The Schafft.* *Transf. Phil.* n. 314. p. 78. ex Birfa.

322 M. D. n. 153. Comerites *Spec. Lith. Helv.* p. 39. fig. 54. ex Birfa.

323 M. D. n. 154. Madrepura lapidea Basiliensis in longum striata, Ficul vel Carica similis. Ex Birfa, forsitan huc pertinet Lycorepides vulgaris major. Lang. *Hab.* p. 52. T. XII.

324 M. D. n. 156. Astroites lecolpendrites Basiliensis. Ex Birfa. Lapidis Astroites, f. stellaris tertium genus. B. de Boot. *XII. L. II. c. 146. B. Cat. p. 2.* Astroites undulatus. *Myf. Swampe. merdans* p. 6.

Astroites undulatus major concavus, capitulum representantis, duorum pedum circumferentiam habens, capitulo An Hydantes f. Cymaties. Velich. *Hecat.* p. 60. T. XXI. Fungus lapideus major undulatus. Sloane N. H. of Jamaica p. 54. Ejusd. p. 56. *Tab. XVIII.* fig. 5. Scolopendrites Gefn. *Fig. Lap.* 169. Scolopendrites magnitudine nondum aequalis ovo Gallinaceo. *Nasfel* oder *Obrazteflein*. Spen. Muf. 102. Scolopendries. Latii. *L. II. c. 28.* p. 176. Adde M. D. n. 148. K. Astroites stellis scolopendriformis grisei coloris ex Agro Placentino & n. 248. cc. Astroites undulatus major totus faxeus, cuius nonnulli Cavitates in extrema superficie, eaque non striata superfluit. Ex Territorio Raperifualio. Comatiformes striæ à Lapidis medio versus peripheria expansæ scoparum in modum. *Spec. Lith. Helv.* p. 38. fig. 51. M. D. n. 159. Lapis Agaricus striato fermè simili. Ex Birfa. *The wared stone.* Grew. Muf. 305. *Eryosoma*, f. *Amphicome*. Merc. *Met.* 314. t. *Lapis lumbriacus*. Pol. *Stonogiewick*. Helwing. Ind. Foss. Pol. *Undulago*. Id. *Lith. P. II.* 126.

325 M. D. n. 157. Astroites tubularis maximus & elegantissimus Basiliensis. Querel. *Pisc.* p. 31. *Tab. V.* Idem cum n. 148. ex Birfa.

326 M. D. n. 158. Astroites majoribus stellis in fuso porosior ex Birfa.

327 M. D. n. 160. Astroites elegantissimus stellulus in fuso griseo flavecente. *De Chatelant Burgundia.* Congruere his videtur cum Lepidote Plinii, qui squamas Piscium varis coloribus imitatur, juxta interpretationem nempe Mercati. *Met.* 315. Ubita definitoribus: *Materia lenior marmore duritius habet medocrem, albidos color akeri*, in alio rubidus; *momentis coloris fusci*, partim squamas, partim cutem pisces referentibus, binc undulatum confuspati, inde in gyros converfis.

M 2 328

- 328 a. M. D. n. 161. Astroites Maslenii Silicis.
 328 b. M. D. n. 163. Astroites cinerei coloris lapideus ex Montibus Querfurtenfibus.
 329 M. D. n. 164. Astroites fluoreus flavescenti colore tinctus Querfurtenfis, stellulis in globulos elevatis.
 330 M. D. n. 167. Astroites flavescentis spongiosus levius Querfurtenfis.
 331 M. D. n. 168. Astroites albus spongiosus Querfurtenfis.
 332 M. D. n. 196. Millepora Imperata ex Insula Gothlandia Carlsöhe. Pertinet potius ad vermes tubulatos.
 333 M. D. n. 197. Madreporea lapidea ex Bognolo Ditionis Veronensis.
 334 Madreporea Imperata similis. Helwing. *Lith. T. IV.* fig. 11. p. 50.
 335 Madreporea compressa punctata fossilis. Id. *T. IV.* fig. 11.
 336 Madreporea placentiformis. Buttn. *T. II.* n. 9. fossilis testimoniis succo petricio impletis. Id. *T. IV.* fig. 13.
 337 LITHOPHYTA. in sensu Tournefortiano Diluviana nulla novi, sed phrima in sensu Luidiano, quo insignit omnes Cladis imprimitis XV. Plantas.
 338 M. D. n. 165. 194. TUBULARIA lapidea Querfurtenfis. Respondeat namque Tubularia purpurea Imperata. *Stor. Nat.* p. 631. Tubularia Coralloides. *Corallenschwamm*, weiss, grau, ockergeel. Volk. Sil. 120. *T. XVIII.* f. 9.
 339 M. D. n. 145. Tubularia fragmina massa faxe fine ordine immersa.
 340 Tubularia hexagonis plurimum tubulis frequentibus interseptimis distincta petrefacta. Helwing. *Lith. Ang.* 49. *T. IV.* f. 5. M. D. n. 248. k.
 341 Tubularia pentagona, in qua tenuissimi tubuli specimenis albidis segregantur. Id. *T. IV.* f. 6. M. D. n. 248. l. Myl. *Sax. P. II. T. IX.* f. 5.
 342 Tubularia Coralloidea tubulis minoribus, tribus ordinibus fistulosis distincta, cujus fistulae omnes & singulae succo petricio ita factae sunt, ut in superficie quasi protuberare videantur. ad Buttn. *Corall. T. I.* n. 3. delineatum quam proxime accedens. Id. *T. IV.* fig. 9.
 343 Tubularia Coralloidea purpurea. Imp. seu Halcyonio Milieo licet non colore, tamen effigie simili. Id. *T. IV.* fig. 10.
 344 Tubularia fossili porosa, levius, Angerburgica. M. D. n. 248. p.
 345 Tubularia alba, in einem grauen gestein, an der die Tubuli

- boli bohl. Volk. Sil. 119. *T. XVII.* f. 9. Eine species Tubulariae, in einem grauen gestein, die dem Alcyonium rubro CB. nit ungleich siebet. Id. 119. *T. XVIII.* f. 2.
 346 M. D. n. 173. 174. ALCYONII bifurcati fragmentum. Ex monte Legorio & Randio. *Spec. Lith. Helv.* p. 15. fig. 18. conf. Madreporea cuiusdam fossili fragmentum. Luid. n. 107. Alcyonium foraminosum vel quartum. *Diofc. Imp.* p. 641. Corallium fossile furcatum & ramosum. *Helw. Lith.* p. 49. *T. IV.* f. 2. M. D. n. 248. o.
 347 M. D. n. 175. Alcyonium fossile flapposum Imp. f. quantum Diofc. *Spec. Lith. Helv.* p. 15. fig. 19. Ex Randio & Legorio. Fungus lapidus Wagneri. *Hist. Nat.* 309. Fungites maximum piloso late. Lang. *Hist.* p. 52. *Tab. XII.* Fungites major orbicularis. Id. p. 52. *T. XI.* Fungites major oris intus reflexis. Id. l. c. Fungites fungos referens Infundibuliformes. Melle. *Lap. fig. p. 34.*
 348 M. D. n. 176. Alcyonium tuberosum formâ fructus aliquous, Ficus, vel Alcyonium quintum. *Diofc. Imper.* p. 641. *Spec. Lith. Helv.* p. 17. fig. 20. 24. Ex Randio & Legorio. Ficoides, Caricoides, Feigenflem. Wagner. At Tubera lapidea. Calceol. *Myl.* p. 40. Huc quoque pertinet Branchialia congener columellis striatus, five Bryoniae radix lapidea Plotii. Luid. n. 120. *Spec. Lith.* fig. 18. p. 43. Ficoides Bajeri N. 46. f. 30. 31. Kommet den kleinen fruchten der Ficoid. Africani. Herm. *Hastentos feigen an abnublichen.* Volk. Sil. 121. *Tab. IX.* f. 3. a & b. Columellæ major Ficoides Bajeri, Ficoides, seu Caricoides, gebrüffter Feigenflem. Id. 336. *T. V.* f. 11. Pol. Figownik. *Helw. Ind. foss. Pol. apud Langium prostant species frequentes.* p. 72.
 349 Alcyonium tuberosum majus cinereum in basi cavitate donatum. *Tab. XIX.* fig. 1.
 350 Alcyonium majus cinereum oblongum & acuminatum, punctis quadratis Corallites reticulati inbas insignitum, & in basi tuberosa cavitate donatum. *T. XIX.* fig. 2.
 351 Alcyonium cinereum bifurcatum punctis quadratis Corallite instar reticulatum insignitum, & in basi tuberosa cavitate donatum. *T. XIX.* fig. 3.
 352 Alcyonium minus cinereum pediculo insidens, & in basi tuberosa ac striata cavitate donatum. *T. XIX.* fig. 4.
 353 M. D. n. 177. Alcyonium non striatum, sed rigmatibus veluti acu factis punctulatum. *Spec. Lith.* p. 17. fig. 21. ex Randio.
 354 M. D. n. 178. Idem tuberosus. Tuber lapideum ex Randio. *Spec. Lith.* p. 17. f. 22.

HERBARII DILUVIANI

- 355 M. D. n. 179. Idem fulcis profundis excavatum. *Ibid.*
Alcyonium Bajer. *Or. 46.* 7. t. f. 33.
356 M. D. n. 180. Alcyonium vel Fungus striatus compref-
sior. *Spec. Lith.* p. 17. f. 22.
357 M. D. n. 182. Alcyonium forma Radicis nodosae. *Ibid.*
358 M. D. n. 184. Alcyonium penne anserinæ crassitie lon-
gum ex Legerio. *Spec. Lith.* p. 18.
359 M. D. n. 186. Alcyonium striis veluti annularibus trans-
versis praeditum. Ex Randio.
360 M. D. n. 189. Alcyonis accedens Fafciculus Luidii. n.
105. Ex Cumbriâ. Aliis junciformis Lapis. Attentius confide-
ranti hoc fossile videtur referendum potius ad vertex tubu-
latus.
361 M. D. n. 190. Fafciculus aliis constans tubulis intus fluo-
res & flavecentibus in marmore falso nigro. Ejusdem videtur
cum praecedenti Profapiz. Icon ipsorum vermium tubulatorum
marinorum videri potest in *Mem. de l'Acad. Royal.* 1711. p.
128.
362 M. D. n. 191. Fafciculus è columnulis polygonis conflu-
tus. Ex monte Tigurino.
363 M. D. n. 192. Saxum cinerei fere coloris spongiosum le-
ve. Cylindris striatis coralliformibus refertum. *Waxcerain from*
Ardendale in Yorkshire. Milleporo petrificato. *Scilla van specul.*
p. 133. T. XVII.
364 M. D. n. 193. Saxum ejusdem generis candidum Quer-
furtense.
365 M. D. n. 208. SPONGIA marina fossili Bononiensis:
fuit hæc recensita omnia Diluviana, sed ut quidem exstimo,
durante ipso Diluvio plerique ex precipitate materia nata. Spon-
goetes, seu Lapis Spongiam marinam referens, *Schwammplein,*
um und um spongos und lockericht. Volk. Sil. 62. Tab. IV. f. 2.
366 Retepora seu ESCHARA marina fossili. Lang. *Hif.*
p. 57. Tab. XVII. Retepora seu Echara marina Imperati lapi-
dea. *Spec. Lith.* Hele. p. 13. f. 16. Retepora seu Echara mari-
na simili. Helwing. *Lith. Ang.* 49. Tab. IV. fig. 4. Echara mar-
ina, *an der die puncta, wie mit einer Nadel gebocken.* Volk. Sil.
121. T. XIX. f. 4. Starkwy Kamien. Pol. Helw. Ind. Foss.
Pol.
367 Corallinum, ut videtur, fossile, perrarum ex multis vel-
uti laminis striatis, Alveolorum & Infundibulorum forma invi-
cim infertis confitas. Angerburgo Prussiae. M. D. n. 248. q.
conf. c. n. 195.

CLAS-

APPENDIX.

95

CLASSIS XVIII.

Arbores & Frutices floribus Apetalis.

- 368 FRAXINEA folia. *Luid.* p. 108. Pol. *Jefionove lische w*
Kamieniu. Helw. Ind. Foss. Pol.
369 Eichenes Holz, *so zu stein worden.* Volk. Sil. p. 104.
370 BUXUS. Myl. *Sax. T. XXX.* fig. 10. Buxus Germanicus,
Buxus vulgaris, seu humilis. Dod. Volk. Sil. 110. Tab. XIII.
fig. 4.

CLASSIS XIX.

Arbores & Frutices floribus apetalis Amentaceis.

- 371 M. D. n. 43. Folium NUCIS JUGLANDIS, f. Regia ^{TAB.}
variolis in Lapide futili Oeningensi. TAB. IV. fig. 10. *Diluv.* ^{IV.} ^{10.}
372 M. D. n. 73. AVELLANÆ & fermenta CORYLA-
CEA puraeccentia ex Veeti Insula n. 91. Avellana ad 10. pe-
dum profunditatem reperita in Turfa Rüteni. *Diluv.* Conf. Mort.
Norhampt. 88. 256.
373 Nux Avellana petrificata. Helwing. *Lith. Ang.* 38. A-
vellana Lapidea. Baul. Font. Boll. 30. *Lapillus nucleus Avel-
lanæ referens.* Id. 36. *Silex cinereus Avellana domelica limi-
lis.* Id. 36.
374 M. D. n. 59. CARPINI aliaque folia in lapide Oenin-^{TAB.}
geni. TAB. IV. fig. 9. ^{IV. & 9.}

- 375 Olfræ lignum impetritum. Helwing. *Lith. Ang.* 41.
Lignum Orniæ petrificatum. *Ein stück Hagenbuchen Holz 15.*
zoll lang, iß von unglaublicher Härte, glanz und klenget wie ein
Thon. Brack. Muf. 16. Ligni Orni particula alia. *Ein ander*
stücklein Hagenbuchen Holz, mit seinen adern und rinden in stein
verwandelt. l. c. Olfræ Lignum in durissimum, siliceumque
cotem mutatum. Geln. Fig. *Lap.* 130. b. Pol. *Grabina Ka-
mienna.* Helw. Ind. Foss. Pol.
376 M. D. n. 18. Lignum fossile videtur QUERCINUM, ex
strato lignorum fossilium supra Thunum. Diluv. *A piece of oak*
barque, covered with a stony crust. Grew. Muf. 270. Lignum
Quercinum petrificatum. M. D. n. 248. f. *Eichenes Holz, wel-
ches durch und durch marcasitert* — Dryites, *schwarz-eickens, so*
vitröö und silber hält. Volk. Sil. 104. Drzawnick. Dem-
bownick. Pol. Helw. Ind. Foss. Pol. *Quercina Ligna lapidea.* Helw.
Lith. P. II. 202.

- 377 Ramus querus una cum Cochlea adharente petrificatus.
Lang. *Hif.* p. 54. Tab. XV. *Dub.*

378

- 378 Cortex ejusdem Arboris petrificatus. I. c. Dub. Pol. *Kora Dzembowa Kamienna*. Helv. Ind. Foss. Pol.
- 379 Folia Quercus petrificata. Id. p. 54. Tab. XVI. *Poß-Diluv.* Folium Quercinum petrificatum. *Eichenlaub, so zu Stein werden.* Brack. Muf. 16.
- 380 Calyx Glandis Quercina una cum pediculo petrificatus. Id. p. 55. Tab. XIX. *Dub. GLANDITES. versteinerte Eichel.* Helv. Lith. P. II. p. 99.
- 381 Balanites major cinereus verrucosus. Lang. *Hist.* p. 48. Tab. X.
- 382 Tubulites Balanorum Calicem referens lavis mediocris, subincinerus, ore lacteo. Lang. *Hist.* 161. T. L. f. 1. — idem ore magno, quadrato, tuberosus. Id. T. L. f. 2. — idem ore angusto. Id. T. L. f. 3.
- 383 Gallites puniceum conglomeratus. Lang. *Hist.* p. 48. Tab. X. Ex Monte Legerio ut & præced. *Dub.*
- 384 Fragmenta Gallarum angulofaratum. *Stücke von eckigten Galläpfeln, und der Gallæ Indice. n. 3. Chabr. am abrundet. In der mitt. sieben man noch das Grübchen, in welchem im Frühjahr sich eine Made generirt, liegen in einem rotben mit einem Crystallhüf vermischteten Tofo.* Volk. Sil. 130. T. XXIII. f. 4.
- 385 Ein angebrochener Galläpfel. *Galla angulosa.* CB. Id. 134. T. XXIV. fig. 5.
- 386 Die helle eines petrificirten Galläpfels; Gallæ minoris rotunda lavis. Id. 131. T. XXIII. f. 5.
- 387 Quernum Lignum colore nigro in lapide induratum. Helwing. *Larb. Ang.* 42.
- 388 M. D. n. 212. CASTANEA arri splendens coloris è Montibus Quercifertibus. v. Buttn. Rud. Diluv. T. XVIII. n. 1. *Diluv.* Castanites. *Steinerne Caffanien.* Valent. Muf. P. II. 19. ex Aldrov. Forfan hoc pertinet Lapis Caftaneam simulans coriæbus extat, colore palæari, exprefis frisi. *Mercat. Met.* 283.
- 389 M. D. n. 27. Folia bina, unum videtur Salicis, alterum ABIEIS alba in marg. albicante prope Pagum Erla Ditionis Bernensis. *Diluv.* Cum hoc Abietis alba congruit, Lapis fissilis imprefcionibus frugum elegantissime notatus. *Schieferstein mit fruchtbären.* Wolf. *Hist.* Nat. Hist. T. VI. n. 4.
- 390 Abietis cuiujdam ramuli Cortex. Luid. p. 109.
- 391 M. D. n. 29. PINI videtur ramus valde compressus; Cortice suo adhuc vellutinus. Ex strato prope Strattlingen supra Thunum. *Diluv.* *Fichtenes Holz.* Volk. Sil. p. 104. Pini Lignum petrificatum. Helw. *Larb.* P. II. 201.

- 392 M. D. n. 30. Pini videtur Lignum fossile. Ex codem Strat. *Diluv.* Pinæ Ligna vel Abiegnia subterranea. *Firewood* Anglis dicta infar Ebni, nigra multa & grandia v. in *Trans. Phil.* n. 228. 177. p. 1073.
- 393 Conus Picea lapidea strobilans, seu Pineum fructum xmulans Lapis. Besl. *Muf.* 91. T. XXXI. Aldrov. *Muf. Met.* p. 829.
- 394 Fructus Pineæ lapidei. Besl. 102. Tab. XXXVI.
- 395 Nucleus Pinæ (lege Pini) lapidesc. *Steinen Pinien Nükleus* (lege Nüßlein). Id. 104. Tab. XXXVII. referendus ad Judenton lapides inter Cruciferae Diluviana.
- 396 Abiegnium lignum petrificatum. Angerburgo Prussia. M. D. n. 248. b.
- 397 Zweige von dem Pinu sylv. *Mugo* dicta. Tab. Pinu montana altera. CB. auf dunkelgrauem schiefer. Volk. Sil. 109. T. XII. f. 6.
- 398 Äste von dem Pinu Sylv. montana. Tab. Pinu montana minore. Gerh. cum Julio. Id. 111. T. XIV. f. 4.
- 399 Eindruck eines Coni pinastri alpini repentis, Pinus humida alpina. Schwenk. Sylv. repentis. Matth. *Zapfen eines kleinen Alpenkiefers, in gelbem Sandstein; die vertiglia der Schuppen sind gelb, wie der Sandstein, das übrige des Eindruckes schwarz.* Id. 129. Tab. XXII. f. 3.
- 400 Sehr netter Eindruck einer Coni Laricis, *Zapfen vom Lerchenbaum, von farben braunrot, in gelbem Sandstein.* Id. 129. Tab. XXII. f. 4.
- 401 Grofs und kleine Pincoli, *Pinolen, Pinnlein.* Id. 134. T. XXIV. f. 9.
- 402 Elatites seu fructum ligni Abiegni iconi Gefnerianæ p. 125. delineata æquale. Helwing. *Larb. Ang.* 41. T. II. f. 6. Elatites mit Vitztrol und Schwefel imprægriert. Volk. Sil. 104. Pol. Krueawick Jeddnowy Kamien. Helw. Ind. Foss. Pol.
- 403 M. D. n. 70. Conus Abietis feminæ ex cepitibus bituminos Agri Celtricensis. n. 238. Pinci Coni ex cepitibus bituminos Agri Tigrin. Diluv.
- 404 Fructus TAXI petrificatus. Lang. *Hist.* p. 56. Tab. XIX. n. 3. Ex Monte Legerio. *Dub.*
- 405 A stone, which in colour and texture seems to resemble a piece of Yew-Tree. Grew. Muf. 269.
- 406 M. D. n. 32. Folia varia ALNI, Salicis in marg. albante, prope pagum Erla Ditionis Bernensis. *Diluv.*
- 407 M. D. n. 34. Folia Alni unum vel Fagi alterum, tri-

nervium in falso arcanio flavescente duriori. Ex Abbatiscellano Territorio. Dub.

408 Folia Alni petrificata. Steinene Erlenblätter. Folia item FAGI petrificata, Steinene Buchblätter. Lang. Hist. p. 54 T. XVI. Fagi folia in Tofo Stallichonenfi Ditionis Tigurinae. M-D. n. 215. Tofus candidus Mifenus, in quo Folia Quercus & Alni sunt impreza. Kentm. Foss. 38. Tofus, cui Figura Frondium Arborum à natura impreza. Wagn. Hist. 323. Pietra Tartara figurata di TAB. X. folie è Rami di Rovero. Imperat. Stor. Nat. 585 v. TAB. X. fig. 4. Sarnius Lapis. Merc. Met. 328. Append. T. XIV. f. 22.

409 Ligni Alni petrificati fructum. Ein Stück petrificiert holz, von einer Erlen, welche sehr tief unter der Erden, mit ältern, und wurzeln gefunden worden. Brack. Muf. 17. Cletbrites, seu Alneum lignum petrificatum. Helw. Lith. P. II. 201.

TAB. IV. fig. 8. Diluv. Krauteschleifer mit einem weidene Blatt. Myl. Muf. n. 790.

411 Ein aufgedrücktes Blatt von einer Weiden, die Salix faxatilis. Schwenckf. Salix pumila ap. Claf. heißt. Volk. Sil. 111. Tab. XIV. f. 3.

412 Folia falicis petrificata. Steinene Weidenblätter. Lang. Hist. p. 54. Tab. XVI. Poffdior.

413 Salicites ejusdem p. 69. ad Vegetabilia prorsus non pertinet.

TAB. II. fig. 4. Diluv. 414 M. D. 60. POPULI nigra folium in Lapide Oenin-

genfi. TAB. II. fig. 4. Diluv.

415 Dendrites folium Populi albae repräsentans. Lang. Hist.

XIII. f. 20. TAB. VIII. fig. 3. Dendrites folium Populi albae magis elongatum representans. Ejusd. fig. 4. Diluv. In Lapide suffl. Öe-

ningensi. Krauteschleifer mit einem Blatt von einer Pappel. Myl. Muf. n. 798.

416 A stone, which looks like a piece of Beechwood. Grew. Muf. 269.

417 Fagus ferrificata. Liebknecht. Diluv. 290.

418 Cletrites Lapis ab Alni similitudine. Boot. 529.

419 Betulatum Lignum petrificatum. Ein Stück Birkenholz mit seiner Rinde, so zu Stein werden. Brack. Muf. 17. Birkenholz zu Beklendorff bey Lübeck. Volk. Sil. 87.

420 Lignum Fagi lapideum. Oxytines Besl. Muf. 92. Tab. XXI. Phragmites è Fago. Bucken in Stein verwandelt. Kentm.

Foss. 39. Pol. Bukowy Kamien. Helw. Ind. Foss. Pol.

CLAS.

Summi Rer. & D: Eberhardo Friderico Hiemo S: S: Theol. D.
Ser: Wittenbergensis Duci a Conscientibus et Consilis auctoribus.

C L A S S I S X X .

Arbores & Frutices floribus Monopetalis.

421 MYRTILLITES major cinereus umbilico magis excavato. Lang. Hist. p. 56. Tab. XIX. fig. 1. Similis fructui Vitis Idez foliis oblongis, crenatis, fructu nigricante. CB.

422 Myrtillites major cinereus umbilico minore. Id. fig. 2. Similis fructui Vitis Idez foliis oblongis albicanibus. CB. uterque *Dubius* valde.

423 *Ulmus* affula in nigrum lapidem mutata. Helv. Lib. P. II. 202.

C L A S S I S X X I .

Arbores & Frutices foliis Rosaceis.

424 M. D. n. 168. TILIÆ folium in lapide fissili Oeningen-^{TAB.}
fi. TAB. III. fig. 8. Dendrites folium Tilia cum gramine re-<sup>III. fig. 8.
& TAB.</sup>
presentans. Lang. Hist. p. 40. Tab. VIII. fig. 2. *Diluv.*

425 Fructus Ligni Tilia petrificatum. *Steinernes Lindenholz.*
Lang. Hist. p. 54. Tab. XV. *Dub.*

426 Cifites in candido collucet EDERÆ foliis, quæ totam
tenent. Narcissites venis etiam Ederæ distinctæ. Plin. L. XXXVII.
c. 10 Quid sit, non confat, videtur Naturæ lufus, in Achate-
Hedera in Tofo Rorbacensi est *Pofadilev.* Pro Narcissites *Inocif-*
fites viri docti effitendum judicant. Nihil enim huic Gemma cum
Narciso convenit. At posterius nomen ex argumento naturæ o-
ptime acceptum est. *Inuarius* enim dictum est & ab *ius*, *vena*, &
secreta Hedera, cum illam venia Hedera distinguit scripsum relique-
rit *Plinius*. Affalt. Not. ad *Mercat.* 276.

427 M. D. n. 55. VITIS, ut videatur, Folium Lapidi fissili ^{TAB.}
Oeningensi imprestum, eique melano grammo. TAB. I. fig. 2.
Diluv.

428 M. D. n. 5. Pruni folium, ut videtur, in Lapide fissili Oe-
ningensi. Tab. IV. fig. 7. *Diluv.*

429 *A stone like a petrify'd damascene plum. Agread petrify'd*
stone of an extick Plum. A blackstone figur'd like the stone of (a
Praecock-Plum) an Aprecock. Grew. Mus. 266. Prunellarium, s.
Lapis pruneli officinale referente majus. Luid n. 233. Prunellarium
minimum longiſculum. Id. n. 234. Cocco Meloīta, seu Lapi-
des prunum referentes, *Pfaumlein*, wie Pfauinen geſtaltet,
braun oder Oliven farb, glatt. Volksm. Sil. 62. T. IV. f. 3. der wie ein
Prunum magnum rotundum rubrum CB, oder das Prunum Ibe-
ricum Tragi, als wie klare Maranken geſtalt. fig. 4. Ein braun-
gelber.

gelber, der dem Pruno dulci amygdalino seu areo nostrarri, Germ. Spilkerien gleichet. Id fig. 5. Ein ganz schwarzer, der wie der Prunum Hungaricum, Prunum magnum dulce atroculeum CB aussehet.

430 Siebet wie ein Myrobalanus Bellirica, oder auch, wie Nux infana oder Prunulum infanum Chabt. aus, von farbe braun-roth. Id. 134. T. XXIV. f. 10.

431 M. D. n. 114. AMYGDALITES vel Amygdaloidea. Lapis Planitzeris ex Agro Zuicavensi. Myl. Sax. p. 35. Dub. Amygdaloidea constans ex materia filialola crustâ exteriore gyptâ. Helwing. Lith. Ang. 38. Steinerne Mandeln. Valentini. Mus. P. II. 19. Lapis Fructu Amygdali faccharo incrassato similis. Gefn. Fig. Lap. 126-b. Lapidies, qui Amygdalam faccharo incrassata tam probè referant, ut simpliciores facile fit iis falle re. Continent autem intertum siliculum Amygdaliformem, crusta autem gypten est. Lat. p. 175. *amygdala*, Amygdaloidea à forma Amygdalorum ita dicti, uti ad Albulam Tiburtinam inveniuntur. Kirch. Mund. Subt. I. VIII. p. 82. Hi sape sunt venientur. Kirch. Mund. Subt. I. VIII. p. 82. Hi sape sunt venientur. Aliquando Lapidies, non solum Amygdali nucleus, sed & os ambians referant. Huc pertinet Lapis Amygdali offi perfidis. Gefn. Fig. I. c. A stone being very agreeable to the Amygdaloidea of Adversand. Mus. Metall. L.IV. c. 1. Plott. Oxfordsi. p. 195. Amygdala in Lapidem converta. Besl. Mus. 103. Tab. XXVII. Amygdalam referens Lapis Bajer. Or. 45. T. I. f. 23. Silicula Amygdaliformis. Lapidies Amygdali perfimiles. Mandelstein. Steme wie Mandela formirt. Volk. Sil. 61. Eine Mandel, wie sie noch in der außerlichen grauen Schale liegt. Id. 134. T. XXIV. f. 6. Kamien Miggdalow. Pol. Helv. Ind. Foss. Pol. T. XXIV. f. 6. Kamien Miggdalow. Pol. Helv. Ind. Foss. Pol.

432 M. D. n. 244. Amygdaloidea Echterdingens. Dub.

433 Amygdaloidea subluteus major & minor. Mandelsteih. Lang. Hist. T. XIX. p. 56. videtur Silex Mandole impetrare. Molcard. Mus. 175.

434 M. D. n. 241. ff. Lapidies fusci Amygdalas, Nucleos prunorum, Ceraformis, aliosque fructus referentes: Ex lutifodina. Aldorfina. Nodi Soopalls. Beaumepotis dicti. List. Cochlit. Angl. p. 213. Natura lufsis.

435 Stein, der ist wie ein Malus Persica, Pferding, auf der einen Seiten grau, auf der anderen braunroth, etwas gepletchet. Volk. Sil. 133. Tab. XXIV. f. 3.

436 Silex cinereus Pittacii fructum exprimens, Bacch. Font. Boll. 36. Eine Pittacien, mit der gelben harten Schalen. Volk. Sil. 134. T. XXIV. f. 7. der länglichste Kern oder Nüsslein auffert der Schale. Id. fig. 8.

437

APPENDIX.

101

437 M. D. n. 9. PYRI folium in lapide Oeningensi. Diluv. TAB. Brauner Letten bey Joachims Thal mit einem Birnbaum blatt. ^{IV. & 5} Myl. Mus. n. 787.

438 M. D. n. 36. Folium Pyri, aliudve in saxo cretaceo fissili Oeningensi. Dendrites folium Pyri repræsentans. Lang. Hist. Lap. p. 40. Tab. VIII. fig. 1. Diluv.

439 M. D. n. 92. Pyri petrefactæ & maledictæ Norimbergenis frusta. Poß-Diluv.

440 Lapilis perfornitis. Lang. Hist. p. 56. T. XLIX. n. 2. Dub. A petrifid Katherine Pear. Grew. Mus. 265. Pyra Mo schatellina. Steinerne Zuckerbirn Bajer. Oryct. 46. Valentini. Mus. P. II. p. 19. Pyrum Mo schatellinum, aut aliud exiguum, aliudve Pyram grandius. Bajer. Or. 46. T. I. f. 26. 28. Eine Frucht, wie eine Birn, oder die Orientalische Frucht Sambos. Volk. Sil. 133. T. XXIV. f. 1. Eine andere gleich einer Birn. siebet auch der krummen Frucht des Solani pomiferi 5. CB nicht ungleich. Id. f. 2.

441 M. D. n. 11. Saxum arenarium durius, cinereo flavescens, in quo surbi ORBI alpinae I.B. Ex Cantone Abbatiscelli. TAB. II. fig. 8.

442 Steinerne Ponteranzie: die couleur, glüte, und tüpflein an der Schalen ist den natürlichen und frischen Pomeranzen ganz gleich, woran auch eben das grüblein, darinnen der Stiel gefassten, zuken, bat eine kieselkärte. Volk. Sil. 130. T. XXIII. f. 1.

443 M. D. n. 64. Folium MESPILLI Apri Folio sylvaticum spinosum five Oxyanthæ CB, in Lapidie Oningensi TAB. III. fig. ^{TAB.} 6. Diluv.

CLASSIS XXII.

444 Zwey Schooten auf einem grauen Schieber, die obere scheinet eine Silika Arboris Judæ (Siliquastrum Tour.) oder auch Vitex dumetorum maxima CB, die untere eine Silika Ajelepiadis Tab. Fuchs. Volk. Sil. 129. T. XXII. f. 1.

445 Ficu haud abfimili. Lapis ex Museo Valkeneriano, cui illatus ex Sutentium montibus prope Artam. Eine kleine Feige, Ficus communis CB. Auswendig, wie bey den meisten Feigen braun oder dunkelroth, innwendig röthlich oder rosenfarb, wie das fleisch einer Feige, mittin eine schwärze Erden oder Moer mit vielen verwechten dunnen capillamentis oder Fäserlein, welche etliche Botanici, vor die Blüth der Feigen halten, nebst einem Cry stall flusß. Volk. Sil. 130. Tab. XXIII. f. 3.

N 3

PLAN-

HERBARII DILUVIANI
PLANTÆ INCERTÆ
sive

Ad nullam certam Classem redigenda.

- 446 M. D. n. 7. Folium Plantæ in oblongâ figurâ rotundata, tum in falso fissili candido ex Bolga Valle Agri Veronensis. TAB. V. fig. 8. *Diluv.*
- 447 M. D. n. 13. Plantastellata quadem cum Neuropophylo in aliis coloris falso margaceo, ex Fodinis Cumbriae. TAB. IV. fig. 1. *Diluv.*
- 448 M. D. n. 14. Alia Planta Diluviana ex eodem loco.
- 449 M. D. n. 19. Lapis margaceus melanogrammos cinctus, rebus quasi, stipitibus combulitis confervus ex Anglia. TAB. IV. fig. 2. *Diluv.*
- 450 M. D. n. 26. Plantula videtur spinosa ex Anglia. *Diluv.*
- 451 M. D. n. 31. Congeris varia Lignorum & Corticum fossilium, ex strato supra Thunum. *Diluv.*
- 452 M. D. n. 33. Folium quoddam majus & latus in Lapide Oeningensi. *Diluv.*
- 453 M. D. n. 35. Folium trinervium flavescens in falso cretaceo fissili Oeningensi. *Diluv.*
- 454 M. D. n. 37. Folia alia in Saxo Oeningensi. *Diluv.*
- 455 M. D. n. 38. Terra foliata Sicula similis mollior in lapidicini Oeningensi.
- 456 M. D. n. 39. Lapis fissilis Terra foliata Sicula haud affinis durior, ex eadem Lapidicina. Terra foliata bituminosa mineralis fossilia ex Italia. Bocc. *Msf. di Pante rare.* 157.
- 457 M. D. n. 63. Folia Arborum diversarum in falso cinereo flavescente Territorii Abbatiscellani. *Dub.*
- 458 M. D. n. 71. mappa quadam levissima ex materia vegetabilis in Terris sepulta, omnino confans, ex Ago Colchieni Angliae n. 88. Cepaea bituminosus levissimi generis prorsus ex vegetabili materia confans. Ex Westmorlandia Angliae. *Diluv.*
- 459 M. D. n. 72. LITHOXYLON ex Insula Antego. *Diluv.* & omnia pene sequentia. Lignum fossile. Pol. Drzewo Kamiennne. Helwing. Ind. Foss. Pol.
- 460 M. D. n. 74. Lignum fossile ex Fodinis aluminosis Dūbenis Saxonie.
- 461 M. D. n. 75. Lignum bituminosum fossile, quod paulo infra Terram bituminosam Muscovensem inveniatur.
- 462 M. D. n. 76. Lithoxylon Bononiense ex Argilla erutum.

463

APPENDIX.

103

- 463 M. D. n. 77. Lignum petrificatum ex oppido Bitterfeld.
- 464 M. D. n. 78. Terra affulsa vel Ampelitis pyrite arido copiosissime impragnata, ex valle Grundipurgensi Agri Altorfini, Territorii Norimbergensis. Libav. *Smg. P. III. L. VIII. c. 8.* p. 1034. Bajer. *Oryctog. Norica. p. 81.*
- 465 M. D. n. 79. Lithoxylon nigricans in falso arenario duriori ex Agro Altorfino.
- 466 M. D. n. 80. Lithoxylum nigrum Prussicum.
- 467 M. D. n. 81. Lignum fossile Luneburgicum ex Fodinis Argillacis.
- 468 M. D. n. 82. Lithoxylon ex Hispania.
- 469 M. D. n. 83. Lithoxylon fossile bituminosum, Lithantraces etiam representans. Ex Crypta Diaboli, & prope Grundsprung (*Günzberg*) Agri Altorfini.
- 470 M. D. n. 84. Lignum fossile ex prato *Kellen im Walde kumarietli*, millari ferè à Tiguro.
- 471 M. D. n. 84. Lithoxylon argentiferum Franckenbergeri Chrysocolla adspersum.
- 472 M. D. n. 85. Lignum fossile, vulgo *Steinkahlen von den Hirschwald bey Cassel.*
- 473 M. D. n. 86. Lignum in venam Ferri conversum Laubencie. Liebknecht *Dicoꝝ de Diluv.* Giesl. & Francof. 1714. 8.
- 474 M. D. n. 89. Lithoxylon ex Fodina Vallis Joachimicae.
- 475 M. D. n. 90. Lignum fossile Pyrite vitriolicum fetum ex montibus Prussici, in quibus succinum effoditur.
- 476 M. D. n. 93. Lignum prorsus petrefactum ex Fodinis succini Prussici.
- 477 M. D. n. 95. Lithoxyla Altdorfina.
- 478 M. D. n. 125. Lignum fossile Dubense ad Muldam 3. Leucis à Lipzia.
- 479 M. D. n. 126. Lignum petrificatum ex montibus arenosis Querfurtenibus.
- 480 M. D. n. 130. Lignum fossile strato petroso substratum Querfurte.
- 481 M. D. n. 132. Lignum fossile ex stratis Lithanthracum Dübensem.
- 482 M. D. n. 217. Lignum fossile ex Sylvâ submersâ 4 horas a Querfurto, r. à Sangerhüsa versus NW. Baitrn. *Dil. Teg.* p. 303.
- 483 M. D. n. 218. Lignum fossile ex altissimo jugo Thuringiae, *Finne dicto.*

484

- 484 M. D. n. 219. Lignum fossile ex montibus arenosis Querfurtenisibus.
- 485 M. D. n. 220. Lignum fossile mimum Bononiense.
- 486 M. D. n. 221. Lignum ex montibus arenosis Querfurtenis candidum, Faginum videtur. Buttin. *Dil. Tefl.* p. 189.
- 487 M. D. n. 222. Lignum fossile Pyrite impragnatum, cui ochreum lapideum adhaerebit. *D'Yves au pres de Cant sur le bort de la mer en Normandie.*
- 488 M. D. n. 223. Lignum fossile fusci coloris Querfurtense.
- 489 M. D. n. 224. Lignum Laubacense ferrificatum, cui vena Ferri adhaeret.
- 490 M. D. n. 225. Lignum ferrificatum Laubacense è nucleo Trunci, ut videtur, defumptum.
- 491 M. D. n. 226. Idem minus ex majori fructu decumptum.
- 492 M. D. n. 230. Lignum fossile metallificatum, quod in valle Buseccensi 1. horā à Giesella distante intra Terram ad 12. orgyas lutofum repertum est.
- 493 M. D. n. 231. Lignum fossile petrificatum ad Thermas Wissacenses repertum.
- 494 M. D. n. 234. Carbones bituminosii Hassiaci.
- 495 M. D. n. 235. Lignum fossile, quod in Terra Giesenfi praeferunt ad Flumen Lanum in maxima copia repertum. Liebnechti. *de Diluv.* p. 49.
- 496 M. D. n. 247. Lithoxylon videtur impressum lapidi fissili Glaronensi.
- 497 M. D. n. 248. Lignum anthracini coloris Pyrite vitrilico prægnans, forsan ad Lithantraces referendum. Ex Lapicidina Megenweleensi in liberis Provinciis, ubi & ossa fossilia & Globopteræ reperiuntur.
- 498 M. D. n. 248. a. Lignum fossile conferendum cum Carboni fossili Xylode Libavii. *Vom Heiligenberg im Furstenbergischen.*
- 499 M. D. n. 248. z. Lignum fossile prope Lubecam ad pagum Belzendorff 3. milliaribus a Lubeca.
- 500 M. D. n. 248. bb. Lignum fossile ex Italia.
- 501 Lithoxylon scibile sive tegulatum ex albo & castaneo vericolor, stalagmitæ referuntur. Ex arenosis Asplejanis in Angro Bedfordensi. Luid. n. 211.
- 502 Lithoxylon tabulatum rubiginosum. Id. n. 212.
- 503 — confragosum Faringdonense rubigine infuscum. Id. n. 213.
- 504 — luteum fordidum sive Ochroma referens Cirencestreñse. Id. n. 214.
- 505

- 505 Lithoxylon striatum arrorubens. Id. n. 215.
- 506 — album, fuscitabuli sive Ligni incendiarii æmulum. Ex arenosis Marchamiae lapicidinis. Id. n. 216.
- 507 — crystallinum, sive ex Fluore Belemnite ad instar striati conformatum exterius rubiginosum. Ib. Id. n. 217.
- 508 — arrorubens nitidum Antimonii ad instar striatum. Ib. Id. n. 218.
- 509 — teres, fuscum, sive paxillare inter Ligna & ossa fossilia ambiguum Marchamiae. Id. n. 220.
- 510 — rubiginosum venis nigris distinctum. Ex Lapicidina Byfeldianis apud Northamptonenses. Id. n. 221.
- 511 — fuscum palverulentum & Fodina Ashlemani in comedem Comitatu. Id. n. 222.
- 512 — fuscum fluoribus minimis refertum. Id. n. 225.
- 513 — fuscum Sabrinianum Selenite saturatum. Ex Litto-re Sabriniano ad pagum Frethern in Comitatu Glocesteria.
- 514 — exiguum ferrugineum cuneolum referens Witney. Id. n. 227.
- 515 — Sabrinianum ligno Quercino æmulum ex artuario Sabrinianis ad Trajectum Pyrtonense. Id. n. 228.
- 516 — anthracinum vitriolatum. Ex Lapicidina Kidlingtonensis prope Oxoniun. Id. n. 229.
- 517 — Gagati æmulum littorale. Ex Agro Lincolnensi. Id. n. 230.
- 518 — textile s. reticulatum capillare fabuletorum. Ex fabuleto Framptonensi. Id. n. 231.
- 519 — stuporum s. punicea raritate levissimum. Id. n. 232.
- 520 *Longknagstone* in Hybernia pro Lithoxylo habet Molynex in Transact. Phil. n. 158.
- 521 M. D. n. 87. Carbones ex Cespitibus bituminosis Agri Cætriniens.
- 522 *Great numbers of Trees, particularly Oaks and Firs in the Peat-Earth of Northumbria, &c.* Morton. Nat. Hist. of Northamp. p. 253. 255. 263. *Mosswood.* Raji Topographical. Obs. 7. Plot. Staffordsh. 217. Transact. Phil. n. 275. *Sorburbandur.* Worm. Mus. 169.
- 523 *A large piece of petrify'd wood.* Grew. Mus. 269.
- 524 *A globular stone wch looks, as if it had been a piece of Absoe wood Turned in a Lathe in to that figure.* Grew. A. c.
- 525 *A piece of incombustible wood, as it were half petrify'd. Forbeing Held into Fire, it becomes red like à Coal.* Grew. I. c.
- 526 *A very odd piece of the branch of a Tree as Thik as a Cable*
- O

ble rope, whereof the barque, is turned into perfect Iron, or at least a very rich Ironore and the wood intosone. Grew. l. c.

527 The petrify'd barque of a Tree. In thin and Rowled up as Cinnamom but rather of the colour of that called winterane's. Grew.

270.

528 Lignum nigrum fossile. Blackoack Scoris. Sibb. Prodri. Hist. Nat. Scot. p. 44.

Occasione Lignorum fossilium monendum, non Quercia duntaxat Ligna, sed & alia plurima, ubivis fere Terrarum mutationem fusse pasta ratione coloris, & nigrum quidem induisse multis in locis tantum non carbonificata; & ubi quidem, ubi vel Pyritæ adfuit viriolei, ipsi Lignis sape adhuc adherentes, vel vena Ferræ & sulphuris. Non mirum hoc videbitur iis, qui norint ex mixtura Limaturæ Ferri, Sulphuris & Aquæ excitari non duntaxat ingentem Fermentationem, & æthum, sed etiam Flammam que in Terra visceribus statim à Diluvio Ligna demerita facile mutare poterant in Carbones, vel iis saltet nigrum colorem inducere.

529 M. D. n. 124. Arborum folia in Toto duriori ex Saxonia. *Poss Diluv.* Arborum folia in Tophaccis Lapidibus. Helwing. *Lith.* Ang. 41. Tab. II. fig. 4.

530 M. D. n. 143. Surculus lapideus Adarce vel Tartaro intricatus. *Spec. Lith. Helv.* p. 20. fig. 25. Montis Legerii. *Diluv.*

531. M. D. n. 144. Glomeraria spongiosa. Luid. n. 110. Ex Monte Legerio.

532. M. D. n. 155. Lapis haud absimilis trunco abscissi Arboris, in quo Circuli annui conspicuntur. Ex Birfa. *Diluv.*

533. M. D. n. 181. 187. Patella lapidea. *Spec. Lith. Helv.* p. 19. fig. 24. Wagner. *Heb. Carol.* p. 318. Ex Randio & Legerio furfan ad Fungos referenda. *Diluv.*

534. M. D. n. 207. Nux Vomica lapidea. *Spec. Lith.* p. 44. fig. 60. Lapis Nuci vomice similis, Stein den Krayenäuglein ganz gleich. Brackenhof. *Muf.* p. 10. Conf. bafis Urtice marina. *Mem. de l' Acad. Roy.* 1710. p. 475. fig. 14. Diluv. A petrify'd Nux Vomica. Grew. *Muf.* 266. *Cafanites.* Aldrov. *Muf.* Met. Pol. *Wronowæ oks Kamienne.* Helv. Ind. *Foss. Pol.*

TAB.
XIV.
535 M. D. n. 248. I. Folium nigri Coloris longius in acutum definens mucronem, nervo per medium decurrente in margine cinerea. Ex monte Blanco prope Mavore in ditione Bononiensi. *Diluv.*

536 M. D. n. 213. Palmæ corymbiferæ farnamenta, ut videatur, Monspelii fossilia. *Dil.* 537

*H. Dr Samuel Kolesero de Keres-er. Secretario Guberniale
Cossarec Regio Principatus Transylvaniae.*

537 M. D. n. 214. Cepses bituminosus Kreyfingensis Thuringiar. Diluv.

538 M. D. n. 243. Semen Plantæ cuiusdam umbelliferæ lapideum. Echterdinge in Ducato Württembergico. Dil.

539 M. D. n. 248. ec. f. Nux Moschata lapidea. Ex Birsia Spec. TAB. Lith. Hebd. p. 42. f. 57. Helwing. Lith. Ang. 37. Nux myrrifica lapidea cinerea. Bauh. Font. Boll. 35. Stein, so eine Myrratrusa presentirt. Myl. Sax. P. II. p. 74. fig. Moschatus, Nux Moschata fructu rotundo CB. die ibre condeur so wol als inwendig bebalten. Auf der harten brauenen schalen siehet man a. den eindruck, oder Adern, da die bläube gelegen, und als man sie zeröffnet, die brauenen stix, so von der peripherie des Kernes bis an das Centrum laufen. Volkm. Sil. 119. T. XXII. f. 6. Siebet ans, wie die grün Myrraten Nüf, von farb, braunwohl. Id. 133. T. XXIV. fig. 4. Pol. Myrratowa galka Kamienna. Helw. Ind. Foff. Pol. Nux Moschata lapidea tota silicie substantia, referens ex aſſe Nucem Moschatam fructu oblongo. CB. Helw Lith. P. II. p. 97. Tab. III. n. 3 qui Nuces Moschatas lapideas haētēnus cogutas refer ad Tuberā quadam marina, quondam vel axis adnata, vel sub Muſco marino progenita.

540 Foliorum quorundam mineralium pediculi compressi. Luid. n. 185.

541 Lithophyllum gelatinis quibusdam Salebroſum Malleatula dictum. Id. n. 204.

542 Planta incognita ex minera Ferri. Wolfart Vole Hanov. §. 10. fig. 6. conf. Tab. VIII. fig. 5.

543 Capilli Veneris in Lapide fissili Manebacensi. Myl. Sax. p. 30. fig. 2. ad. p. 19.

544 Conferva Plinii. Luid. p. 108. Pol. Gaebka w Kamienniu. Helw. Ind. Foff. Pol.

545 Arbuscula vel Planta in Lapiſe fissili. Myl. Sax. p. 28. v. TAB. VIII. fig. 5. Dub.

546 Fructum quandam exprimens Lapis Metallicus. Spec. Lith. TAB. Hebd. 67. fig. 89. conf. Scleleton Echini marini intra Tectam recipiundi.

547 Virgulta petrificata. Steinenes gestaūd. Lang. Hist. p. 33. Tab. XIV. Poff-Diluv.

548 Radix petrificata. Steinene Wurz. Lang. Hist. p. 54. Tab. XIV. Dub.

549 Fructus Arboris AHOVAI Indicus. Myl. Sax. p. 30. TAB. II. fig. 6. Diluv. Ejus nucleus. Volkm. Sil. 134. T. XXIV. f. 18.

550 Folia quedam (an Leguminosa?) rotunda in lapide fissili. Ex Musco Vallisneriano.

551 Stelches effigie stipiti truncati, cum rudimentis ramorum, in lapide albo & cinereo quandoque nigricante, per longitudinem striato. Alii radici Raphani ruficanae æmuli. Helwing. *Lith. Ang. 42. Tab. II. fig. 7. 8. M. D. n. 248. t.*

552 Two strait slender flowers resembling the Columns erected in the middle of Some Flowers, one convex of the top, and almost flat. The other spherically Triangular, somewhat like the seedcase of a Tulip. Grew. *Mus. 267.*

553 Two other joynted stones, looking as if they were pieces of the geniculated stalk, of some Plant. Id. l. c.

554 Lapis divaricatus ramosus vegetabilis cuiusdam ostendens, colore albo. Helwing. *Lith. p. 33. T. VI. fig. 3. conf. Tab. V. fig. 8.*

555 Hexapetalon Carbonarium Luid. in *Transact. Phil. n. 331.*

p. 95. *Tab. I. fig. 3.*

556 Abietis an potius Lycopodiæ cuiusdam ramulus: Id. l. c. 6.

557 Lignum Molavii petrefactum Paracalex, ex aliudum corticem verius subfuscum, sublustræ & Pyrite compar soliditate. Camell. in *Transact. Phil. n. 311. p. 2405.* Aliud coloris subglauco.

558 Ligni aliud frustum Palicepicatum, verum non videtur esse Ligni Molavii, sed potius Ligni Guixi. Coloris æruginosi, corticem verius luteo & rubente & fulvo varium, pectinibus minus rectis quasi interrupsi. Id. l. c. p. 2406.

559 Baobab lapidis. Fructus illius similitudinem gerit, quo ad extinguendum fitum Äthiopes utuntur, de quo Prosper Alpinus *Plant. Egypt. & C. Clus. L. II. c. 1. Exotic.* quevne à nautis, qui ex Äthiopia redierant, redemptum Londino misserat. Jac. Garetus. *Cale. Mus. 414.*

560 Ebnum fossile. Hildesheimii reperitur in Commissuris intra Terram aluminosam — Stips nigra foliis & fructu carens, cornu politi modo splendida, folida, levis, omnino aspectu similis Gagati Lapii, sed natura diversa. Nam Ebnum, ignem non sentit, Gagates accensis ardet & igne perit. Agric. *Nat. Foss. L. VII. c. 22. Pol. Heban.*

561 Ebnum fossile in Islandia laminatum eruitur, colore nigerrimo, quandoque subfulvo, ponderolum, fragile, exciacatum ubi fuerit, Faber Lignarius in lignis judicandis peritus juglandis Arboris radicem longa annorum serie nigredine tanta infamam esse putabat. Sed is locis nunquam haec Arbores conspicere sunt;

sunt; Polituram non facile admittit — Hoc Lignum vulgo Sortbrandor vocant, & latere ajunt in monte adeo præputio & alto, ut cum nullus nisi andicissimus penetrare valeat. Worm. *Mus. 169.*

562 *Lignum fossile Umbriae*, quod reperitur in Umbria in Territorio Todii. Inveniuntur particulae ex parte cretofæ, ex parte ligneæ, ex parte Carbonis instar adulae. Siquidem de minerali ac vegetabili participare videatur, *Metallophutum* seu *Mnereophutum* appellari posse videatur, simile Cedro Montis Atlantis in Mauritania. Colore est Leonino obscuro, venis inordinatis, obscurioribus aliquanto reliqua substantia. Id. l. c.

563 Lignum Carbonis modo nigrum, aridum, ac leve, effoditur in montibus vallis D. Joachimi 40. Orgyiarum profunditate. Cord. *Obs. 218.*

564 Petrificantes *Floßholz*, Lignum petrificatum, aus der Saal. Myl. Mus. n. 641.

565 — Eichenholz, Quercinum, Id. n. 642.

566 — Holz, von Giebichenstein bey Hall. Id. n. 643.

565 — aus Meissen. n. 644. aus Thuringen, bali der C. 1. ist Gold. n. 645. aus dem Teufelstempel zu Merseburg. n. 647. — vom Pfaffendorffischen acker. n. 649. von Gorlitz. n. 651. von Altortz. n. 652. von Merseburg. n. 653. aus Siam. n. 654. von Halle. n. 661. von Querfurth. n. 670. 673.

567 Holz petrificatum, vitriol hältend von Querfurth. Id. n. 646. vitriolisch gebranntes Holz. n. 656. Lignum petrificatum Vitriolicum.

568 Lithoxylon Ligno Abiegno albo æmulum von Abrechis-dorf im Neumarkischen. Id. n. 649.

569 Lignum fossile Bituminosum von Querfurth. Id. n. 650. & vena quadam facinri Borussiae. Id. n. 662.

570 Lithoxylon seu Lignum fossile striatum in sua matrice, aus dem Kirchberg bey Landsbut. Id. n. 658.

571 Ligni frustum, hujs generis Arborcs vasta effoduntur cum Ceftribus bituminofis in Agro Weltmorlandia. Id. n. 659.

572 Lignum fossile Goldbergense. Id. n. 665.

573 — — daran die Refina zugeschen. Id. n. 666.

574 Zu eisen gewordenes Holz, in ferrum mutatum, aus Engel-land. Id. n. 668. Zu stein &c. Id. n. 667. Zu Marcafir. Id. n. 669.

575 Ein stückgen breit brauner Farb vom Ligno fossili, so bey Caffel gebräunt wird. Id. n. 676.

576 Truncus Ligni è Valle Joachimica in Lapidem converitus.

Besl. *Mus. p. 91. T. XXXI.* ubi legitur Inscriptio A. MDLXXVII.

DISER BAUM IST MIT S. BARBARA PRULNSTOLN ANTROFFEN VOM MUNTLOCH MM, UND VOM TAGSAIGER CL. LACHTER DEN XVII. FEBRARI IM JOACHIMSTHAL.

577 Myrobalanus lapideus. Id. 104. T XXXVII. Myrobalanus nigra seu Indica. Volk. Sil. 135. T. XXIV. f. 20.

578 Piper longum lapideum. 1. c.

579 Lignum fossile Bituminosum seu Matrix succini Hartmanni, sine & cum Vitriolo. Ex Litorre Maris Balchici. M. D. n. 248. g.

580 Lapis metallaris scilicis cinereus, variorum seminum signaturis copiose exornatus, ut Melonum Anisi, Feniculi, forte Lapis frumentarius. Wolfart Hift. Nat. Hift. 34. T. V. f. 4. Ein Erzschiefer aus den Frankenbergenbergischen Bergwerken, auf welchem bulsen von maucheler saamen liegen. Dubito ego valde, an si Lapis ita dictus Frumentarius.

581 Radix nigra dentibus obsoita ex foeve profunda propè Tennebergam Thuringia arcem eruta. Mercat. Met. App. p. 36.

582 Lithoxylon Quercino xylum, an dem die Rinden, wie an den alten Eichen grau, runderlich und gerissen. Volk. Sil. 93. T. VII. f. 1.

583 —— striis seu lineis rectis, & transversis cancellatum, ein stuck steinernes blatt, nach der länge, und quer gefreist, braungelb. Id. f. 2.

584 —— complanatus, late striatum, & quasi reticulatum, ein stuck mit weit von einander stehenden freisen, und über denselben gleichsam, wie ein netze gegittert. Id. f. 3.

585 —— striis rectis, ranoribus, magisque depremis exaratum, mit seicht und weit von einander stehenden stricken, braunrot. Id. fig. 4.

586 —— seu fulcis altioribus cancellatum & alveolatum, mit erhobenen stricken gegittert, braunrot und mit vielen grüben. Id. f. 5.

587 —— striatum & nodosum, ligno Quercus petra seu Roboris xylum, nach der längen und quer mit gleichen linien gefreist, rund und mit vielen knoten und knoren um und um besetzt. Id. f. 6.

588 —— altius striatum, & geniculatum, braun mit erbogenen und breiten freisen, und mit vielen knotischen gleichen oder gewerben unterschieden, wie der Calamus Aromaticus, oder das Jahr. Id. f. 7.

589 —— cancellatum, & quasi articulatum, atque comprefsum,

sum, caftanienbraun, nach der lange breit gefreist, und zwischen den Articulis, mit subtiles querlinien gegittert, bin und wieder eingedruckt, und gequetscht. Id. Tab. VIII. f. 1.

590 Lithoxylon striatum, comprefsum, cortice adusto, schwärzbraun, unter der noch klebenden schwärzgebrannten Rinde gespreift. Id. f. 2.

591 —— arenosum leviter striatum, & arcuatum, ein stuck von einem krummgebogenen Ast, rufsfarb, von der bin und wieder gebrannten Rinden geschwärzt, und ungleich gefreist. Id. f. 3.

592 Lithoryza striata & nodosa, siebet mehr einer wurzel, als einem holz ähnlich, braun, glatt, etwas geplätscht, nach der lange gefreist, und um und um mit striis oder falcis Catenatis, und mit vielen knoten besetz. Id. fig. 4.

593 Lithoxylon paixillare alperum, ocker oder Leimgelb mit vielen Runzeln, rissen und spalten, wie die Rinde an einem Lerchenbaum. Id. f. 5.

594 —— dentif. & subtilis striatum & articulatum, ein nach der lange sehr eng und subtil gefreistes, verstreutes stuck braunes holz, mit krummen querstrichen oder gelenken. Id. fig. 6.

595 Ein stuck von einer Zweisel, siebet dem Eichenholz nicht ungleich, die Rinde ist allenhalben buckelicht oder Tubercul. Id. f. 8.

597 Ein nodus, oder ausgesprungener knorre braunrot, wie an dem Eichenholz. Id. f. 9.

598 Lithoxylon squamofum, Leimfarb, mit großen breiten und stumpfen Schuppen gleich denen fischartigen besetz. Id. fig. 10.

599 —— —— squamis longioribus & cuspidatis. Auf der Rinde des Pinus sylv. Mugo dicta Tab. gleich, klebet bin und wieder ein schwarz gebrantes Harz, wie ein Pech. Id. f. 11.

600 —— —— —— & majoribus minus cuspidatis, mit langen schmalen, stumpf und dicht über einander stehenden grauen schuppen besetz, der schuppigsten Rinden des Pinus maritimus III. Tab. nicht ungleich. Id. f. 12.

601 —— coloris ferruginosi arená & ochrā infarctum. Braungelbes oder rothfarbenes stuck mit langen, schmalen, erbogenen und etwas zugespitzten schuppen, wie an dem Pinu sylv. vulgaris seu Tæda. Id. f. 13.

602 —— —— margaceum; Grau, mit vielen langen, febrigen schuppen, wie an dem Pinaltro Aultraco majori, mit einem grau und barten steinmark gefüllt. Id. f. 14.

603 —— —— squamis angustioribus & obtusioribus à se invi-

invicem disjunctis, mit langen und stumpfen Schuppen, welche
weis von einander gesetzt. Id. f. 15.

604 Lithoxylon squamofum squamis minimis cuspidatis, siehet
wie eine Zwiller von einem kleinen Aff., des Pinus Italica aus, mit
kleinen spitzigen Schuppen, braunrot. Id. f. 16.

605 Ein Stück von einem kleinen Aff., schwarzbraun, mit klei-
nen runden Schuppen. Id. f. 17.

606 Zwey Stück mit langen und schmalen Schuppen braun oder
russfarb, mit etwas grau untermischt. Id. T. IX. f. 1.

607 Lithoxylon striatum laxe, gefreiftes braun und glattes
holz Id. fig. 2.

608 —— densis striatum ex cinereo cereum. Ein blau-
liches Stück mit dichteren breitzen. Id. f. 3.

609 Ein vares Stuk mit runden und holen tuberculis reibenweise
besetzt, die sich gar leicht in 4. theile von einander theilen lassen,
den diken schuppen, aus welchen die Coni an dem Pinu Italica zu-
sammen gepakt, oder auch den tuberculis der Indianischen Ana-
nassen frucht gar unähnlich, grau und platt. &c. Id. f. 4.

610 Ein brauner schuppickter Aff., mit einer Zwiller von ei-
ner rothen Tanne. Id. f. 5.

611 Ein gefreiftes Stuk, hin und wieder gekrümt, eingebogen,
und gefalden. Id. fig. 6.

612 Eine Zwiller von einem starken Aff., grau, auf der Rin-
de punctulat, oder mit kleinen puncten, die mit kurzen triüs durch-
zagen. Id. f. 7.

613 Lithoxylon verrucosum, braunes Stuk von einem diken Aff.,
mit runden pocken oder knoten besetzt. Id. f. 8.

614 —— squamis rotundioribus luteum, ein gelbes Stuk mit
runden schuppen, so sich getheilet und gespalten. Id. fig. 9. 10.
das Marckfig. 11.

615 —— arenosum nodosum. — Ligno alno axulum —
laxe albidum, dem weiss buchenen Holz nicht ungleich. — ro-
tundum laxe spadicum. Id. p. 97.

616 Cortices Arborum luto & arenosi, deren etliche tuber-
culos, etliche squamos oder schuppickt sind. Id. p. 98.

617 Ein Stuk einer dicke und krummen wurzel nicht ungleich,
russfarb, gefreift, und mit gleichen, Lithoriza striata, & quasi
geniculata; Cornu Animalis cujsadani referens. Id. p. 100. T.
IX. f. 12.

618 Lithoxylon squamis cancellatim dispositis asperum, ein
starker Aff., an dem die schuppen, um und um gegitteret steken.
Id. f. 13.

619 Lithoxylon triis hamatus. Braunes und steinernes holz,
hin und wieder mit kurzen triüs, oder steken, so wie holkeln,
fornirt. Id. f. 14.

620 —— luteum dense nodosum, das über und über flott
der schuppen mit lauter buckeln dichte besetzt. Id. p. 101. f. 15.

621 Scheinet ein kleiner Aff eines Pinastri Austriaci tenuifolii.
Cluf. oder einer Weißtanne. Id. p. 102. fig. 16.

622 Lithoxylon squamofum cortice nigro, die schuppen sind
breit und stumpf. Id. p. 102.

623 — nigrum oculatum — alveolatum, articulatum &
striatum. Id. 1. c.

624 Gefreiftes und sandiches Lithoxylon, das in etwas ge-
plätscht, und unter der schwärzegebrannten Rinden gefreift. Id. fig. 17.

625 Ein großer Stam im Bürgberg. Id. Tab. X.

626 Lignum fossil auro purpureum, woraus eine schwarze
Refina driget. Id. p. 104.

627 Ein unbekante vegetable. Die Rinde ist schwärzgrau
und gekräppht. Die zierlich übereinander stehende schuppen
schwarz und glatt, welche den schuppen des Palmbaums nicht un-
gleich. Id. 113. T. XV. fig. 4.

628 Ein unbekante geschuppte frucht oder Conus, deren schup-
pen gegittert steken auf dunkelgrauem schieber. Die auf beiden seit-
en daran stehende Blätter seien wie schiffblätter aus, und sind
wie die Frucht, schwärz und glatt. Id. 129. T. XXII. f. 2.

629 Frucht fo dem Piperi nigro, schwärzen Pfeffer oder auch
den Cubeben gleich, auwendig schwärz, inwendig grüngelb o-
der grau. Id. 134. T. XXIV. f. 15.

630 Kommer mit der fremden frucht Tab. II. fructu subtrotun-
do cincarico duplex angulo. CB. überéin. Id. 134. T. XXIV. f. 19.

631 Fructus Indicus Juglandi similis. Chab. Fructus rotundus
flavus tuberculis obfusis. CB. Id. 137. T. XXIV. 22.

632 Lithoxylum albidum, tuberculis circum circa notatum;

verfloestes holz, aus dem Kirscheberg vor Landshut, auwendig glatt
mit ovalen warzen oder kneten. Id. 331. T. III. f. 1.

633 — tuberculis quasi cancellatum, skeinet ein Cortex
tuberculosus zeytin, an dem die mehr vierkächt, als runde Tu-
bercula an und übereinander gegittert steken. Id. T. III. f. 2.

634 Abdruk eines Vegetabilis mit leisten oder falzen, zwis-
schen welchen viel unten und oben zugespize, und eingedrukte
schuppen oder Flammchen zusehen sein. Id. T. III. f. 3.

635 Ein abdruk in grauem sandstein, vermutlich von einem
vegetabili, allenbalen mit narben besetzt, als wan man mit ei-
nem

nen messer hinein gestochen oder geschnitten. Id. 332. T. III.
f. 4.

636 Eindruck in grauem Sandlein, von einem vegetabili, mit
pinnis in forma quincuncis, die wie ein Lateinis**c**b V. aussachen.
Id. T. II. f. 5.

637 Vielleicht ein abdruck von einem vegetabili auf der einen
seiten allenthalben mit runden lochlein oder grüblein gesetzen, o-
ben sieben man etwas, wie eine Quaſe oder Blubbe mit einem
geschuppten Knopf, wie bey den Cyanis und Jaceis. Id. T. III.
fig. 6.

638 Lithoxylum nigrum articulatum, striisque undulatis no-
tarum, verſteintes schwärzgraues holz mit vielen gleichen oder
gelenken, und zwischen diſen oben mit ein wenig, unten aber mehr
aufwärts gehobenen und tiefern breiſen aus einer Kohlgrube zu
Schönheit. Id. T. IV. f. 1.

639 Lithophyllum canaliculatum, schwarzer Kräuterschiefer mit
Hohlkäbeln, aus gleichem Kohlēbact. Id. T. IV. f. 2.

640 Eine glatte, glänzliche und schwärze rinde, die wie das
inneretheit von einer geschuppten Rinde aussiehet, dann die ſchuppen
alle vertieft in grau und Leberfarbenem schiefer von Liebers-
dorff bey Gablau. Id. 333. T. IV. f. 4.

641 Geschuppter grauer Schiefer an dem die ſchuppen kleiner,
erhaben, oben rund und unten etwas zugespitzt. Id. T. IV. f. 5.

642 Grauer, geschuppter Kräuterschiefer aus beiden ſeten mit
erhabenen großen ſchuppen beſetzt, derer die meiſteſen oben blumpf,
die unter alle spitzig zugeben, und darauß gewuſſter ſteben. Diſe
unter werden Epidotito, Schuppenſtein genemmet. Id. T. IV. f. 6.

643 Anthracodendrum oculatum, ſcheinet, wie eine ganz
ausgekohle Rinde eines Baums, aus einem Kohlēbact zu Ru-
adolfſdorf. Id. T. IV. f. 9. Die aufwendige ſeite iſt mit runden
tuberculis beſetzt, in geſtalt der augen, in welchen die Pupillæ
ein wenig erhabet, glatt, und glänzicht, wie eine Steinſchale.

644 ſcheinet eine auslandiſche Frucht zuſein, und waren ei-
ne Art eines Kerns einer Nuculae oder Avellana Indica, auf der
einen ſeten a. flach, doch ein wenig eingebogen, auf der andern
b. convex, mit einem erhabenen breiſen, der miten um den weif-
ſen Kern laufft. Id. 336. T. V. f. 12.

PSEUDOPHYTA,

Lapides, qui Plantarum figuras mentiuntur.

TAB.
VI.

645 DENDRITA, *Δενδρίτης*. Baumſtein. Spen. Muſ. p. 91.
Blub-

Blabmen, Fossiliis Suhlenibus. Wafferſtein circa Warzburgum.
Dendrites Plin. L. XXXVII. c. 11. Dendrachates, velut Arbu-
ſcula infignis. c. 10. Διαδέσμη ἀχάτης, Διαδέσμης, Διαδέσμης γύρη.
Orph. Lap. p. 203. Pietra imbſata. Pietra naturaliter de-
lineata in figura de bſchi. Pietra di Sinai. Imperat. Stor. Nat.
L. XXIV. p. 578. Pietra del monte Sinai. Moſe. Muſ. 147.
Achates in cuius Planitia arbores delineatae conficiebantur,
Canilli. Pifaurens. apud Dalech. Boomfeente, Boomte Abate.
Rumpf. Amboinsch. Rariteit. p. 287. Lapidés qui Ericta re-
præfalent. B. de Boot. L. II. c. 285. Lapis artificiosa calam-
rà in figuram Abootani plantæ efficit. Lapis Naturæ vi ala-
bré efformatus in figuram & typum memoris. Calc. Muſ. ſec. III.
p. 419. 420. Lapis filii, per quens difcurrentes vene ex argila
la cinerea delicatus lapideſcente arborem Corallii inſtar paulam
in ramos hinc inde diuſos repræfalent. Bauh. H. I. Pont. Boll.
de Lapidib. p. 4. Icones varia Dendritarum vide Herb. Dilac.
TAB. VII. & VIII. Dendrita Saxonius, Sylvas & Dumeta pul-
cherimæ repræfentans. M. D. n. 96. Dendrita elegantissimum in
lapide filiſi marmore candido. Ex Lapidinida pagi Solnhof Co-
mitatus Pappenheimensis. n. 97. TAB. VII. fig. 8. Dendriticum TAB.
Marmor Florentinum. n. 98. Dendrites Suhlenis niger in mar-
more carneo. n. 99. Myl. Sax. Relat. VIII. n. 100. Dendrites
Suhlenis ſubtilissimum in marmore flavelcente. n. 100. Myl. I. c.
Marmor album Dendrita nigrinante in ipso corpore hinc in-
de deliceſtibus perfumum ex Valle Raurica prope Terzach.
n. 101. Dendrita Glacensis ex Bohemia in lapide filiſi rubente. n.
102. Dendrita propo pagum Popperg Ducanus Solisbaenſis. n.
103. Dendrita fructici furgenti effigie ex Lapidinida propo Solnhof.
n. 104. Dendrita Halliacus in marmore filiſi flavelcente. n.
105. Dendrita vel ſtigmata in Marmore ſeu faxo candido Scaphi-
ſensi. n. 106. Dendrite & ſtigmata in Badenis Comitatus Fer-
rifordinis propo Cappel in marmore flavo albelfcente. n. 107. Den-
dritis parvi ex Ago Baſiliensi. n. 108. Dendrite & Ibigmita in TAB.
faxo filiſi Oningeni. n. 109. TAB. VIII. fig. 6. Dendrites Alga
tere figura. Ex Agris Altenburgenibus Miſnia n. 110. Saxum
Monti Legerii Ditionis Tiguring, in quo obſcura Dendritarum
& Aſtrotaurum indicia. n. 111. Dendrita fucum ferre referens in
faxo carnei coloris ex collibus Euganeis. n. 112. Dendrites Eylet-
tensis elegantiſſimum nigro-flavus. n. 133. Eylettenſis martialis
Tinctura arbusculis craſhioribus. n. 134. Dendrita obſcura veltigia
in margi filiſi candida ex Gallia. n. 141. Stelleformes figura A-
ſtroitis ſimiles in marmore ſublavio ex montibus Bononiensibus.

P 2

n. 248.

n. 248. f. Stellula nigra in silice marmoreo coloris rubrofusci ex montibus iisdem. n. 248. g. Silex marmoreo pallidi coloris stellula nigris confertus ex montibus iisdem. n. 248. h. Silex marmoreo albido stellula nigricantibus confertus, ibid. n. 248. i. Lapis calcarius filialis Dendrites Mufci squamofisi instar in superficie pictus. Prope Campilam Hetruriz. n. 248. n. Lapis calcarius dendrites griseus, quasi mucus albidos marinos representans. Ex Agro Florentino. n. 248. p. Lapis Florentinis *Pietra porfida* dictus ramulis quasi cupreifinis dimidiatis eminentiae & operae crustaceo perbellè à Natura depictus. Conferendum cum Lapi de marmoreo Rhombi figura, altero latere protuberantibus quasi granimulis aliis obdacto. Spen. *Muf.* 91. Prope Florentiam, n. 248. x. Lapis Calcarius Florentinus, ex tribus varietatibus Alberini del Ponte a Rignano al Fiume d'Arno. n. 248. y. Cry stallus in cujus sinu conspicitur flavefantis & nigroviridis coloris arbuculatum series inter Dendrites rarissimos jure referenda. *Muf. Mineral.* n. 553. Dendrites major Triangularis per integrum circumferentiam frutices representans. Lang. *Hist.* p. 39. Tab. IX. f. 1. Dendrites major rotundus in extremitate ramificatum Tinctura sublutea ornatus. TAB. IX. fig. 2. Dendrites sylvulum representans, in principio ramifications Tinctus TAB. VII. fig. 2. Dendrites. Grew. *Muf.* 268. A nother representing a plain Field, inclosed with a hedge of Trees — Dendropotamites. A Kind of Alabaster having a mixture of brown, tawny with and green, and not neatly resembling a couple of Rivers. Id. l. c. Bushy Marble Angl. Sibb. Prodr. de Foffil. p. 46. Lapis Sinai seu montis Hyrcanalem aut nemoratus. Imp. Lapis subluride cinerascens, maculis nigris arbores exprimitibus laminulatus. Petra Scaghiola o Cappeddi, Ciappedda virdozza annirizza, pinta niuva d'Avuli. Sic. Cup. Hort. Cath. Suppl. alt. 52. Marmor Dendrites integrum quasi sylvam arbutorum egregie representans, Baumlein, so gleichsam einen ganzen Wald von Baumen artig presentiri. Spen. *Muf.* 91. Si mile collum exhibens dumetis cooperata. Dito, so einen Hägel mit Dornbecken umgeben vorhelle. l. c. Marmor Dendrites cinereum opacum. Dunkelgrauer Baumlein. l. c. Marmor Dendrites. Baum Marmor. Brack. *Muf.* 78. Marmor cum fruticibus, Heribus & araneis. Besl. *Muf.* 96. T. XXIV. subfig. 2. Dendrophorus, Dendrophytos triplex. 1. Gypho paululum durior medium continet coagmentationem silicium coloris fulvi, ordinatis circumque arbuculis, & fruticibus, herbis enaefentibus, foliis dejectis, interea colore croco alpersus. *Gafidanes* Plini est

TAB. IX. fig. 2.

TAB. VII. fig. 2.

TAB. III. fig. 1.

A nother representing a plain Field, inclosed with a hedge of Trees — Dendropotamites. A Kind of Alabaster having a mixture of brown, tawny with and green, and not neatly resembling a couple of Rivers. Id. l. c. Bushy Marble Angl. Sibb. Prodr. de Foffil. p. 46. Lapis Sinai seu montis Hyrcanalem aut nemoratus. Imp. Lapis subluride cinerascens, maculis nigris arbores exprimitibus laminulatus. Petra Scaghiola o Cappeddi, Ciappedda virdozza annirizza, pinta niuva d'Avuli. Sic. Cup. Hort. Cath. Suppl. alt. 52. Marmor Dendrites integrum quasi sylvam arbutorum egregie representans, Baumlein, so gleichsam einen ganzen Wald von Baumen artig presentiri. Spen. *Muf.* 91. Si mile collum exhibens dumetis cooperata. Dito, so einen Hägel mit Dornbecken umgeben vorhelle. l. c. Marmor Dendrites cinereum opacum. Dunkelgrauer Baumlein. l. c. Marmor Dendrites. Baum Marmor. Brack. *Muf.* 78. Marmor cum fruticibus, Heribus & araneis. Besl. *Muf.* 96. T. XXIV. subfig. 2. Dendrophorus, Dendrophytos triplex. 1. Gypho paululum durior medium continet coagmentationem silicium coloris fulvi, ordinatis circumque arbuculis, & fruticibus, herbis enaefentibus, foliis dejectis, interea colore croco alpersus. *Gafidanes* Plini est

est &c. 2. Sinaites est, proveniens in Melane monte Arabia, quem Sinai vocamus. Turla Mauri. Diltinguitur durior amplioris figura. Plantas edit, rari maculis & flavis magis, quam croceis. 3. Brixianus similis fecundo, extra quod pumila plantas & frequentiores absque ordine figuret. Mercat. Met. 272. Lapidis coquiflam fyllis & mollioris Tabule, ac crux Montium, & in illis Arborum tenuissimarum figuris dilincta. Id. App. p. 37. Ein gelblicher runder Stein auf welchem sich bin und wieder schwarze Baumlein, wie ein Muscus faxatilis repens minimus, klein kriechendes Moos presentirt. Volkm. Sil. p. 58. T. II. fig. 1. Ein andere von gleicher conatur mit der abbildung der Musco cupreiformis feui folis Abrotani feminia. Tab. repensis ramofii, kriechendes und äujiges Caprefren moos. Id. fig. 2. ein grauer Stein, worauf ein in den schönsten miniatürarbeit geschilderter Baumlein zufüßen. Id. fig. 3. ein weißer, auf dem das schwarze Baumlein einem Musco Coralloide late folio. CB. oder auch Candido Betulino saß über ein kam. Id. Tab. III. fig. 1. Ein weißer Kies von Gottesberg, in welchem ein angelegenes schwarzes Baumlein, an dem die Blätterstein tieff zerkerft, etwas breit, und oben rund und stumpf, wie an den blättern des Chelidonit quenii. Id. T. II. n. 6. Ein weißer Kies, auf dem sich presentirt, eine aus kleines gebogen, und einem hohen und spitzigen felix befindende Landschaft, mit sehr zarten Baumlein. Id. T. III. fig. 2. 3. Ein grauer Kalkstein von Lemberg im Jaurischen, mit schwarzen und subtilen Baumlein. Id. 324. T. I. f. 1. Lapis cornicus, Feuerstein, von Mafel, mit bläf-farb gebildeten Baumlein, nebst einem gelben Belemniten. Id. f. 3. Gelblicher Kies von Hermsdorff mit schwarzen Baumlein, die der Erica vulg. Heide, ähnlich seien. Id. 319. f. 4. Glatte weiße Stein oder Kiesel von Reichenbach, mit schwarzen und subtilen Baumlein. l. c. Pol. Kamien Drzewory, Galewitz. Helw. Ind. Poff. Pol. Dendrites vel *zwoebus* potius Angerburgicus. Id. Lib. P. II. §. 7. Tab. I. n. 1. Dendrites calcaris Angerburgensis ad Litora Kehlenia obvius, qui ramos per totum lapidem frondosos nigritore notabili conspicuus exhibet. Id. p. 93. T. I. n. 2. Dendrites calcarius Interburgensis, per totam superficiem figuris quasi stellatas exhibens. Id. T. I. n. 3. La-

Lapillus totus quantum arbustis ac virgultis obitus. Melle Lap. fig. Lubec. p. 23 Tab. II. fig. 3. a.

646 M. D. n. 4. Lapis fissilis cinereus ornatum foliaceis viridibus & corulecentibus pulchre notatus Franckenbergenis xerifer. *Fiegenstüch*, quia veluti muscarum alis est confervus. Lapis metallaris, combutis quasi stipulis confervus. Ein Erzschreiber, so gleichsam verbrannte Steppen abslücke Flecken hat, dersewegen von dem gemeinen mann Fiegenstüch genemmer wird. Wolf. H. Nat. Hist. p. 30. T. III. f. 6. Winckelmann. Chronol. Haff. P. I. p. 37.

647 M. D. n. 65. Lapis fissilis cinereus melanostichos & me TAB. lanogrammos Oningenensis. TAB. IV. fig. 2.

TAB. VII. fig. 2. 648 Figura in congelata Aqua Borraginis destillata consper TAB. VII. fig. 2. TAB. VII. fig. 1. Icones Filicis vel Trichomanis æmulæ in 1. 2. 3. Aqua Nitræ Antimonii conglaciata. TAB. VII. fig. 2. 3. Fi TAB. VII. fig. 1. gura Plantarum in specie Mulci clavelatæ æmulæ in Glacie fenvitris adhaerentes. TAB. VIII. fig. 1.

649 Concretiones Plantarum æmulæ in Aqua Camphorata conspicue. Icones Arbuscularum vitro adhaerentes, cui infusum fuit Erithrum ex Manna soluta in Aqua Rosarum, Liliorum Convallium. TAB. VII. fig. 5.

TAB. VII. fig. 6. 650 Sal volatile Serici. TAB. VII. fig. 6.

TAB. VII. fig. 6. 651 Argentum purum Arbulcula forma. TAB. VIII. fig. 2. Argentum crifpatum Abrotani fruticem ferme amulans dense stipitum ranunculus. Worm. Mus. p. 116. Argentum purum fruticetens egregium undequaque ramulis abietinis, vel pennis simile. Ein flausch gewachsen Silber durch und durch gleich fischfleinen Ästen oder Federen. Spen. Mus. p. 134. Argentum purum virgularum speciem præ se ferens, wie Zweiglein oder Reislein von den Bäumen. Encel. de Re Metall. L. I. c. 5. Argentum, quod Natura format in figura Virgularum. Agric. Nat. Foffil. V. III. p. 334. Argentum purum fruticetens figura Abietis. Gewachsen Silber in gestalt einer Fiechten. Spen. Mus. I. c. Argentum purum arborecens undequaque quasi ramunculis præditum. Ein flausch wie einbaum gewachsen mit Ästen, ist durchaus gediegen Silber. Id. I. c. Argentum arborecens in figuram Abietis elatum album. Gewachsen Silber in gestalt einer Fiechten sehr weich. Id. p. 137. Argentum statim suum in figuram Arbuti concretum. Ein flausch gediegen Silber auf Fiechentart gewachsen. I. c. Argentum purum Arborecens. Gediegen Har Silber auf Fiechentart gewachsen. Id. p. 138.

652 Figura Plantarum æmulæ in Regulo Antimoniistellato. TAB. VII. fig. 7.

653

653 Flores Antimonii sublimati nigri. TAB. VIII. fig. 3. TAB. VIII. fig. 4.

655 A sort of Alabahrites, representing a transverse section of the Trunk of a Tree. Grew. Mus. 168.

656 A stone expressing part of a transverse section of Olive-wood. Id. 269.

657 Another sort of Jasper, representing a piece of wood. One would take it for a sort of Lignum vita. Id. 1. c.

658 A stone figure'd like a piece of Angelica Root. Id. 274. 659 Two stones, one resembling the Root of Cichory, the other of Tormentil. I. c.

660 A stone somewhat flat like the Root of Iris. I. c.

661 A stone as it were bared of the Rind, and having one End with a Kind of button, on which the rays wind toward the center, as the lines of a rhumb upon a map or the suites of the attire of any cornyferous Flower. I. c.

FIGURÆ IN PLANTIS VEL LIGNIS

Naturæ, vel Arte elaborate.

662 Virunculus effigies in Ligno Fagino. TAB. X. fig. 2. TAB. X. fig. 1.

663 Virunculus in Ligno nodoso ac tortuoso configuris. TAB. X. fig. 2.

664 Crux in Ligno Fagino conspicua. In Biblioth. Berneff.

665 Corona Regia in apice gladii ex scypho surgentis, cum infra scriptis numeris 167. qui indicant Fago incisam esse hanc figuram anno quadam post septuagesimum feculi præteriti. Refecta hac Arbor A. 1717.

666 Crux cum lit. H. & infra tribus clavis in Ligno Fagino. Valentini. Mus. P. II. p. 76. Ex Msc. Nat. Curiof.

667 Crux cum informi iconæ & corona in Ligno. Valentini. I. c. Ex Msc. Cur. An. VIII. & IX. Dec. III. p. 191.

668 Crux triplex in Ligno Fagino. Valentini. I. c. ex An. IX. & X. Dec. III. Msc. Cur. p. 187.

F I N I S.

IN-

INDEX IN APPENDICEM.

A.
Bies, num. 389, 390, 556.
Abrotanum, 645.
Acarbaras *species ru-*
beae, 235.
Achates, 645.
Adianthum, 120.
Ahovai, 83, 549.
Alberini, 645.
Aleyonium, 54, &c. 546, &c.
Alg. 71, 74, 180, &c.
Almus, 404, &c.
Alline, 12, 13.
Ampeletis, 404.
Amplicome, 324.
Amygdaloides, 431.
Amygdalus, 431.
Anthracodendrum, 643.
Antimonii florae, 653.
Regulus stellaris, 652.
Parine, 1.
Pium, 15.
Arbor Judae, 444.
Argentum Arbusculi figura, 651.
Aquaucta, 49.
Artocreas, 165.
Arundo, 79, &c.
Afclepis, 444.
Alfer, 65, 66.
Alferia, 317.
Alfroches, 317.
Alstroes, 290, &c. 311, &c.
Aveliana, 644.
Aurantium, 442.

B.

Balanites, 381.
Ballamina, 59.
Baobab, 559.
Bafales, 259.
Baum Marmor, 645.
Baumstein, 645.

Beaumortis, 434.
Beechwood, 416.
Betula, 419.
Bienenruf, 312.
Bienen Zellchen, 312.
Blackoak, 528.
Blumen, 645.
Boomselte, 645.
Bryonia Radix, 321, 346.
Bukowy Kamien, 420.
Buhy Marble, 645.
Buxus, 370.

C.

Calamites, 81.
Kaledon. baneo, 81.
Campoides, 204.
Capillus Veneris, 543.
Coprosma Kameinna, 134.
Careng Bang, 230.
Careng Golle, 234.
Caricoides, 348.
Carpinus, 374.
Carreg-Rednog, 134. Not.
Caryophylus marinus, 139, 255.
357.
Calaneca, 388.
Calanites, 534.
Cathead, 131.
Catseamp, 131.
Catsehead, 131.
Centaurium majus, 68.
Champlion, 149.
Chryfanthemum, 63.
Clappedi, 645.
Cilfites, 426.
Cletrites, 409, 418.
Cocco Meloites, 429.
Columellus, 139, 152, &c. 170-255.
348.
Cometes, 317, 322.
Conferva Plini, 544.
Corallites, 189, 191.
Corallium, 186, &c.

Co-

INDEX IN APPENDICE M.

Corallium Marinum Astaticum, 127.
Corang Alea, 229, 249.
Corona Regia, 665.
Corylus, 372.
Crux in Ligno Fagino, 664, &c.
Cryphallinus Fluor Ericeformis,
654.
Cryphallus Dendrites, 645.
Cabeba, 619.
Cyclamen, 6.
Cylindrites, 6.
Cymatites, 314.
D.
Dembowki, 376.
Dato Swangi, 235.
Dendrachates, 645.
Dobrygowsky, 645.
Dobrygo azoreo, 645.
Dobrygo egyptio, 645.
Dobrygo egypti, 645.
Dendrophorus, 645.
Dendropotamites, 645.
Dobrygo rizos, 645.
Dendrophytos, 645.
Draconites, 317.
Driytes, 376.
Dryopteris, 93.
Kamien Drzewnik, 645.
Drzewnik, 376.
Drzewo Kameinie, 459.
E.
EBan, 560.
Echinia marini Sceleron, 546.
Echinomitra, 317.
Elatites, 402.
Equifutem, 82.
Ericket representans Lapis, 645.
Erotolys, 224.
Eshchara, 366.
Pierre Etoile, 317.
F.
Faba, 57, &c.
Fabago, 312.
Fagus, 417.
Fagino Ligno impressa varie figura, 662, &c.
Fadiculius, 360.
Favago, 312.
Felsenstein, 348.
Fenjone, 134. Not.
Ficoides, 348, 445.
Ficus, 445.
Figownik, 348.

Q

Kot-

Filicula, 102, &c. 120, &c.
Filia, 92, &c.

Firwood, 392.

Fliegengiftsch, 646.

Florentinum Marmor, 645.

Foeniculum, 16.

Foeniculi Caules, 79.

Pietra forte, 184, 645.

Fragaria, 9.

Fraxinus, 368.

Fructus figura Lapis, 546.

Frumenit Culmus, 70.

Fumaria, 58.

Fungites, 139, 546.

Fungus, 139, 343, 346.

G. *Alka w Kamieniu*, 544.

Galezify, 645.

Gallites, 383, &c.

Gallium, 2, 4.

Gafidanes, 645.

Gefirstein, 317.

Glandites, 380.

Glomeraria, 531.

Grabina Kameinna, 375.

Gramen, 72, 73, &c.

Grzyb Kamienny, 151.

Grzybaffi Kamienc, 149.

Gyplum (pumorum), 221.

H. *Eban*, 560.

Hedera, 456.

Herniaria, 90.

Hexapetalon, 555.

Hippuris faxea, 229.

Hippurites, 89.

Hordeum, 67, &c.

Hydatis, 324.

J. *Acacia*, 60, 61.

Jedlinowy Kamien, 402.

Jedlowa licheni Kamien, 368.

Pietra Imbefata, 645.

Inocifites, 426.

Juglans, 371.

Junciformis Lapis, 360.

K. *Athenea Pear*, 440.

Klos Zityny w Kamieniu, 69.

Kora Dembowia Kamienna, 378.

Korzen Tamariskowy Kamieny, 321.

I N D E X

Kotzia rutka w Kamieniu. 17.
Kruszawienka. 402.
L.

L. *Lherkraut.* 133.

Lepidotes. 642.

Lichen petrae. 133.

Lignum fossile. 459. &c.

Limaculum. 52.

Limularia. 44.

Lithophyton. 541.

Lithophyton. 337.

Lithoperis. 58.

Lithosmunda. 219. &c.

Lithofrottion. 359.

Litho Trichomanes. 96.

Lithoxylon. 459. &c.

Loughweag flone. 320.

Lumbriucus Lapis. 324.

Lupinatum. 37.

Lupini flugae. 25. 38.

Lycoperides. 176. 323.

Lycopodium. 556.

M.

M. *Adrepore.* 311. &c.

Maleatula. 541.

Mandale. 431. 432.

Mandelein. 431. 432.

Manus marina. 300.

Mech Kamieniy. 135.

Mecphilus. 443.

Metallophyton. 562.

Kamien Miedzowy. 431.

Milium. 92.

Millefolium. 16.

Millepora. 254. 332. 363.

Minerophyton. 562.

Molavin. 557.

Momordica. 59.

Morchele. 163.

Moličata Nux. 539.

Moswood. 512.

Muskatowa galka Kamienna. 539.

Muficus. 137. 645.

Mycetartocretes. 165.

Mycetes. 170.

Myrrifolia Nux. 539.

Myrobalanus. 439. 577.

Myrrhis. 14.

Myrtillites. 421.

N.

N. *Archiflites.* 426.

Neurophyllon. 79.

Nigella. 11. O.

O. *Hratzellein.* 324.

Onobrychis. 17.

Opunia. 10. 185.

Osmunda. 105. &c. 127. &c.

Ostrya Lignum. 375.

Oxytites. 420.

P. *Alma Corynifera.* 536.

Alma marina. 300.

Appuccia Kamieniu. 93.

Patella lapidea. 533.

Patua perudan. 236.

Perfica. 435.

Phaenostein. 429.

Phaeophilus. 420.

Phaeolus. 20. &c.

Phanget. 420.

Phycites. 180.

Phyllites. 127.

Pietra forte. 184.

Pinci Coni. 393. &c.

Pinus. 137. 391.

Piper. 578.

Pifa. 18.

Pitacii Fructus. 436.

Plantago. 5.

Polygonat. 255.

Polypodium. 98.

Populus alba. 415.

Populus nigra. 414.

Porafitw Kamieniu. 180.

Porofla stellata. 312.

— *Fronde di Felai.* 93.

Poroforzy Kamien. 180.

Porrites. 326.

Portellaria. 43.

Porus. 189.

Prunellarium. 429.

Prunus. 428.

Punctularia. 29.

Pufelstein. 645.

Pyriformis Lapis. 440.

Pyrus. 437. &c.

Q. *Qercus.* 376.

R. *Adiatula.* 64.

Radius nodosus. 53.

Ra-

I N A P P E N D I C E M.

Radix petriflata. 548.

Kadularia. 317. Rapa. 8.

Recipora. 366.

Reticula. 279.

Rhabobarum. 91.

Rhodites. 303. Ricinus. 27.

Rozany Kamien. 317.

Rubecula Lapidus. 320.

Rubeola. 1. T.

S. *Alicites.* 413.

Salix. 410.

Sarmata Lapis. 408.

Saphiola. 445.

The Schaff. 321.

Sehaftstein. 642.

Scopoldentites. 324.

Scorpioid. 319.

Secalina spiss. 69.

Securidaca. 54.

Senegalein. 54.

Serpilum. 7.

Sierakowz Kamien. 366.

Siliquarum. 24. &c. 444.

Silo. 24.

Pietra di Sinai. 645.

Slupik. 152.

Soapheles. 433.

Sonnenstein. 205. 317.

Sorbus Alpina. 441.

Sortibrundarum. 522. 561.

Spongia. 365.

Spondodes. 265.

Starreßinne. 315.

Starzynes. 315.

Stelechites. 551.

Stellaria Pietra. 317.

Stellaris Lapis. 317.

stellatus Lapis. 317.

Stigmata. 655.

V. *Idea.* 444.

Virgunculus. 662. 663.

Vitis Idea. 421. 422.

Ulmus. 423.

Umbria Lignum fossile. 562.

Undulago. 324.

Vomica Nux. 644.

W. *Affelstein.* 222.

Waferlein. 232.

Waweljone. 324.

Waxwein. 362.

Wronowz Oks Kamienne. 534.

F I N I S.

E M E N D A N D A.

Pag. 59. in marg. ad num. 194. ponendum erat: TAB. XII. *fig. 1. 1.* & TAB. XIV. *fig. 1.*

ADMONITIO AD BIBLIOPEGUM,

Quo Figura inferenda.

TABULA	I.	II.	III.	IV.	V.	VI.	VII.	VIII.	IX.	X.	XI.	XII.	XIII.	XIV.	XV.
	1.	16	17	18	19	21	21	21	21	21	21	21	21	21	40
															43
															45
															47
															59
															79
															105

tab. 2. Cata-

tab. 2. Cata-

CATALOGUS LIBRORUM.

Qui novissime apud PETRUM VANDER Am prodicunt.

Pufulum Anatomicum de fabricis Glandularum in corpore humano & continuo in aliis Epithelis, ad Hermanni Boerhaave, super huc re, ad Fredericum Ruychium; altera F. Ruychii ad H. Boerhaave, qua prior responderet, 4°. *cam figuris.*

Hermann Boerhaave Index alter Plantarum que Horto Academicus Lugduno-Batavo aluntur, 4°. 2 voll. *cam figuris.*

de comparando certo in Physis, 4°.

— de Chemia fusi errores expugnante, 4°.

— de Vita & Obitu Viri Clarissimi Bernhardi Boerhaave, 4°.

Guilielmi Jacobi 1 Gravende Physico Elementa Mathematica, Experimentis confirmata, five Introductio ad Philolophiam Newtonianam, 4°. *cam figuris.* 1 voll.

— Institutions Philosophiae Newtoniae, in usus Academicos, 12°. *cam Figuris.*

Theaurus Antiquitatum & Historia, run Italor., Neapol. Sicilie, Sardinia &c. ex Conilio & cum Praefatione Petri Burmanni, Tomus IV° V^o VI° VII° VIII° IX° in folio, 2 voll. *cam figuris.* Tomus X^o Sicilian, Saracenum &c. complectens, brevi proposito.

Johann Jacobi Scheuchzeri Herbarium Diluvianum, Editio Novissima, duoble auctior, in folio, *cam figuris.*

OTTERBROTH Helveticus, live arena per Helvetica Alpinorum, 4°. 2 voll. Anno MDCCXVII. MDCCXVIII. MDCCXVI. MDCCXVII. MDCCXVIII. MDCCXIX. Plastis Tabulis Eneis illustrata à Jo-hanne Jacobo Scheuchzeri, Tigurino, Med. D. Math Prof. Acad. Leopoldi-no-Caroline & Socc. Regg. Anglorum & Prussia Membro, 4°. *cam figuris.*

Thesaurus Medicorum Pictorum, Testa-eros, quae sunt Cancer, Echini, Echinomera, Stelle Marini, &c. Ut & Cophlearum; inter quas numerantur Lunares, Laciniates, Trochi, Valva-ta, five Semilunares, Valvata Striatæ; Caffides tuberosæ, verrucose, la-ves & Murices; Globuli; Buccinae;

Strombi; Voluta; Alata; Porcellana-majores & minoribus; Cyliori, &c. qui-bus accedunt Concha, &c. in Nautilus, Conus, ammonis, &c. Campanulae, Uva-via & Bivalvia; quarum species sunt Solenes Univalvia, Chamæaspera, Chamæ laevæ, Peccines, Pectunculus, Tel-ligea, Solenites, Bivalvia, Muculæ, Pin-nae, Olfæ, &c. Diversa Mineralia; Usque ad Speciem & Argilla, varii in locis reporta. Quotum omnium ex-summam partem Georgij Everardus Rus-sphus M. D. Et Academie Cesare Natura-re Curiosorum College, ditta Pius In-dicus, collegit, jam vero Naturæ Amato-r & Curiosus quidam in hunc ordinem digessit, & mitidolum ari incidi cura-vit, hoc est, in folio.

Vaillant Scerno de Structura Florum, horum differentiar, ulique partim eos conflituentium, habitus in ipsis supci-entia Demonstrations publice Stirpium in Horto Regio Parisiensi 10. Junii 1717. & Commissarii Transitorum nostrarum Plantarum & Arborescentiarum Scher-dar, Boerhaave. Cum descriptione diuinum Plantarum novarum genere po-stremo Inscriptarum. 4°.

Wilton Principia Trigonometrica, succincte demonstrata, 8°.

Acta Societatis Scientiarum seu des-Tomographia, contenant les Traitez des docteur, tant ceux qui avoient deja paru & publie, que ceux qui n'avoient pas eu- parente ete publique. Imprimés sur les Exemplaires les plus exacts & les plus complets, revues & corrigées de nouveaux, 4°. 2 voll.

Pauli Oeconomie du Peuplé & de Me-thode d'Amélioration, 2 voll. 8°.

La plus nouvelle Académie Universelle des Jeux, contenant les Regles des Jeux de Cartes permis; des Echecs, du Tri-trac, &c. Avec des Instructions faciles pour apprendre à les bien jouer. Dernière Edition, revue, corrigé, augmenté & enrichi des Figures, & des Tables, & des Figures de l'ouvrage très curieux d'Olearius, fol. 2 voll.

Plante par Guenieville, 12°. 12. voll.

Collages d'Erasme, 12°. 6. voll.

Glossorum Marmora Bafis, 8°.

Mainiundis de Sicilia, 4°.

Manu scripta Philol. in V. Testam. 4°.

Magno Horum Regum Bourguicu Montpellicensis, 8°.

F I N I S.

